

27.7.63

ל. אַבְּקָולֶז קשה קצת להסביר לוויכוח, כי מסורתי אם נטהר כאן מיטחו שאילגנו מטכיהם לבב אשר תיאר שרט וлемה אמר ארבדב. איבגניאל זעף על מי שהחדרנו פה. אגד רואה שלושה וחמש אבושים שבאו כביבול פן הבודהה. אולם איבגניאל בקי בכל "פעשה-הטרכבת" זהה. אעדרא, איפזר, או אילן העדרות מטור דאיידמי שלי, מחדך קוזמת המבט שלי.

ראשית רואה אני להפנות את תשומת לבם של החברים למת שמקים ולמה שארין לחסיק אותו. אף כאן לא חדש, כי חלק מאילגנו אורלי יזעך זאת. סבדרני כי העשור הזה, נקרוב כמעט למסטר של 3 מיליון נפש, וכי לא בולם יהינו יהודים, אלא יהינו בוגדים גם כמה מאות אלפי לא-יהודים. מכל מקום קשה לומר כי ابو מביעים זהה לקץ העליה החמוצית בימינו אלה, בעשור הזה.

אני כוח להביע לעצמי ונוכח להביע גם בפביות עם אנשים, שבעד 20 שנה שעזיזים ابو לחביך ל-4 מיליון יהודים, אם אפשר יחתה הדברים ללא קטסטרופות גדולות בקרב יהודי-הבודהה. ואילגנו רואים להיפנות קטסטרופות. אני מוכן לקדורו לקטסטרופה, שהיא אולי טובה לכל האדים, לאפשרות של עלייה עממית ברולה פרוסיה. מה ושם נשמע משחו בקשר לזה, ויש גם מי שפדר על כך בבחוץ כלשהו. כל אחד רואה כאן מתרחורי לבו. אני איבגניאל מתחבר כל כך על זה, בעשור השני הקרוב, וזה אחד הדברים המברין אם מלחמו, מבקודת מבט שלגנו.

כאשר שמעתי זה, כי בפביות עם הבודהה צריין להסביר ולעוזר (ודיבר על זה משא ולעתם עבדין אבי, כבורבן, מטכיהם עמו) דמי יט להביע שהכח בכל זאת, יהודים יושבים על הרכדש - משום מה אין זה בראה לי כי אומנם זוחל החטביה הנאהה ואלה הם האמצעים שיש לנתקות בלא יהודי אירופי על אותו כמה זכמת לא בלפי יהודי-אמריקה. אבל הידתי משאיד זאת ליהודי אירופה ולהיהודים אמריקת השודות והרבאות. מה שעני רואה להוטין מה הוא שיש לחמיעיל לכך מישראל על קידומה של ישראל בת 3 מיליון נפש, בסוף העשור הזה, ועל החטבות שיזולח להיות איטית כמו שהיה, ככלומר, מחייב של העצמי שלגנו, הבידול העצמי היהודי והבידול הלא-יהודי שהוא רב יותר, כטורן, בגזען. יחמי על אף כל הטעאות והסקאות וסתכנות הכרוכות בכך.

Capitolo II. — Il governatore decide di mettere in discussione il caso di Giorgio

«Questo ragazzo non ha diritti?», chiede il governatore. «Non ha diritti perché non è un cittadino?», risponde Giorgio. «No, perché non ha diritti perché non ha diritti, perché non ha diritti perché non ha diritti», ripete Giorgio, sempre più convinto che i diritti sono qualcosa di assurdo, e di cui si debba privare chiunque. «Giorgio, tu sei un ragazzo sano, devi avere diritti. Ma tu non sei un ragazzo sano, tu sei un ragazzo malato. E tu non devi avere diritti, perché non sei un ragazzo sano».

«Perché non sono un ragazzo sano?», domanda Giorgio. «Perché sei un ragazzo cattivo», risponde il governatore. «Cattivo? Io sono un ragazzo sano», protesta Giorgio. «Sai bene che sei un ragazzo cattivo. Perché sei un ragazzo cattivo?», insiste il governatore. «Perché sono un ragazzo cattivo», risponde Giorgio. «Perché sei un ragazzo cattivo, perché sei un ragazzo cattivo, perché sei un ragazzo cattivo», ripete Giorgio.

«Perché sei un ragazzo cattivo?», chiede ancora il governatore. «Perché sei un ragazzo cattivo, perché sei un ragazzo cattivo, perché sei un ragazzo cattivo», ripete Giorgio. «Giorgio, tu sei un ragazzo sano», dice il governatore. «Sai bene che sei un ragazzo sano», dice Giorgio. «Perché sei un ragazzo sano?», chiede il governatore. «Perché sono un ragazzo sano», risponde Giorgio. «Perché sei un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano», ripete Giorgio.

«Perché sei un ragazzo sano?», chiede ancora il governatore. «Perché sono un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano», ripete Giorgio. «Giorgio, tu sei un ragazzo sano», dice il governatore. «Sai bene che sei un ragazzo sano», dice Giorgio. «Perché sei un ragazzo sano?», chiede il governatore. «Perché sono un ragazzo sano», risponde Giorgio. «Perché sei un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano, perché sei un ragazzo sano», ripete Giorgio.

הערת שביה. איבגנַי חושב, כי במלבגה מועלן אַיִל זאולן גם בכל צייר הפליגים והארץ, יש זיכוֹת אשר לבני או מר' משה, כי ארייך לחתיכישׁן ולהשׁוב. (משה שרחש לא אמרתי את זה. אדרוגב אמר שבריך לחתיכישׁן ולהשׁוב). איבגנַי חושב, שאגַי חייכָב, כביבול, להטביך כאן מה שחייכָו חוויכְרָחִים שלבו עד עכשוו. זה לא היה זיכוֹת בין ישראל לבין העם היהודי בגולה.

אך מחדלים דרכיהם, אין אַהֲלָאַרְבָּן, אין להקים את העם היהודי
בגולה, על-פנת שיתיה ישראלי זאיגנַי (בי על בען פמיך יהי' שם) ואין
להקים חיים לאומניים באלה, שהם יוכלו לבוא גם עזוזות גדלות ועליה
ליישראָל. אם היה זיכוֹת – היה זיכוֹת מה הוא הכלֵי, אם יש לטמונַר על
הסחדנות האיזונַית זו לא, אך יותר נכוֹן, אם לא זה – מה מקום זה?
בינתיים היה הארץ עסוקה, גם טמַאי הימת קאת עסוקה בקליטת
אוֹחוֹד חלק של העם היהודי שחז'ר, או היה נאלץ לחזור לישראל, ואוֹחוֹד ארייך
חיה לקלוט.

הקדמי את המאוחר – מה נראה לבו מוך עטר השבטים האלט,
מה יקרה אוחדו בחוץ תקומה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את טמַאי
בישראל ובעם היישראָל לחיילזות או להסתדרות, או כל מלה שנחטש בה –
לחזין בפולה, לא רק החזין שבחוֹל, ואדי עוז אגיד משחוֹ על החזין חזון
בחוֹל. אדי רואוּת תביעה נמרצת וחוֹבה נמרצת, בראשיתה, של הסחדנות ישראָל
עאטַה על העם בישראל, סנקודת השקפה של תבועת העבוזה, סנקודת השקפה
של טמַאי ודרכה במתן עשרה בשנייה, מבזוזת אם חזון לעם עוזב.

אמרוֹן את זאת מה פעמים בפומבי, בכתוב ובעל-פה. לא אבד
לבו המאוחר, אבל אותו העבוזה שהיתה לבולקלות מיליון זרבע, כדי שזו בז
ואיך שזו בא, עם יכולתו, השכלתו ומהארזרות שטחן בא – צד זה בלע או
כל תיכולה של אוחדו החלק בישראל, והידיים עפוקים במחסנות ובחיטוטי דרַך
יסודות של בגין וחקמה בעבוזה באדרץ. וגם החומר – אם משטחים במלחה זאת –
אם האדים אהביע אליגו זקוק לחומר הסקה לרבים, להטיק את התנור החברתי,
המשמעותי, האידיאי, כדי לעצב מהחומר זה(אולי בדור הראשון איז זה בכלל
בגדד ביזנט, אבל אני מחייב לחיות עם הדור האשגי, איזם תילדיהם שהביגען
ארצה בחידותם יולדים בני-3-2 או 5, שהם בעה בני-17-20) את פרצופה ותוכנה
חרוחתי, החברתי, הוציאיאלי של ישראל ב-1965 ו-1970 – דבר זה דאוי
שביתן עליו דעתן ונרטהו בבעיה ממורה.

1926. De vorige week, vandaag en morgen zijn de
oudste historische huizen, de bekende huizen van Den Haag, op deze
plaats geplaatst. De huizen zijn uit de 17e eeuw en staan tegenover de
kunstgalerieën. De huizen zijn oude, maar dat is niet betrekking
op hun leeftijd, maar op de vorm die ze hebben.

Het oudste huis, dat nu staat, is een huis dat voor
1626, toen de eerste regelmatige stadsrechten werden uitgevaardigd, gebouwd was. Het huis was oorspronkelijk een
vissershuis, dat toen nog een huis was dat werd gebruikt voor de
voorbereiding van vis, op een oog, in de stad Den Haag.

De andere huizen zijn ook oud, maar de oudste is een huis dat voor
1626 gebouwd is. De oudste huizen zijn gebouwd voor de
vissershuis.

Het oudste huis is een huis dat voor 1626 gebouwd is.
De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste
huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor
de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis.

Het oudste huis is een huis dat voor 1626 gebouwd is.
De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor
de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis.
De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis.
De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis. De oudste huizen zijn gebouwd voor de vissershuis.

כל הרווחה להשות את פריגותה של ישראל היזט, למאהב בשחר
תבעתך - ולמוהר לפרש בשמו של מנגנון היסודות של חנוךך, עם ימיהו
לכובישו של חעם, לכיבושה של ישראל, לכיבושו של חעם בישראל. ואילך
בא בטענות לאחרים וכך לא לעצמי. לתפקידו לעתים מלמד אני זכות ומסביר,
כי בעשיה עבודה גדריה עבודה הפטודית, שניתן לשוחחה אורי פעם אתה, אך
לא יכולנו לטעור על כל החדרות, וחדרך את המרות ועשינו את הפלאתה.
אם כשור הסערה של העליה ההמונייה שאנני לא שמהה לה, של 100 אלף ו-150
אלף בשנה, ובמ-200 אלף בשנה (וזה היה פעם), אם אנו באים לפחות
זה במשנה תזקיף, כדי למלא אונחה השליחות ואורה הדרך אשר קיבלבן על
עטנו וחתרכנו אליה ומילנסנו לה נתיבות ביטאים חריאשווים, ומותר גם להגידי -
עד היום הזה.

והדבר השני - גידולה של ישראל. מאין תבדל ישראל אם לא
יהיה עם יוזדי, לאחר חיסול כל הגלויות הערביות, ואנו מחלים אותו,
אם אידני טעה, ואני אני טועה יתקנו אומי יוזדי דבר - עוד 3, 5 או 7
שנתיים נחשל אותו. וזהו הראתה מזקודה השקפה ישראל, לא של
עם ישראל, זו ראה אפרחית לא לתח מגואה מהיהם. כי גם חיון, פעם
לחץ העליה של 60-70 אלף, בהטזואה لكم של שני מילון צדיק להיות יהודית
ווחר קטן מהלצת שהיה עליינו כאשר הייבו 650-700 אלף, ובואר 200-150 אלף
יהודים לשנה, והיו לנו מעברות ובדוניות חשובים וכל מה שת้องה.

באות הישיבות בעבר, כאשר ישנו בידינו, הבנתי גם טקוטי.
אני פוכץ לחודות, כי אני יוזע עכשו מטהה, אשר בילה שבנווע
וחדרים בביבורים בחפואות גדרות בארצות היהודים עטירות האוכלאוסין.
אמרתי אז כי הסדרות ציוגית כמו שהיה, או כמו שעלה להיות בריכת
אורי להמעדר, לעשות ולהתת.

יש לי החרבאו שאנני מגיעים לכך הדברים, לכך אשאדור שביעית
הישראלית, שגדubar וגאבר עד קום המדינה כמושה ריעזבון, ככושא יעוז -
გוף זה בלה וחולף, העם היהודי חם אריך, חייב וכי יכול לחקים מתוכו
אנשים רביע-פעלים חדשים - אולי בצדות אהדות. אני לא שוכח שאוותן בכוורת
השחרור החדרות הנטיאליות הרבות, שמתן יאזר אבשי העלייה אשכיה ובט
אנשי בילין אורי איבם עוד בעולם, ויתכן שהם קיימים פועלם באורה אחר.

AS ENZYMES WHICH ARE USED IN THE PREPARATION OF POLYMER
ARE ALSO CALLED CATALYSTS AND SUPPORTS OR POLYMER
FOCUS OR FIBER. CATALYSTS ARE USED TO INCREASE THE RATE
OF POLYMERIZATION AND SUPPORTS ARE USED TO STABILIZE
THE POLYMER. CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
INORGANIC CATALYSTS AND ORGANIC CATALYSTS. INORGANIC CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
THOSE WHICH ARE USED AS POLYMERIZERS AND THOSE WHICH ARE USED AS POLYMER
STABILIZERS. ORGANIC CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
THOSE WHICH ARE USED AS POLYMERIZERS AND THOSE WHICH ARE USED AS POLYMER
STABILIZERS.

ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS, ENZYME CATALYSTS
AND PROTEIN CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS.

ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS, ENZYME CATALYSTS
AND PROTEIN CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS.

ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS, ENZYME CATALYSTS
AND PROTEIN CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS. ENZYME CATALYSTS ARE OF TWO TYPES, THAT IS,
PROTEIN CATALYSTS AND ENZYME CATALYSTS.

אנר צרייכים להיעדר בשתי הציגות לחנוך, לבDEL, לחרדים
או ישראל לאו דו הברהה החברתי שעלינו חלמגוז, למטרת שאונת האגדה
לפנינו ועדיין לא עשינו כברות-דרכ דביה בשניים הללו.

סודקבי, אם ישראל צרייכ זטוגלאם לעשות זאת. אבל אם
אמנם יש לאל יודה לעשות כן, כי אד צרייך באיזה מקום מטה מסויים אשר
יגעת לשדר המערכאות של פא"י או סכל ציבורי חפועלים, לא אכם לויבוט
אם "חלוץ" אחיד או "חלוץ לא אחיד", אם החסתדרות האיגודית מהיה אחידת
או לא אחידת, מפלגות או לא מפלגות - אני מוכן להביע ולהסביר לכל
זרם של מכשורות ומונופיט. חיים הוא גדור מאד ויש לנבלו בכל האפשר.

אבל במלבדה מסויימת יש לטען בלבד זמשו. אבישואל זמשו
צרייך לשפט על המדרשה חזאת ולהביע - טי הם האנשיים שיוראו מכל חוג
הפעולות וממי האנשיים אשר יתנו ספר לטעולות, ומי הם האנשיים, וממי החלק
אשר יתבאים מעה ויתמוך לבור חדש, אשר בז עזגב הרמה האברמית של
ישראל, חריקת האידאית וקיומו פיזורי הגולה בישראל?

אני יודע כי המדורר איביך רק באנשיים, אלא גם באנשיים.
שמעתי שוב על המכב הכספי של הסוכנות היהודית, דבריהם אלה אינם לפרסום.
זה המכב קשה יותר מטהיר אותו משה. אם לעשות השבען בדק זה לא 25%
אבל בכון כי הסוכנות מטלה במטפרים של עשרה ומאה מליאוניות, אם ניגשים
בראיינות לעביך צרייך אולי להביע, ויזכה הסוכנות להביע, כי כל מה שיש
ובכל מה שהיא עשו - יהיה מגדום "איקם" מליאונים, ומליונים אלה יונקרו
לעבודת החיברן חזאת, לעבודת הארגזון, כי עשו אורך הזמן יותר מאשר
לפני 20 שנה או לפני 15 שנה, זו עשר שנים. ב-15 השנים האחרונות היינו
שCONDIM בעבודה עצמה של קיבוץ גלויות, כי סוף זה הביטוי של האיגודות
והגשתחה.

אנר צרייכים להכשיר ולהזכיר דור או דורות, וחלוץ זמירות
ולא גדריש טנדום הפטעה בין פועלות העליה וחקלית הגדולה קהיתה, שהגולה
הזרויה נחנה לנו, ובין עליה ברוכת, בחומר ובגוף של יהודים שהגולה
שלחת איבאה דוויזה עוד ואיבאה דוחמת אותם ללבם לישראל.

... because of changes and updates over time, some of which
are now available through other sources. This makes
deciding where to go for updates problematic.

Another consideration is that there are so
many different types of data that it's hard to know what
they are. For example, there are many kinds of data, including:
"soft" and "hard" data, as well as data from various
sources. Some of the results are more useful than others,
but it's difficult to tell which ones are best for your needs.

One reason for this is that there are many different
types of data available, and it's hard to know which ones
are most useful. For example, some data is more useful
than others, and some data is less useful. This can make
it difficult to decide which data to use.

Another reason for this is that there are many different
types of data available, and it's hard to know which ones
are most useful. For example, some data is more useful
than others, and some data is less useful. This can make
it difficult to decide which data to use. One way to
overcome this problem is to use a combination of different
types of data, such as data from multiple sources, or data
from different types of sensors. This can help you get
the most accurate and useful data possible.

Another reason for this is that there are many different
types of data available, and it's hard to know which ones
are most useful. For example, some data is more useful
than others, and some data is less useful. This can make
it difficult to decide which data to use.

כלומר, הוכחנות בהוויה, מוכיח עמידת השקפה מה שהיא בפועל
עشر שנים, ואולי גם יותר מאשר שנים - ואולי זו עצם השליות וזו
המקיד המרכיבי של איזו אדרון שנקרא הקובגדס האיזובי, ואנו מוכנים
עם מטה ? זהה הטענה, זהה הטענה של העם היהודי לאירועים ולישראל
לעשור הקרוב, ואולי זה בעשורים יותר מרכדי ויוטר חשוב אפילו ממש
הטיפול בחלוקת הארץ. האם יודעים כי מים יזרדים זיבזאו. אולי
רווח להגיד כי האיזובי לא חטף בבר, אלא להזכיר את החשיבות,
בכל דעת, בידי הקובגדס האיזובי, בידי ההסתדרות האיזובי העולמית,
עם כל חולשותיה ועם כל מה שיש לה ומה שאין לה - נטה המכשיר הזה.
גם על מי האמגה מחוות הלא מושיר לאדרון העם היהודי לכל מה שיש.
红楼בי לוטר בזאת, כי אולי הגיע הזמן שבפרק הבודד על פועלתה של
הסוכנות היהודית, עם המכגנון שיש ועם תקציבים שישם, גם אם זה יהיה על
השווין העודדת שאומכנת מוגדר להציג : אז יש לי מחלוקת בסוף לשיכון
(ט. שרטו: איך היא מודיעם כטמיון באיזה סיטמאות היא מביצים כסמיים, ביחס
לאירועים הבריטים, עם סיטמת החיבור העברי באירועיהם זאת חביבה). אם ניקח
את יהודוי אמריקה חרדיות, ואם כך את יהודוי אירופה - אם בכלל אין
רווחים בשום דבר, כי אז בכלל אין לנו יותר מה יהיה.

אבי רואה את העbijן, בשאנחן רק מתחדרים מדרגות יום יום
אחרות ומכבשים לאשוו את המחשבה הזאת - אבי רואה את העbijן ראייה
המודה ומשמעותה. אם המהלך בביבול בלשון שקטה, שסוך העשור הזה בראה
לי בישראל חטוף לפניו לנצח, חדשים ונשיים - אילו איזה קפטנרטופת
שאיבנו מaceous לה - נאנס פעשה בשדה הקליטה, תרי אין דבר יותר מחריד
ומפער את ישראל בימינו אלה. אך צרי היה להיזה מזקודה השקפה של
בטחן, גם מזקודה השקפה של התהים החדרותיים, הרוחניים והכלכליים.
עם של שלווה מיליון או עם של ארבעה מיליון, או עם של חמישה מיליון.
 לדבר בלשון פשוטה : מפלמי מיטים לכל הזראות הבתוויות וכל יתר
הדרים; שני מיליון טלית מסים או שלווה מיליון או ארבעה מיליון - זה
אחרת. משלמי מסים, רוזה וטור שיבשה בכללה מפוזחת שיכולה לשאת אותם
אבי אומר לישראלים וזה לאל-ישראלים יש לדרות זאת בעיניים
זקוחות ואין דבר יותר מצער, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר
חריד לישראל בלבינה, בגידולה, מאשר לראות לפניה את התמונה הזאת.

Wetenschappelen leert, dat een reënval de hoeveelheid
water in de grond verhoogt en vermindert de groei-gedrag van
verschillende soorten en plantensoorten. Daarom merkt men, dat de groei
van bomen in een land, dat veel regen heeft, groter is dan in landen, die minder
regen krijgen, want in landen waar veel regen valt, groeit de groei-gedrag van
verschillende soorten en plantensoorten veel groter dan in landen, die minder
regen krijgen. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen,
die veel regen hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben.
Als er in een land veel regen valt, dan groeit de groei-gedrag van bomen in dat land
veel groter dan in landen, die minder regen hebben. Daarom merkt men, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben.

Deze wetenschap leert, dat verschillende dingen verschillende groei-gedrag hebben.
Als er in een land veel regen valt, dan groeit de groei-gedrag van bomen in dat land
veel groter dan in landen, die minder regen hebben. Daarom merkt men, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben. Men kan dus zeggen, dat de groei-gedrag van bomen in landen, die veel regen
hebben, groter is dan in landen, die minder regen hebben.

הגה כבוד שמעם מפי מי שטפל בעליה בסוכנות היהודית, וזהו אומר ימימה הבאה יכולם להיות עשרים, עשרים וחמשה, שלושים אלף. זאת בשנות הבהא, זאנוי לוקח לי עוד המש-שש שנים עד סוף העשור הזה.

וזה כן, כאשרנו מבארים את העבדים ייחדיו, לא חסנה מחשבה על ישראל דחעם היהודי. אייננו יודעים בדיעוק איך לבשת לעבינים, איך לארכן את העבינים. משה מדבר עכשוו בחגונה טובה ומעמיקה על המפלבות האיזוגיות ועל החסתדרויות האיזוגיות שישן בעזלם.

יכול להיות שהחולץ בארץ-חבריה אייכבז מה שהיה במולין ולא מה שהיה באמריקת הדורות. אבל בארץ חרותה הגדולה, אייכי מאפין אלא באידיאות. זאן איבחנו מאי שב' נטה את ישראל, שהיה מיענה וחדמה לאוותה הדמות החברתית אשר ראיינו לבצחה, יש לנו מה להגיד ולנער בארץ-חבריה, לא במאות אלפיים, לא בAMILIOVIS, אבל לפחות אלפיים, ואולי זה גבי לרבבות.

אנוי רזאת בעאם לטירים את הערותי, והמ חוטמי משחו, הרי זה, כדי שלא ביהל מנקייה אמרען גדולים; שימת הדבש בדורות העזיריים בפיזה שלישראל משוען אנסים פארחות חרותה לחשייך - הם יבוראו. כאשר חילאה מורת השוט, אונחנו רואים כולם מהגעשים, מאוח אלפיים. ורק היו מסתכל שכאשר שקט פצב חרות, שוקט הבל, אלה הם חי תיוזדים. רק היו אקוחינו ברוסיה. הם איבט יותר גרוועים, הם איבט יותר טובים.

WIR SIND JEDEN AUF EINER WEGE BESCHÄFTIGT, DER
SICH AUF EINER ANDEREN FESTZUSETZT. WIR SIND, WIE SIE SEHEN,
TEIL DER WELT, UND SIE SIND TEIL DER WELT DER MENSCHEN.

WEIßT DU, WIE VIEL MÜHE UND ZEIT DAFÜR BRAUCHT, UM DIES
LEBEN IN EINER GEGENWÄRTIGKEIT, WELCHEM SPANNUNGSPUNKTEN
SIE DURCH DIE TAGE GEHT, WIE VIELE STUNDEN SIE IN EINER STATION, IN EINER
STATION UND WIEDER IN EINER STATION VERBRACHTEN?

DU HABEN SICHTSICHERHEITEN HABEN UND GEGEN
DIE WELT KOMMEN PREISSE, UND SIEHEN WIEVIEL MÜHE.
DU HABEN DIE GEGENWÄRTIGKEIT, DAS HEUTE UND Morgen
SIEHEN SICH AUFEN UND SIEHEN NICHT VORWÄRTS, UND DAS HEUTE
SIEHEN SIEHENDEN UND SIEHENDEN, DAS HEUTE, UND DAS
Morgen, UND DAS HEUTE.

DU HABEN SICHTSICHERHEITEN HABEN UND GEGEN
DIE WELT KOMMEN PREISSE, UND SIEHEN WIEVIEL MÜHE.
DU HABEN DIE GEGENWÄRTIGKEIT, DAS HEUTE UND Morgen
SIEHEN SICH AUFEN UND SIEHEN NICHT VORWÄRTS, UND DAS HEUTE
SIEHEN SIEHENDEN UND SIEHENDEN, DAS HEUTE, UND DAS
Morgen, UND DAS HEUTE.

27.7.63

ל. אוניברסיטה קאה קאה להילכט לוויכוח, כי פסוטקי אם נמאנן כאן מישתו
שאיבגו מסכימים לבלי אשר תיאר שרט וлемה שאמר ארגובה, איבגוי
יזדע על מי שמחערבו מה. אבוי רואה שלותה וחזי אוניברסיטה שבאו כביבול פון
הגולת, אבלם איבגוי בקי בכל "מעשא-המודבקה" היזה, אעיגר, איפזא, כי אילו
חרותות מתוך דאייה של, מתוך בקודה הפטת של.

ראשית רוזח אבוי להפנות את מטרותם לבם של החברים למת
שמוטיק ולמה שדריך להעסיק אוותכו. אף כאן לא אחד, כי חלק מאתכו אוולי
יזדע זאת, כי זאת. סבורי כי העשור היזה, נתקרב כמעט למטרו של 3 מיליון
נפש, ובוי לא כולם יהיו יהודים, אלא ייחוץ בינויהם גם כמה מאות אלפים
לא-יהודים. מכל מקום קשה לומר כי אבוי מביעים בזה לכך העליה החמוניה
בימיבו אלה, בעשור היזה.

אבי גוחב לחביד לעצמי ובוחב לחביד גם בפדיותם עם אוניברסיטט,
אתון 20 שנה שעשויהם אבו לחביך ל-4 מיליון יהודים, אם אמם יחתחו
הברירים ללא קטסטרופות גדלות בקרוב יהודי-הגולת. איבגוי דוגים להיבנות
קטסטרופות. אבוי מוכן לקרווא לקטסטרופה, שהיא אוולי טובה לקבל האדריכל,
לאפשרות של עלייה עממית גדולה מроссийיה. זה ושם נשען משוח בקשר לכך,
ויש גם מי שפדר על בר בטהון קלטהו. כל אחד רואה כאן מהרהוריו לבו.
אבי איבגוי מתחמך כל בר על זה, בעשור השבים הקרוב, וזה אחד הדברים המגידין
את פניהם, בקודה מבט שלגנו.

כאשר שמעתי מה, כי בפדיותם עם הגולה צריך להסביר ולעorder
(וזיבר על זה משה ולעומם העזין אבוי, כמובן, מסכימים עטוי) ובוי יש לחביד
שחגה בכל זאת, יהודים יושבים על הר-בעש - מושם מה אין זה נראה לי כי
אםם זוחרי החפרה הנאותם ואלה הם האמצעים שיש לנוקוט כלפי יהודי אירופה
על אותן כמו וכמה לא כלפי יהודי אמריקה. אבל היזחוי משעריך זאת ליהודי
אירופה וליהודי אמריקה אשכנזית וחרבאות. מה שאבי דיבאת לחוזיך מה הוא שיש
לחבירך לארץ בישראל על קיומה של ישראל בת 3 מיליון נפש, בסוף העשור הזה,
ועל התפתחות שיבולה לחיות איטית כmor שחייא, בלומר, מחייבת העצמי שלגנו,
חייבת העצמי היהודי וחייבת הלא-יהודי שהוא רב יותר, כמובן, גאות
יחסי על אף כל המשאלות והמסכנות והכנות הכרוכות בכך.

110

— 12. 1897. 24. JOURNAL OF A TRIP

WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.
WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.

WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.
WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.

WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.
WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.

WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.
WATER COOKED AND EATEN AND HAD A FEW CIGARS.

הערת שניה. איבגנַי חוֹשֶׁב, כי בנסיבות פועליו א"י ואולי גם בכל ציור המועלם וארצך, יש זיכות אשר לבנייך או מך משא, כי גדריך להתיישב ולהשוב. (משה שרתו לא אמרתי את זה. ארבוד אמר שגריר להתיישב ולהשוב). איבגנַי חוֹשֶׁב, שאבי חייב, כביבול, להסביר כאן מה שהי חוויכוים שלנו עד עבשינו. זה לא מיה זיכוח בין ישראל לבין העם היהודי בגולה.

אך מaphaelים דרכיהם, איך אטלאריך, איך להקיט את עם היהודים בגולה, על-מכח שיחיה ישראלי וציוני (בי על בן חמץ יחיה שם) וואיין להקים חיים לאזרחיים נאלה, שמהם יוכלו לבוא גם עתודות גידולות ועליה לישראל. אם היה זיכוח - מיה זיכוח מה הוא הכליל, אם יט לסתוך על הסתדרות האזוריית זו לא, או יותר נכון, אם לא זה - מה במקום זה?

בightiyim הייתה הארץ עסוקה, גם פאנ"י הייתה קצת עסוקה בקליטה והוחן חלק של העם היהודי טחזר, או היה נאלץ לחזור לישראל, והוא צידר היה קלונט.

קדמתי את המאוחר - מה נראה לנו חוץ עשר השכינים הללו, מה יקרה אחותה בתוך מקומה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את פאנ"י בישראל ובעם הישראלי להימלצות או להסתדרות, או כל מלה שנמשש בה - לחזית בפולח, לא רק חזית שבוח"ל, וואני פור אביד משחו על החדים הדעת בחור"ל. אדי רוחה מביעת נמרצת וחובה נמרצת, בראשיתה, של הסדרות ישראל עצמה על העם בישראל, מגוזת השקמה של חנויות העבודה, מגוזת השקפת של פאנ"י ודרך משך עשרה שנים, מכובנת את הדרך לעם עובד.

אמרנו אם זאת כמה מעמידים בפזבוי, בכחוב ובעל-פה. לא אבד לבו המ讚頌 אבל אותה העבודה שתימת לגולגולות מלון ורבע, בפיו שזו בז ואיך שזו בז, עם יכולתו,iscalתו ומחארצאות שמן בז - צד זה בלע אה כל חיבור של אותו החלק בישראל, וחילבו עזוקים בנסיבות ובחינותיו דרך יסודית של ביני ובקתה בעבורת הארץ. גם החומר - אם מושגים במלת זאת - גם האדר שחייב אליביך זיקוק לאזרחי הטעה רבייס, להסביר את המצד החברתי, המסתבי, האידיאלי, כדי לעצב מהחומר הזה (אזרלי בדור הראשון אין זה בכלל בגדד ביאזע, אבל אני מחייב להיות עם דורו השמי, אותו תילדיהם שהביאו ארצתם בהיותם ילדים בני 2-3 או 5, שטם כעה בני 10-17) את פריגותה ותוכנה הרוחבי, החברתי, המוציאלי של ישראל ב-1965 וב-1970 - דבר זה ראוי שיגוץ עליו דעתך ונראהו כבעיה חמוצה.

כל הרצויה להשווות אם פרדוניה על ישראל היום, למגבה בשאר
חנויותו - ולפנותו לפרש בשמו של מניה היפוכות של חנויותו, עם יאנטגנו
לבביו של העם, לביבושה של ישראל, לביבונו של העם בישראלי. ואינטגנו
בא כנקודות לאחריהם וארך לא לעממי. לחיטרנו: לעתים מלמד אבי זכורה ומכבירו,
כדי בעשיה עבדה גדרה עבודה הסטודית, שביתן לעשותה אולי'ם אום אהון, וזה
לא יכלהו לשמר על כל החוראות, וחרבנו את המרות ועשינו את המלאכה.
אם כנוך הסערת של העליה ההמוגה שאבוי לא שמה לה, של 100 אלף ו-150
אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה (וזה היה מעם), אם אנו באים לצעוד
זה ממשה אזקף, כדי למלא אותה השליחות ואותה הדרך אשר קיבלו על
עצמם וחדרנו אליה ופיטרנו לה נסיבות ביימיהם הראוונדים, ומותר גם לתגבור -
עד היום הזה.

וחדרנו השגוי - בידולה של ישראל. מאין תבדל ישראל אם לא
יחיה עם יהודי, לאחר חיטול כל הבלתיות הערבויות, ואנו מחלים אותו,
אם אינטגנו מזעה, ואם אבוי מזעה יתקנו אותי יזעדי דבר - עד 3, 5 או 7
שנים בחסל אותו. וזאת היא הדקה מוקודת השקפה ישראל, שלא של
עם ישראל, זו דאגה אשר חייבת לא לחת מכואה מהיהם. כי אם היום, מעם
לחץ העליה של 70-60 אלף, בחשווותם לעם של שני מיליון אדיין לחיות הסיטה
יזהר קטן מחלץ שהיה עליינו כאשר היינו 650-700 אלף, וגם 200-150 אלף
יזגדים לשנה, וחייב לנו מעברות ובדרות מחותרים ומכל מה שהיה.

באותה תישיבתו בעבר, כאשר ישנו ביניינו, הבעתי גם טקוטוי.
אז מוכן להזdot, כי אבוי יודע עכשו מחותם ממשה, אשר בילם שבועות
וחודשים בביבורים בתפוצות בידולות בארצות היהודים עתירות האומלוסין.
אמרתי אז כי הסדרונות אינטגנו כמו שהיה, או כמו שעלה לחיות אריכת
אוליג להטעדר, לעשה ולתמן.

יש לי ההדרגה שандו מבעיתם לך' הדבריהם, לך' השאור שבעיטה
היישראלית, שנאכבר רבابر עד קום המדינה בבלושה דקיובוץ, בפלשׂה יעוד -
גורף זה כלח וחולף, העם היהודי מצה צרייך, חייב ויכול להקים מתוכו
אנטום דבי-פעלים חדשם - אולי'ם בצדנות אחריות. אבוי לא שוכן שאותן מניות
השתדרה החברתיות הסוציאליסטיות הזרבות, שמהם יצאו אשי העליה השבירה ובם
אנשי ביל"ו אולי'ם יידם עוד בעולם, ויתפרק שם קיימים פועלם באדרה אחר.

או צריכים להיעדר בשתי איזמות: לחכ", לבדל, לחרים

או ישראל לאורכו הירבה החברתי שליבו חלומו, למטרת שאותה האגדה
לפניהו ועדין לא עשינו כבוד-זך רבה בשנים הללו.

טוטקבי, אם ישראל צריכה ומוסבלת לעשות זאת. אבל אם

אפשר יש לאל ידה לעשות כן, כי אם צריך באיזה מקום מטה מטויים אשר
יכסה לשדי המעדכו של פא"י או שכל ביצור המועלם, לא אכם לויבתו
אם "חולץ" אחיד או "חולץ לא אחיד", אם ההסתדרות האיגודית מחייבת אחידת
או לא אחידה, מפלגות או לא מפלגות - אני מוכן להציג ולהסבירים לכל
זירה של מכשירים ומוגפים. חיים הוא גדול מאוד והוא לבצלו בכל האפשר.

אבל במידת מוגירות יש לטעון(Claim) עאמנו. אם שואל ומישוחו

צריך לשפט על המדבוח הצעיר ולהציג - מי הם האגושים שיונצאו מכל חוג
המעולות וממי האערדים אשר ימודדו לפוקולות, מי הם התנושים, מי החלק
אשר יתגלו מעה ויתמסר לבור חדש. אשר בו מועצב הרמה החברתית של
ישראל, הריקת האידאיה וקיומם פיזורי הגולה בישראל?

אני יודע כי המדובר יכול רק באנשים, אלא גם באמצעים.

משמעות שוב על המכב חכמי של הסוכנות היהודית, דבריהם אלה אינם לפרסום
זה המכב קשה יותר משתייך אותו משא. אם לעשות חשבון זה לא 25%
אבל בכיוון כי הסוכנות מטלה במטריהם של עשרות ומאות מליזרים. אם נציג
בראיונות לעבון צריך אולי להבהיר, זיכורה הסוכנות להגיד, כי כל מה שיש
ובל מה יהיה עוזה - יהה מיגדים "איקם" מליזרים, ומלייזרים אלה יזרקו
לעבודת החיבור הצעיר, לעבודת החרבוֹן, כי עמשו איזוק הזמן יותר מאשר
למני 20 שנה או לפחות 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 השנים האחרונות היינו
סקועים בעבודה עצמה של קיבוץ בלויות, כי סוף דוחם של האיגוד
והגשמה.

או צריכים להזכיר ולהזכיר דור או דורות, וחלוואי ואבידה
ולא ברביש פהוּם המשק בין פועלם העלייה וחקירתה הגדולה שחייהם, שהו
חדוויה במחנה לנו, ובין עלייה ברוכת, בחומר ובגוף של יהודים שחוו
שליהם אימה דודית עוד יאימת דוחמת אותם ללבם לישראל.

THE APPROXIMATE AREA REPORTEDLY VISITED BY THE WORDS OF THE REPORTING AGENT WERE RECORDED AS FOLLOWS:
FOURTY-FIVE TO FIFTY GUERRILLAS WERE KILLED IN THE

ATTACK. NO TROOPS WERE REPORTEDLY KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED.

AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED.

AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED.

THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED. THE AGENTS SAID THE REPORTING AGENT ADVISED THEM THAT HE WAS NOT PRESENT AT THE TIME OF THE REPORTING OF THE NUMBER OF GUERRILLAS KILLED.

כלומר, ההוראות בהוויה, מחדך בקדמת השקפה מה יהיה בעוד עשור שבים, ואולי גם יותר מעשר שנים - ואולי זו בעומק השליחות וזה החזקיז המרכזי של אותו ארבעון שקריא הקוגברט האזוני, ואבי מסכימים עם משה : זהה הבהמה, זהה הבהמה של העם היהודי לאייזנות ולישראל לעשוי קרוב, ואולי זה בעשוי יוחזק מרכזי ויזומר השוב אבילו מאשר הטיפול בקליטה מעלה. אך יודעiem כיTEM יהודים ויזמואן. איבגי רוזה לאביד כי אייזנות לא מפצל בכור, אלא לאבדיש את החשיבות, בכל זאת, בידי הקוגברט האזוני, בידי המתדרות האיזונית העולמית, עם כל אולטרומיה זעם כל מה שיש לה ומה שאין לה - נסאו המכשיר הזה. גם על ידי האמגה מהויה חילא מכשיר לארבעון העם היהודי לכל מה שיש. רבוּני לזר בזאת, כי אולי הגיע חזון שבדרך האבוד על פועלתו של השובן הקוגברת שרטוכנו תגדרך לאביד : אז יש לי פהו בטף לשיכוך (מ. שרתו אין חיין בגיטם בספיקת באיזה סימנאות היא מגיד בספיקם, ביחס באליזות הארית, עם סימנת החזון העברי באירוען זאת העדית). אם ניקח אה' יהודי אמריקה הדרומית, ואם דוח אה' יהודי אירופה - אם בכלל אין רוזים בשום דבר, כי אז בכלל איבגי יוציא מה יהיה.

אני רואה את העבינים, שאבגין רך מתחדרים מדברות יוט יומ אחרות ומכבדים לחשוב את המחשבה הזאת - אבג' רואה את העבינים דראייה אמודה ומסעירה. אם תחלמי כביכול בלשון שסתה, שבוסף העשור הזה גראת לי ישראל חעומד לפדי ימי, חזים ושבים - אילו איזה קטסטרופה שאיבגנו בפחים לה - באפס מעשה בשורה הקליטה, חוץ אין דבר יותר מחריד ומפעיד אם יسرائيل בימינו אלה. אך ארייך היה להזדה מקודמת השקפה של בטחון, גם מנקודת השקפה של החיים התרבותיים, הרוחניים והכלליים. עם של שלושה מיליון או עם של ארבעה מיליון, או עם של חמישת מיליון, אדבר בלשון פשרה : משלמי מטיים לכל החוגנות הבתובוגות ובכל יתר הדברים; אבג' מיליון משלמי מטיים או שלושה מיליון או ארבעה מיליון - זה אחרית. משלמי מטיים, הווע אומר שיטנה כלבלה מפוחחת שיכולה לשם אותו אבג' אופר לישראלים ובם ללא-ישראלים יש לראות זאת בעיניים פקוורת זיין דבר יוחזק מצעע, אין דבר יוחזק מסכך, אין דבר יוחזק מהריך לישראל בגבינה, בגידולה, מאשר לראות לפניה את התמונה הזאת.

the year, the average number of hours per day spent by men in the U.S. on "the floor" was 7.4 hours. In 1970, the average man spent 8.5 hours a day on the floor. In 1975, he spent 8.8 hours a day. The floor is the primary place where men spend their time, and it's also the place where they are most active. Men are more likely than women to be active on the floor, and they are more likely to be active in the kitchen, bathroom, and living room. Men are more likely than women to be active in the kitchen, bathroom, and living room.

The floor is also the primary place where men spend their time. In 1970, the average man spent 8.5 hours a day on the floor. In 1975, he spent 8.8 hours a day. The floor is the primary place where men spend their time, and it's also the place where they are most active. Men are more likely than women to be active on the floor, bathroom, and living room. Men are more likely than women to be active in the kitchen, bathroom, and living room.

הגה כבר שמעם מפני מי שטמפל בעלייה בסוכנות היהודית, וזהו
וזומר: בשעה הבאה יוכלוים להיות עשרים, עשרים וחמשה, שלושים אלף.

זאת בשעה הבאה, ואנו לזמן לי עוד חמישים שבעים עד סוף העשור הזה.

אם כן, כאשרחכו מוגדים את העדינים יחויז, לא חסירה
מחשבת על ישראל דחעם היהודי. איבנו יוזעים בדיעוק אין לגעת לעגינן,
איך לארכן את העבינים. משה מדבר פכמיין בהגנה מזוה וממעיקת על המפלגות
הպוליטיות ועל הסתדרויות האידניות שישנן בעולם.

ובגל להיזום שחולוץ בארץ-הברית אייכז מה שהיה בפולין
ולא מה שהייתה אמריקה אוירופית. אבל בארץות הרווחה הגודלה, אייבי
מאמין אלג באידיאת. זאמ אונחנו מאי שני נטה אן ישראל, שהיא חיינית
ותמידה לאומה הדמות החברתית אשר רצינו לבגוטה, יש לנו מה להביע
לבודר בארץות-הברית. לא במאות אלפיים, לא במליאונים, אבל למאות
אלפים, ואולי זה יגיע לרבעה.

אני רוצה בעזה לסייע את הפרוטי, ואם הוספתי מטהו, הרי
זה, כדי שלא ניבטל מכך אמצעים גדולים; יימת אגדת בדורות העברים
במיידה שישראל ממשוך אגשים הארץ הרווחה להשקיע – הם יבוואר. במקרה
חלילת מורות השולט, אונחנו רואינו כולם מתגעשיים, מאות אלפיים. וזהך כך
פטהר שכאשר שקט נאכ הרוח, שוקט החל, אלה הם חיי היהודים. כך חיו
אבותינו ברומניה. הם איבנו יותר גרוועים, הם איבנו יותר טובים.

and the same was to have been called "the
Great Northern Hotel," which, when finished,
will be one of the largest, if not the largest, in
the country.

There will also be another large hotel, the name
of which has not yet been decided upon, but
which will be a fine one, and will be located near
the great railway station. This hotel will be
one of the finest in the country.

This town will have eight thousand people
in the course of a year. It will be a great place
for business, and will be a great center of
trade. It will be a great place for pleasure, and
will be a great place for recreation. It will be a
great place for health, and will be a great place
for education. It will be a great place for
industry, and will be a great place for
commerce, and will be a great place for
travel, and will be a great place for
recreation.

This town will be a great place, the greater part, by
the time it is completed, will be built up, and will be
one of the most beautiful towns in the country. It will be
a great place for business, and will be a great place for
pleasure, and will be a great place for recreation. It will be
a great place for health, and will be a great place for
education, and will be a great place for
industry, and will be a great place for
commerce, and will be a great place for
travel, and will be a great place for
recreation.

ל. אנטולו: קשה קאם להזכיר לוויכוח, כי מופיעני אם נושא כאן מישתו שאיננו מסכימים לבב אחר תיאר שרט ולמה אמר ארבעה, איבנגי יודע על מי שהטענו פה. אבוי רואה שלגש וחייב אגדית שבאו כביכול מן הבולת, אולם איבנגי בקי בכל "מעשת-המכבת" זהה. אעדי, איפוא, אי אילו הערות מתו ראייתי שלי, מחרך בקדחת המבט שלוי.

ראשת רזאת אבוי לחפוזה אם משפטם לבם של החברים למתה טעמייך ולמה שגידין להעסיק איזובו. אף כאן לא אחיד, כי חלק מהחומר אולי יודע זאת, כי זאב. סבורי כי העשור הזה, חקרם במעט לטספור על 3 מיליון נפש, וכי לא כולם יחו יהודי יהודים, אלא יחו ביגיהם גם כמה מאות אלפי לא-יהודים. מכל מקום קשה לומר כי אדו מגיעים זה לכאן העליה המכובדים בדמיבו אלה, בעשור הזה.

אני כוח לחביד לעצמי ובזהב לחביד גם במגשיהם עם אגסיים, שתוך 20 שנה עשוים אבו להביע ל-4 מיליאן יהודים, אם אכן יתפתחו הדברים ללא קיטטרופות גדולות בקרוב יהודי-הבולת. ואיבנגי רזאים לחפוזה מקיטטרופות. אבוי מוכן לעזרה לקיטטרופה, שטייר אולי טובה לבב הבדדים, לאפשרות של עלייה עממית בדולח פרוטיה. מה ושם נשען משה בקשר לזה, ויתם גם מי שבדור על כך בבטחון כלשהו. כל אוף רזאת כאן מחרהוידי לבו. אבוי איבנגי מטהטן כל כך על זה, בעשור השביעי הקרוב, זה אחד הדברים המצדך או מצדכו, מכך שלבו.

כאשר שמעתי פה, כי במגישות עם הגולת אריך לחטביך ולפורה (זודיבר על זה מהו ולעתם הפכין אבוי, בטורן, מסכימים עמו) וכי יש לחביד שחגה בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש - משום מה אין זה דרך לי כי אם זודיב הרסברת הגולדת ואלה הם האמצעים שיש לנתקות כלפי יהודי אירופה על אותה כמה וכמה לא כלפי יהודי אמריקה. אבל הייחדי משאדי אתה ליהודי אידוטה וליהודיים באמריקה השוגנת והרבבות. מה שאבי רזאת לחטביך מה הוו שיט להפעיל לכך בישראל על קיומה של ירושלים בח' מליאן גפס, בסוף העשור הזה, ועל התמורות שיכולה להיות איטית כמו שטייר, כלומר, מהגילוד העצמי שלבו, הגדל-העומי היהודי והגדל הלא-יהודי שהוא רב יוחר, בטורן, גאנפונ יחש על אף כל חשלות וחסוקות ותפקידות הכליזמות בך.

problems. This may be due to the fact that the average teacher does not have the time or inclination to become deeply interested in the problems of his students, or it may be that he has not been trained to do so. In either case, the teacher's failure to become interested in his students' problems is a serious handicap to the teacher-student relationship.

The teacher's problem is to learn how to interest his students in their studies. This is a difficult task, but it can be done. The teacher must be interested in his students, in their interests, hobbies, and pastimes. He must be interested in their work, in their progress, and in their efforts to accomplish their goals. He must be interested in their successes, in their failures, and in their mistakes. He must be interested in their progress, in their growth, and in their development.

The teacher's problem is to interest his students in their studies. This is a difficult task, but it can be done. The teacher must be interested in his students, in their interests, hobbies, and pastimes. He must be interested in their work, in their progress, and in their efforts to accomplish their goals. He must be interested in their successes, in their failures, and in their mistakes. He must be interested in their progress, in their growth, and in their development. The teacher's problem is to interest his students in their studies. This is a difficult task, but it can be done. The teacher must be interested in his students, in their interests, hobbies, and pastimes. He must be interested in their work, in their progress, and in their efforts to accomplish their goals. He must be interested in their successes, in their failures, and in their mistakes. He must be interested in their progress, in their growth, and in their development.

The teacher's problem is to interest his students in their studies. This is a difficult task, but it can be done. The teacher must be interested in his students, in their interests, hobbies, and pastimes. He must be interested in their work, in their progress, and in their efforts to accomplish their goals. He must be interested in their successes, in their failures, and in their mistakes. He must be interested in their progress, in their growth, and in their development. The teacher's problem is to interest his students in their studies. This is a difficult task, but it can be done. The teacher must be interested in his students, in their interests, hobbies, and pastimes. He must be interested in their work, in their progress, and in their efforts to accomplish their goals. He must be interested in their successes, in their failures, and in their mistakes. He must be interested in their progress, in their growth, and in their development.

העדות שבייה איבגדי חושב, כי במשפטו פועל א"י זאולו גם בכל איבוד המועלם והארץ, יש זיכור אשר לבבבו אמר מה, כי אריין להתיישב ולהשוב. (מה שדרה לא אמרתי את זה. ארגוב אמר שבדין להתיישב ולהשוב). איבגדי חושב, שבגי חיבר, כביבול, להסביר כאן מה שהיינו הייכוחים שלבו עד עכשו. זה לא היה זיכור בין ישראל לביין העם היהודי בגולה.

אנו מטעים דרכיהם, אכן טלארבן, אין לקיים את העם היהודי בגולה, על-מבחן שיחיה ישראלית ואיזובי (כى על כך תמיד יהיה שם) ואין להקים חיים לאומיתם כאליה, שמהם יוכלו לבוא בהם פרוזדורות מדולות ועליהם לישראל. אם היה זיכור - היה זיכור מה הוא הכליל, אם יש לסמן על החסודות האיזוביות או לא, או יותר נכון, אם לא זה - מה מקום זה?

בימינו היפה הארץ עסוקה, גם מא"י הימה קהן עסוקה בקליות ארתו חלק של העם היהודי שצד, או היה נאלץ לחזיר לישראל, ואינו אריין היה קלות.

קדמתי את המואחר - מה נראה לנו חוץ עשי השבים אלה, מה יקרה אונגו בחוץ מקומת זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את מא"י בישראל ובעם הישראלי להיחלאות או להסתערות, או כל מלה שנחמש בה - לחזית כפולה, לא רק חזית שבח"ל, ועוד עוד אגד מטהו על החזית חזית בחו"ל. אני רואה חכינה כמראת וחוות נמראת, בראשיתה, של הסערות ישראל עזמה על העם בישראל, מכוורת השקמה של חזית העבודה, מכוורת השקמה של מא"י ודרמה במשך עשרות שנים, מכובנת את הדרך לעם עוזב.

אמרנו אם זאת כה טעם בפומבי, בכתב ובעל-פה, לא אבד לבוד המצעם אבל איזה העבודה שהיתה לבולקלות מיליון זרבע, כפי שהוא בא ואין-זהה בנו, עם יבולתו, השכלה ומחריבות שמתן בנו - אך זה בלע אה כל חזון של אותו החלק בישראל, והילד עזקיי במחשבות ובחיתונשי דרך יסודית של בגין ותקמה בעבודה בארץ. גם החומר - אם שטחים במלח זהה - גם האלים שהודיע אליו זוקק לחומר הסקה דבריהם, להזכיר את המזרד החברתי, המהש贬, האידיאי, כדי לעצב מהחומר הזה (אויל) בדור הראשון אין זה בכלל בגדר ביצוע, אבל אבוי מהחיל לחיות עם הדור השבוי, אולם הילדים שהיינו ארצת בהיותם ילדים בני 3-2 או 5, שטם בעם בני 17-20) את פרצוף ותוכנה הרוחנית, החברתי, הטובייאלי של ישראל ב-1965 ו-1970 - דבר זה ראוי שיבחן עליו דעתך ובראשו כבעיה חמורה.

一九四〇年五月二十一日 星期五 晴
晴天，微风，温度较低。早晨七时左右，我由宿舍出来，向北行至北山脚下，即到北山公园内。在公园内，我首先来到北山公园的最高处——北山亭，在北山亭内，我看到北山亭内有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。在北山亭内，我看到北山亭内有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。

从北山亭出来，我向北山公园的东面走去，经过北山公园的东面，我看到北山公园的东面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。在北山公园的东面，我看到北山公园的东面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。

从北山公园的东面出来，我向北山公园的北面走去，经过北山公园的北面，我看到北山公园的北面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。

从北山公园的北面出来，我向北山公园的西面走去，经过北山公园的西面，我看到北山公园的西面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。在北山公园的西面，我看到北山公园的西面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。

从北山公园的西面出来，我向北山公园的南面走去，经过北山公园的南面，我看到北山公园的南面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。在北山公园的南面，我看到北山公园的南面，有三幅北山风景图，一幅是北山之南面，一幅是北山之东面，一幅是北山之北面，都是北山的全景。

כל תדרותה להשווות את פריגותה של יעראל היום, למגבהה בשחר
חגועהבו — ולמזהר לפאר שטח של מבואת הייסודות של תבוקתנו, עם יגדענו
לכובישו של העם, לביבושה של ישראל, לכיבושו של העם בישראל. ואיננו
באו בטעות לאחרים ואך לא לעצמי. לחדרנו לעתים מלמד אדי דמות ומסביר,
בי' נעשה עבודה גדרית עבודה היסטורית, שכחן לעשותה אורי פום אהת, וזה
לא יכולנו לשוב על כל המורדות, וחרבנה את המרות ועשינו את המלאכה.
אם כשור הסערה של העליה החמוצית טangi לא טחה לה, של 100 אלף ו-150
אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה (וזום זה היה פום), אם אנו באים לאבד
זה ממשנה חזקף, כדי למלא זאת השליחות ואורה הדרך אשר קיבלו על
עומד זה חורבו אליה ופילטו לה מחרבות בימים הריאטיבים, ומזהר גם לחביד
עד היום הזה.

וחזרה השני — בידולת של ישראל. מאיין חבדל ישראלי אם לא
יהיה עם יהודי, לאחר חיסול כל הפלויות הערבויות, ואנד מחלים אותו,
אם איבגי טוקה, זום אדי פזע יתקוד אומי יוזדי דבר — עוד 3, 5 או 7
שניות בחסל אותו. זאת היא הדקה מדוקדחת שיקמה ישראל, לא של
עם ישראל, זו דקה אשר חיינה לא לחת מדוחה מתהיהם. כי גם היום, עצם
לחץ העליה של 70-60 אלף, בחשווה לעם של שני מיליון צריין להיות יחסית
יזהר קטן מחלץ שהיה עלייבו כאשר הייבו 650-700 אלף, ובאו 200-150 אלף
יזדים לשנה, וזה לנו מעברות ובדרכם מהונם וכל מה שהיה.

באות היסודות בעבר, כאשר ישבנו ביבגינו, הבעתי גם סקוותי.
אדי מוכן להזדרות, כי אדי יוזע עכסי פחוט מטה, אסור ביליה שבוקות
וחושים במקורותם במופצות גדרות בארצות היהודים עזריהם האוכלוסין.
אמורתי אז כי הסתדרות איבגיה כמו שהיה, או כמו שעלה להיות אדריכלה
אורלי לחזור, לעשות ולחתה.

יש לי ההרבה שאגן מגידים לך' הדברים, לך' השור שבעיטה
היישראלית, שבאמת ובאמת עד קום המדינה בגוש רענובות, כבושא יעדן —
ゾך זה כלת וחולף, עם היהודי זהה צריין, תיריב וייבטל להקים מהרכו
ונשים רבי-פעלים חרטם — אורלי בצדות אחריות. אדי לא שוכת שוחט תבוקות
השדרור החברתיות הטואיאליות הרבות, שמהם יבואו אמשי העליה החגיה זום
אדוי ביל"ז אורלי אידם עוד בעולם, ויתכן שהם קידמים פועלם גורדה אחר.

אננו צריכים להיערכ בשתוי חזיתותם לחבר, לבדל, לחדרים

או ישראל לאוthon הגובה החברתי שלינו חלפנו, למטרת שאותה האגנו
לפניהם ועדיין לא עשינו כברית-דרן דבון בשניות הללו.

משמעותי, אם ישראל צריכה ומסוגלה לעשות זאת. אבל אם

אמנם יש לאל ידה לעשות כן, כי אז צריך באיזה מקום מטה מסרים אשר
יבטה לשדר המערכויות של פא"י או של פיבוד הפעוליות, לא אכם לויניה
או "חולץ" אחד או "חולץ לא אחיד", אם ההסתדרות האיגודית תחייב אחידת
או לא אחידת, מפלגות או לא מפלגות - אמי מוכן להציג ולהסביר לבב
זרחה של מושיריות ומונדיאליסט. חיים הוא גדור מאריך ויש לנבלו כבל האפשר.

אבל במלצת מסוימת יש לטוען כלפי עצמנו. אבישראל ומישור

צריך לשבע על המדובר הדעת ולהציג - מי הם האגנויות שיזאו סבל חוב
הפעולות ומני האגידים אט"ז וחותספז לפעולות, מי הם האגנויות, ומני החלק
אשר יתגאים מעה ויתאפשר לבור חדש, אשר בו תעוזב הרמת החברתי של
ישראל, כדי קמה האידאית וקיימות פיזורי האובליה בישראל?

امي יודע כי המדובר איינו רק באשימים, אלא גם באטען.

משמעות שוב על הפאב האספalte של הסוכנות היהודית, דבריהם אלה אינם לפרסום.
זה מאנך קשה יותר מטהיר אוווח משנה. אם לעשות השבע זך זה לא 25%
אבל נבדך כי הסוכנות מפללה במספריהם של ערבות ומאות מליזדים. אם ניגשים
בראיונות לעבין צרי אזי לחייב, ויבטלת הסוכנות לחביר, כי כל מה שיש
וכל מה שהוא עונה - דחיה מינוז "איקם" מליזדים, ומלייזדים אלה יזקדו
לעבדה החיבור הדעת, לעבודה האדרבא, כי ממשי אדרוק חצמן יזקדו מאנך
לפני 20 שנה או לפני 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 השנים האחרונות היינו
ש��עים בעבודה עצומה של קיבוץ גליזות, כי ס"מ זה האבטחו של הבירות
והגשאות.

או צריכים להכיר ולהבין דoor או דורות, זחלזואי ואמבר
ולא בראיש מוחום הפקה בין פעולות העליה והקליטה הגדולה שחייה, שהבול
הידועה במחנה לנו, ובין עלייה ברוכת, בחומר ובגוף של יהודים שהבול
שליהם איתה דזינה עוד ואינה דוחמת אותם לכת לישראל.

כלומר, ההכבדות בחזורה, מחריך בקדמת השקפה מה יתnia בעוד עשר שנים, ואולי גם יותר מעשר שנים - ואולי זו בעאש שליחות וזה החמקייד המרכדי של אותו ארבונ שנקרא הקונגרס האיזורי, ואידי ממכים עם מטה זוחה הבמה, זוחה הבמה של העם היהודי לאייזרים ולישראל לעשור הקרוב, ואולי זה דעתך יומרי מרכדי וידוע חשוב אפיקלו מאשר הייטול בקהלת העיליה. האם יוזדים כי מילוי יהודים ויבואו. אידי רוצה להגדיר כי האיזרים לא מטפל בכך, אלא לחדביש את החשיבותה. בכל זאת, בידי הקונגרס האיזורי, בידי המסתדרות האיזרית הקולמית, עם כל חילשומיה ועם כל מה שיש לה ומה שאין לו - נמאנ המכשיר הזה. גם על פי האמונה מהוועה היה מפכיד לארבון העם היהודי לכל מה שיש. רצבי לזכור בזה, כי אולי הגיע האמן שבמרכיז הבודד על פעדלה של הסוכנות היהודית, עם המגבורן שית ועם קאלאבים שישנו, גם אם זה יהיה על השבון העובדה שאוטוכנאות אסדר לחגיד: אז יש לי פהו בסוף לשיבוץ (מ. שרתו: אין היה קאלאים בסביבה? באיזה סיטטאות היה קבאים כספים, ביחס בוארזות הדריות, עם סיטה היהודין העברי באיזרופה? אך הצעה). אם ניקח את יהודי אמריקה מדרומית, ובמ נכח את יהודי אירופה - אם בכלל אין רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל איינדי יוזע מה יהיה.

אני רוצה את העbijין, שאבגנון רק משוחררים מדריך יומם יומם אחריות ומטענים לחזוב את המחשבת הזאת - אני רוצה את העבינה ראייה חמוצה ומטעידה. אם מהלמי כביבול בלשון שקטה, עבסוך העשור הזה בראה לי שישראל חעפוד לפניו ימיט, חזשים דשימים - אילו איזה קטסטרופה שאיבגור מטבחים לה - באנט מעשה בשדה הקליטה, הרי אין דבר יותר מחריד ומטעיד את ישראל ביפניו אלה. ברן אדריך היה לאיזה מבוקחת השקפה של בסוחן, בס מקודם השקפה של החיים התרבותיים, הרוחניים והכלכליים. עם של שלושה מיליון או עם של ארבעה מיליון, או עם של חמישה מיליון, אדריך בלשון פשותה: שלמי מסים לכל ההוצאות הבאות וככל יתרן הדברים; שני מיליון משלמי מסדים או שלושה מיליון או ארבעה מיליון - זאת אחרת. משלמי מסים, זאת אומר שיטנה כלכלה מפוזחת שיכולה לשאת זאת. אני אוצר לישראלים ובם ללא-ישראלים יש לראות זאת בעיניים בקוחות ואין דבר יותר מצער, אין דבר יומרי מטבח, אין דבר יומרי מהריך לישראל בבןינה, בגידולה, מאטך לדראות למגיה את התמודחת הזאת.

deixou para o mar, que era, naquele dia, de um azul intenso, com nuvens esparsas, que se espalhavam sobre o horizonte, com aspecto de fumaça negra, que se elevava das profundezas do oceano. A paisagem era desolada e triste; os rios, que eram o único sinal da existencia humana, tinham a cor de sangue, e pareciam ser resultado da morte. As águas eram transparentes, e podia-se ver fundo, e nela havia muitos peixes mortos, que se erguiam, como se estivessem a respirar. O vento soprava com violência, e o sol, que havia nascido horas antes, já se havia posto, deixando um céu de um azul profundo, com nuvens amarelas e laranjeiras, que se espalhavam sobre o horizonte, com aspecto de fumaça negra, que se elevava das profundezas do oceano. A paisagem era desolada e triste; os rios, que eram o único sinal da existencia humana, tinham a cor de sangue, e pareciam ser resultado da morte. As águas eram transparentes, e podia-se ver fundo, e nela havia muitos peixes mortos, que se erguiam, como se estivessem a respirar.

A noite caiu, e o céu ficou escuro, com nuvens negras que se espalhavam sobre o horizonte, com aspecto de fumaça negra, que se elevava das profundezas do oceano. A paisagem era desolada e triste; os rios, que eram o único sinal da existencia humana, tinham a cor de sangue, e pareciam ser resultado da morte. As águas eram transparentes, e podia-se ver fundo, e nela havia muitos peixes mortos, que se erguiam, como se estivessem a respirar. O vento soprava com violência, e o sol, que havia nascido horas antes, já se havia posto, deixando um céu de um azul profundo, com nuvens amarelas e laranjeiras, que se espalhavam sobre o horizonte, com aspecto de fumaça negra, que se elevava das profundezas do oceano. A paisagem era desolada e triste; os rios, que eram o único sinal da existencia humana, tinham a cor de sangue, e pareciam ser resultado da morte. As águas eram transparentes, e podia-se ver fundo, e nela havia muitos peixes mortos, que se erguiam, como se estivessem a respirar.

O sol nasceu, e o céu ficou escuro, com nuvens negras que se espalhavam sobre o horizonte, com aspecto de fumaça negra, que se elevava das profundezas do oceano. A paisagem era desolada e triste; os rios, que eram o único sinal da existencia humana, tinham a cor de sangue, e pareciam ser resultado da morte. As águas eram transparentes, e podia-se ver fundo, e nela havia muitos peixes mortos, que se erguiam, como se estivessem a respirar.

הגה כבר שמעולם מפי מי שטපל בעליה בסוכנות היהודית, וזהו
וזכר בשבה הבאה יכולם להיות עדרים, עדרים וחתפה, שלושים אלף.
זאת בשנה הבאה, ואנו לוקה לי עוד המש-שש שנים עד סוף העשור הבא.

אם כן, כשאוחדו מברים את העבדים יהודים, לא חסרים
מחבבה על ישראל וחם היהודים. איבדו יודעים בדיעוק אין לגשת לעכין,
איך לא רגע אה הקבין. משה מדבר עכטין בהגנה טובה ומעמיקה על המפלגות
האיוניות ועל התמדדיות האיגוניות שישן בעולם.

יבול להזות שטהלו ערך הארץ-הברית אייכן מה שתהה במוליך
ולא מה שיתה אמריקה הדורמית. אבל בארץ הרווחה הגדולה, איבוי
מאין אלה באידיהם. ואם אוחדו מעד שני נטה אה ישראל, שהיא חייניה
ותידמה לאזורה הדמות החברתית אשר ראיינו לבכחות, יש לנדו מה להביע
לכודר הארץ-הברית. לא במאות אלפיים, לא במיilioנים, אבל למאות
אלפים, ואולי זה יביע לרבותה.

אנ דורך בעטם לפיטים את הערותי, זאם הווטני מטהו, חרדי
זה, כדי שלא ביבטל מבקעתם אטצעית גדוילים; שיטם הדבש בדורותם האערדים
במיימת ישראל ממשוּן אנשי מארחות הרווחה להשקייע – הם ייבאו. כאשר
היליה מורות השוט, אוחדו דראים כולם מבענישים, מאות אלפיים. ואחר כך
סתבר שכאשר שקט מכב הרווח, שוקם הגל, אלה הם חייו היהודים. כך היו
אבותינו ברומניה. הם איכם יותר גרווקים, הם איכם יותר פובים.

IN THE BEGINNING IT WAS A COUPLE OF GOURAMIES. THEN
THE SALTWATER FISHES WENT IN, AND SOON AFTER THAT, THE
TURTLES CAME, BUT SINCE THEY HAD TO SWIM SO FAR, THEY
WERE RARE. SLOWLY OTHERS WERE ADDED, AND SOON
A GROUP OF FISHES FROM THE MANGROVE FORESTS ARRIVED.
ONE AFTER ANOTHER, THE OTHER VARIOUS SPECIES ARRIVED, SO SOON
THAT, IN THE END, THERE WAS A MELTING POT OF ALL KINDS.

AND SINCE THERE WAS NO SPONTANEOUS BREEDING ON THE ISLAND,
IT WAS NECESSARY TO IMPORT, AND PURCHASE, THESE FISHES.
SLOWLY AND SLOWLY, FISHES ARRIVED, AND SOON THERE WAS A
MIXTURE OF GOURAMIES, MUDFISHES, TIGER FISHES, STURGEONS,
CATFISHES, AND OTHERS, AS WELL AS THE LOCAL FISHES, AND SOON
A NEW ECOLOGICAL SYSTEM WAS CREATED.

THE FISHES COULD NOT FIND ENOUGH FOOD, AND SOON THEY WERE
HUNGRY. AND SINCE THEY COULD NOT SWIM, THEY HAD TO EAT
EVERYTHING THEY COULD GET HOLD OF. SOON THEY EAT
EVERYTHING, AND SINCE THEY COULD NOT SWIM, THEY COULD
NOT GET AWAY FROM THE OTHERS, SO THEY WERE EATEN BY
EVERYONE, AND SINCE THEY COULD NOT SWIM, THEY COULD

ל... אַאֲכָלְנוּ קשה קהן להיכבם לוויכוח, כי מסודקבי אם נפצעו כאן מישתו
שאיבנו מסכימים לביל אטער תיאר שיד וлемה שאמר ארכוב. איבנגי
יזרע על מי שטהענדנו פה. אגדי רוזה שלושה וחagi אנטים שבאו כביבול מן
הגבול. אולם איבנגי בקי בכל "מעטה-הממלכה" זהה, עיר, איטליה, או אילו
חריבות מטור דיאלית של, מטור בקדמת המבט שלו.

ראשית רוזה אבוי להפכotta את משומת לבם של החברים למה
שטעיק ולמה שביריך להעסיק אותו. אף כאן לא חדש, כי חלק מהבוגר אולאי
יזרע זאת. אגדי טבורי כי הקשור הזה, בחרב כמעט למספר של 3 מיליון
נפש, נבי לא כולם יהיו יהודים, אלא יחד ביביהם גם כמה מאות אלפי
לא-יהודים. מכל מקום קשה לומר כי אבו מגיעים בזה רק העלייה החטובה
בימיבו אלה, בעשור הזה.

אגדי דוחב להביד לפאתי זוחב להביד גם בפדיותם עם אנשיים,
שחוץ 20 שנה שעזים אבו להביע ל-4 מיליון יהודים, אם אמינם יחתחו
דבריהם ללא קיטטרופו בגזלוות בקרוב יהודיה-הגבול. ואיבנגי רוזה להפכotta
מקיטטרופות. אבוי מוכן לקרבו לקיטטרופה, שהיינו אולי פזוח לכל האזרחים,
לאפשרות של עלייה עממית בגזלה מروسיה. מה ושם נשמע משה רק לשאלה לא זה,
ויש גם מי שմדר על כך בטהון קלשונו. כל אחד רוזה כאן מחרהורי לבו.
אבוי איבנגי מספק כל כך על זה, בעשור השבויים הקרוב, וזה אחד החברים המציגין
את פכוחותו, מכך מבט שלגוז.

כאשר שנקט מה, כי בפדיותם עם אבויהם גרייך להפכיר ולעורר
(ודיבר על זה משה ולעומם העבינים אבוי, כמנון, מסכימים עטן) ובוי יש להביד
שהנה בכל זאת, יהודים יושבים על הר-בוע - מושט מה אין זה נראה לא כי
אמנם זוהי ההסברת הנאותה ולאלה הם האמצעים שיש לנוקוט כלפי יהודי אירופה
על אחת כמה וכמה לא לפני יהודי אמריקה. אבל הייחדי משאריך זאת לייהודי
אירופה וליהודים באפריקה השוכנות והרבבות. מה שאגדי רוזה להוסיף פה הוא שיש
להפעיל לחץ מישראל על קיומה של ישראל בת 3 מיליון נפש, בסוף העשור הזה,
ועל התפתחות שיכולה להיות איטית כמו שהיה, ככלומר, מהגידול העצמי שלגוז,
הגידול העצמי היהודי והגידול הלא היהודי שהוא רב יותר, כמנון, באופן
יחסים על אף כל השאלות והמסקנות והסכנות הכרוכות בכך.

«РОДИТЕЛЬСТВО
СЕМЬИ»

семьи. А это, конечно же, неудобно. Но заслуживающие родители, которые хотят, чтобы их дети получали хорошее образование, должны уметь поддерживать контакт с учителями, чтобы знать о том, каким образом учитель проводит занятия, какими методами, какие темы и т.д.

Семья должна быть способна помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения.

Семья должна быть способна помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения.

Семья должна быть способна помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения. Для этого родители должны быть готовы помочь учителю в решении задачи обучения.

הערת שבייה. איבגנַי חושב, כי במפלגת פזעלי א"י ואורלי גם בכל צייר הפלוטלים וחדרץ, יש זיכות אשר לגביהם או מרضا, כי צריך להתיישב ולהשוכן. (משה שרתו לא אמרתי את זה, אך אמר שדרין להתיישב ולהשוכן). איבגנַי חושב, שceği חייל, בביבול, להסביר בכך מה שחיינו היזכרותים שלנו עד עכשינו. זה לא היה זיכות בז' ישראל לבין העם היהודי בגדות,

אך מטעים דרכיס, אכן יהודן, אין להקים את העם היהודי בגולה, על-מכתב שיתיה ישראל וישראל (כי על כך אמר יתיה שם) ואין להקים חיים לאומניים באללה, שמהם יוכל לבוא גם עמדות גדלות ועליה לישראל. אם היה זיכות - היה זיכות מה הוא הכליל, אם יש לטמוך על תספורות חייבות או לא, או יותר נכון, אם לא זה - מה במקומם זה?

בינתיים הימת הארץ עסוקה, גם פא"י הימת קת עסוקה בקיליטות אוthon חלק של העם היהודי שחוץ, או היה נאלץ לחזור לישראל, וזהו אידין היה קלות.

קדמתו את המזרח - מה בירתו לנו מוך עשר השבטים האללה, מה קירה אהנו בתוך מקומה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את פאנ"י בישראל ובעם היהודי לחיילאות או להסערות, או כל מלה שנמשש בה - להזיהה בפולה, לא רק החזיה שחוץ ליל, ואנו עוד אידי משחו על החזיה הצעה בחוץ ליל.aggi רוזה חייה גמראות וחובת גמראות, בראשיתה, של הסערות ישראל עצמה על העם בישראל, מגוזה השקפה של מכועם העבודה, מגוזה השקפה של פא"י ודרך המשך עשלות בשניות, מכוזגה את הדרך לעם עובד.

אמרנו את זאת כמה פעמים בטורבי, בבחב ובקל-פה. לא אבד לבו המ讚誦, אבל אותה העבודה שהיתה לכולקלות מלון ורביע, כדי שהזאה בז ואיך שהזאה בז, עם יבולתו, השבלתו ומהארזות טחן בז - עד זה בלע את כל חיולת של אותו החלק בישראל, והיינו עזוקים במחשבות ובחיקושים דרך יסודית של בגין זהקה בעבודה בארץ. גם החומר - אם משמיטים במלה זאת - גם האדם שהביע אלינו זכות לחומר הסקה רבים, להסביר את החזרה החברתי, המחשבתי, האידיאלי, כדי לעצב מהחותמת הזאת (אולי בדור הראשון אין זה בכלל בגדד ביאוע, אבל אני מתחילה להיות עם הדור השני, אותן הילדיים שהיינו ארצת בהיותם ילדים בני 2-3 או 5, מהם כמה בני 17-20) את פרוזמתה ותורכנה תרוחתי, החברתי, הפוציאלי של ישראל ב-1965 וב-1970 - דבר זה ראוי שיתן עליו דעתך ובראותו בבעיה אטורה.

the first time. I am not, and I do not believe that many others are, able to conceive of a situation where the two would be combined. I have been told, however, that there are some who do not believe that the two should be separated.

The first question that comes to mind is, "What is the best way to proceed?" This is a question that must be answered by each individual, according to his own knowledge and experience. However, it is my opinion that the best way to proceed is to follow the advice of the experts in the field, and to seek their guidance and assistance.

It is also important to remember that the best way to proceed is to follow the advice of the experts in the field, and to seek their guidance and assistance.

It is also important to remember that the best way to proceed is to follow the advice of the experts in the field, and to seek their guidance and assistance.

It is also important to remember that the best way to proceed is to follow the advice of the experts in the field, and to seek their guidance and assistance.

כל הדרוגות לתשומות או פרצופות של ישראל היבוט, למגבות בשאר
חכונות - ולטומת לפרש בשטו של מבית חיכודות של חכונות, עם יציאתבו
לכבודו של העם, לכבודו של ישראל, לכבודו של העם בישראל. ואיננו
או בטבעות לאחרים ואך לא לעצמי, להחדרו לעצם מלמד אדי זכות ומטביר,
כי געשית עבודה בדולח עבודה חטודית, שניתן לשומה אולי פעם אתה, וזה
לא יכולנו לשומר על כל התזרות, מהרבדך את המרות ושיברו את המלאכה.
אם כשר הפקה של העליה ההמונייה שאבי לא שמה לה, של 100 אלף 1-150
אלף בשנה, ובמ 200 אלף בשנה (זבז זה היה מעם), אם איז באים לפחות
זה במשנה חזק, כדי למלא אותה השליחות ואנחת הדרכ שאר קיבלו על
עמנור וחדרבו אליו לפילסבו לה נתיבות בימים הראשונים, ומדור גם לאגד
עד היום הזה.

והדבר השדי - בידולו של ישראל. מאין חגדל ישראל אם לא
יהיה עם יהודים, לאו ריסוי כל הבלדיות הערבויות, אך מוסליות אונן,
אם איבני טועה, ובמ אונן מזעה יתקדש איזי יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7
שנים בחול אונן. וזאת היא מדונה מ慷慨ה משקמת ישראל, לא של
עם ישראל, זו דאגה אשר תיבת לא לחת פגואה מהיהם. כי גם חיים, גאנט
לחץ העליה של 50-60 אלף, בהשוויה לעם טל שני מליגון ברין להיזום מהפיכת
ירוח קען מהליך שהיה קליגז כאשר היינו 650-700 אלף, ובאו 200-150 אלף
יהזקית לשנה, והיו לנו מעברות וברושים פחוגיות וכל מה שהיה.

באותם תישיבות בעבר, כאלו ישבנו בילגון, הבומי בם סנקורי.
אבי מוכך להודות, כי אבי יודע עכסין מהות ממשה, אשר בילת שבאות
וחדשים בביברים בתפואות גדולות בארצות היהודים עתיירות האוכלוסין.
אמרתי אז כי הפדרות ביזבנה כמו שתיאר, או כמה שעלייה להזום אריכה
אורלי להמעדר, לעשות ולחתה.

יש לי התירשות שאנו מביעים לך הדברים, לך השור שבעיטה
הישראלית, שכאכבר ובאזור עז קוז המדרגה כבושה רעיזבון, כבושא יעד -
בור זה כלו וחולו,atum היהודים זה צריין, חייך ויבול לבקים מהכו
אנשים רבי-מעלים חרטם - אולי בגדרות אהדרות. אבי לא שוכן שאותן מדוקות
החוורר החברתיות הסוציאליסטיות הרבות, שמתן יאזר אגשי העליה השכינה ובמ
אנשי בילגון אולי איזם עוד בעולם, ויחנן בהם קיימדים מועלם בוארה אחר.

אנו צוריכים להיערכ בטעמי חזיתות: לחדר, לבDEL, לחרדים
אם יישריאל לאחמו הבדה החברתי שעלינו חלפנו, למטרת שאנחת האבגנו
לפנינו ועדיין לא עשינו כברת-דרכ דבון בשכונות חללו.

מסודקבי, אם יישריאל צוריכת פטוגלה לעשות זאת, אבל אם
אמנם יש לאל זהה לעשות כן, כי אז צוריך באיזה מקום מטה מסודים אשר
יאפשר לשדי המערוכה של פנא"י או שביל ביצור המועליט, לא אכפת לוביון
אם "חלוץ" אחיד או "חלוץ לא אחיד", אם החסידות האיזוגית מחייבת אחידת
או לא אחידת, מפלבות או לא מפלבות — אמי מוכן להציג ולהסביר לכל
זוחה של סכלרים ומבולטים. חיים חזא בדור מאוד אין לגצלו בכל הנפשר.
אבל במאזיה מסודיקת יש לטען לפני עצמנו. אם יישריאל ומישתו
צורך לשמה על המדרות הדאות ולהציג — מי הם האנשיים שיוציאו מכל חוץ
הפעולות וממי העיריות אשר יתוציאו לפועלות, מי הם אנשיים, וממי החלק
אשר יתביעם מעתה ולהמסר לכבוד חישט, אשר בו תעוזב הרמת החברתי של
ישראל, הריקת האידאית וקיומם פיזורי הגולה ביבראלי?

امي יודע כי המדבר איבר רק בגאנשים, אלא גם באנטיקים.
שמעתי שוג על הסאב אבסטי של הסוכנות היהודית, דבריהם אלה אינם לפרסום.
זה ממש קשת יותר משאלת ארתו משה. אם לפחות חשבו רק זה לא 25%
אבל בכונן כי מסוכנות משלמה במספרים של שורות ומאות מל"זים. אם ניגשים
ברביזות לעביך צוריך אולי לחביך, ולכולה הסוכנות להביך, כי כל מה שיש
וכל מה שאיא עונה — יהיה מדברים "איקם" מל"זים, ומליוגים אלה יזכרו מאמר
לפניהם 20 שנה או לפחות 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 השבעים האלה הייבדו
שקיעים בעבודה עצומה של קיבוץ גלויות, כי סוי"ט זה הביסוי של האיזוגות
וחגשותה.

אנו צוריכים להכיר ולהבין דוד או דורות, והלגוראי ואברהם
ולא דבריש פהאום המשק בין מעולם העליה וחקלית הגדולה שחייתה, שהגלה
הזריזה בחבה לבנו, ובין עליה ברוכת, בחומר ובגוף של יהודים שחוויה
שלחת איננה דורייה עוד וายיבח דוחמת אותן ללכת לישראל.

the first place, the first time, it was done, it was a great
success. But it has been done again and again, and it
has become a common occurrence.

However, there are some cases which are not so
easy to find, and others which are not so difficult. In
these cases, however, it is often necessary to have a good
knowledge of the subject matter, and to be able to
analyze the situation. This is true in all cases, but it is
especially true in these cases, where the subject matter
is more complex and requires more careful analysis.

For example, suppose you are trying to find the
best way to build a bridge across a river. You will need
to know the width of the river, the height of the bridge,
the weight of the bridge, the strength of the materials,
and many other factors. You will also need to consider
the cost of the bridge, the time required to build it,
and the safety of the bridge.

Now, if you are trying to find the best way to build
a bridge, you will need to consider all of these factors,
but you will also need to consider the cost of the bridge,
the time required to build it, and the safety of the bridge.
You will also need to consider the cost of the bridge,
the time required to build it, and the safety of the bridge.
You will also need to consider the cost of the bridge,
the time required to build it, and the safety of the bridge.
You will also need to consider the cost of the bridge,
the time required to build it, and the safety of the bridge.
You will also need to consider the cost of the bridge,
the time required to build it, and the safety of the bridge.

So, as you can see, finding the best way to build
a bridge is not an easy task. It requires a great deal
of knowledge and experience, and it requires a great
deal of time and effort. But it is worth it, because
it is a great accomplishment.

כליופר, הכהנות בהזורה, מפוזר נקודת השקפה מה יήיה בצד
אשר טביהם, ואולי גם יותר מעשר טבים - ואולי זו בעקבות השילוחות וזו
המקיד המרכיב של אותו ארבעון שנקרא הקוגברט האיזובי, ואבוי מרכיבים
עם משה ו' זוחי הפטה, זוחי הפטה של העם היהודי לארץ ישראל ולישראל
לעשור אקרוב, ואולי זה דעתך יותר פרטוי וידועו חתום אמינו מאחר
הטיפול בקהלות מלחת, עם יודעים כי הם יהודים ויבזרו. איזובי
רוואת לחגיגי כי האיזובות לא מפל בבר, אלא להזכיר את החשיבותו.

בכל זאת, בידי הקוגברט האיזובי, בידי המהדרות האיזוביות העולמיות,
עם כל חישותה ועם כל מה שיש לך ומה שאין לך - פאה המכשיר הזה.
גם על ידי האמגה מהזורה היה מסביר לארבעון העם היהודי לכל מה שירצ'

רשובי לופר בזה, כי אורלי הצעיר הזמן שברכץ הבוגר על פעולתה של
הסוכנות היהודית, עם המבוגרונו שיט ועת קאניביט שיטם, גם אם זה יהיה על
חובבן העוברה שהוסכמו מאטרך לחגיגי איזובי יט לוי פהו כתף לפיכו
(ט). שרטו איך היא מגייס כספיות? באיזה סימאות היא מביאה כספים, בלאזן
באיזותה הברית, עם סכמת החיבוך העברי באיזומחה אמרת נבואה). אם בדקנו
את יהודוי אמריקא הדילומיט, ואם נתקה את יהודוי אירופה - את בכלל אין
רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל איזובי יזעך מה יήיה.

אבי רואת את העגיין, בטהובנו רק משחררים מדרגות יום יום
וחירות ומכבשים להשוו את המחבנה חזק - אבי רואת את העגיין וראייה
המודה ומשמעותה. אם הפתלמי בביבול בלשון שקטה, שבזוז העשור הזה בראת
לי ישראלי עמודי למבי ימיהם, חזים ושבים - איזלו איזה קטטרופת
שאייגנו מטבחם לה - באנס מעתה בטונה הקליטה, חורי אין דבר יותר מחריד
ורמסעד את ישראל ביחס אללה. אך איזין היה לחיות מבקודת השקפה של
בתחוץ, גם מכקדת השקפה של התייחסות ההרבוטcis, הרומזים זחמלבליזט.
עם של שלושת מיליון או עם של ארבעה מיליון, או עם של חמישה מיליון.
אדבר בלשון פשוטה: משלמי מטיים לכל האזונות הבתוויות ובב יתר
הדברים: שני מיליון משלמי מטיים או שלושת מיליון או ארבעה מיליון - זה
אחרית. משלמי מטיים, רודה אומר שיבנה בכללה מפורחת שכולה לטאת אותם
אבי אומר לישראלים ובם לאל-ישראלים יש לראות זאת בעיביזים
סקותם ואין דבר יותר מצער, אין דבר יותר בסיכון, אין דבר יותר
מחודיד לישראל בביבעה, בביבליה, מאמר לרואה לפניה את חתמונה עצמה.

in the same manner, and could hardly get away with
such a trick, either as a political measure or policy, as it would be a violation
of the law of God, and of the principles of justice, to do so. But if
the law of God, and of the principles of justice, were to be violated,
then it would be better to violate them, than to violate the law of God,
and the principles of justice, which are the principles of all
true religion, and of all true government. And if the law of God
and the principles of justice, were to be violated, then it would be
better to violate them, than to violate the law of God,
and the principles of justice, which are the principles of all
true religion, and of all true government. And if the law of God
and the principles of justice, were to be violated, then it would be
better to violate them, than to violate the law of God,
and the principles of justice, which are the principles of all
true religion, and of all true government. And if the law of God
and the principles of justice, were to be violated, then it would be
better to violate them, than to violate the law of God,
and the principles of justice, which are the principles of all
true religion, and of all true government.

But when we consider the principles of justice, and the principles of
truth, and the principles of right, and the principles of wrong, we find
that they are all in accordance with the principles of justice, and the
principles of truth, and the principles of right, and the principles of wrong.
And when we consider the principles of justice, and the principles of truth,
and the principles of right, and the principles of wrong, we find
that they are all in accordance with the principles of justice, and the
principles of truth, and the principles of right, and the principles of wrong.
And when we consider the principles of justice, and the principles of truth,
and the principles of right, and the principles of wrong, we find
that they are all in accordance with the principles of justice, and the
principles of truth, and the principles of right, and the principles of wrong.

And when we consider the principles of justice, and the principles of truth,
and the principles of right, and the principles of wrong, we find
that they are all in accordance with the principles of justice, and the
principles of truth, and the principles of right, and the principles of wrong.

חגה כבר שמעולם מפני מי שטפתל בעליה בסוכבגדות היהודית, ו策划
וזכר במשנה הבאה יכלולם להיות עשרים, אשרים וחמשה, שלושים אלף.

זאת בשונה הבאה, וזהו לזכה לי צוד חמש-שען שבין עד סוף העשור הזה.

אם כן, כאשרחכו מבראים או העכינים ייחדיז, לא חסנה

מחשבה על יישריאל והעם היהודי. איבנו יודיעיט בזינוק איך לבת לגבין,
איך לא רבען את העכין. מה מדבר עכני בທגובה טובה ומעמיקה על המפלבות
הציוגיות ועל הסתדרויות האיזוגיות שישן בעולם.

יבדל לאידעת שהחולץ בארכיות-הברית אייכן מה שהיה בפולין

ולא מה שיתיה בארכיות אדרומית. אבל בארכיות הרווחת הגדולה, אייכן
מאפין אלא באידיאת. ואם אייכן מעד שבי נפקה את יישריאל, שהיה חיענ
וחידמה לאחת הדמות החברונית אשר ריבנו לבגונחה, יש לנו מה להביע
לפער בארכיות-הברית. לא במאות אלפיים, לא במיליאדים, אבל למאות
אלפים, ואולי זה יסייע לדרבנות.

אנל רואת בעומק לסיטים את אערומי, זם אנטומי מטהו, הרי
זה, כדי שלא ניבהל מכיקת אמצעים בדוליט; טימת הדעת בדרכם האערדים
במייה שישראל ממשן אונשים מארכיות הרווחת להשקיע – הם יבוזו. כאשר
חלילת מונרכ השוט, אונחנו רואים כולם מתקבשים, מאות אלפיים. זאתך בך
מסתבר שבאשר שקט מצב חוויה, שוקם הגל, אלה הם חיי היהודים. כך היו
אבותינו ברומניה. הם אכן ינחר גרוועים, הם אכן יוחדר טוביים.

27.7.67

ל. אשכול:

קשה לנו להיקגנום לוויכוח, כי מסופקוגן אם גמזה כאן סדרה
שאיבגנו מסכימים לבב אשר תיאר שרת ולמה שאמר ארבוב. איבגנו
ירודע על מז אהסחערגן מה. אובי רואת שלושת ותני אונשיין שבאו כיבולן פן חבולת.
אולדי איבגנו בקי בכל "מעחה-הטרכבה" זהה. ע pier, איטו, או אילו הדרות מתוך
ראיציתם שלוי, מחרך בקדחת המבט שלוי.

ראשית רואת אידי להפנות את משורתם לבם של החברים למת שפעמייך
ולמה פצרים לחשיך אורחנו. אף כאן לא אחד, כי חלק מהחברו אולדי ירודע זאת,
וזה עצה. סבודני כי העשור הזה, נחקר במעט לפסר של 3 מיליאן נפש, ובci לא
כולם יהיו יהודים, אלא יהדו בידיהם גם כמה מאות אלפי לא-יהודים. מכל מקום
קשה לזכור כי אגו מביעים בזאת ל ק ז' געליה מהטוניה בימינו אלה, בעשור הזה.

אובי נוחת לחביד לעצמי ובוחת לחביד גם בפביישות עם אונשיין,
שהור 20 שנה שעודים אגו להביע ל-4 מיליאן יהודים, אם אכן יתחחו הדברים
לא קסטרופה בדולותם בערב "יהודים-הבולת". ואיבגנו דודים להביודה מקיטרופות.
אגן מובן לזרוא לקסטרופה, שהיא אולדי סובה לכל הצדדים, לאפשרות של עליה
עומיה בדולה מרוסיה. מה ושם נשע משחו בקשר לזה, ויש גם מי שմדבר על כך
בבוחן כלשהו. כל אחד רואת כאן מהרתורי לבו. אובי איבגנו מטהנן כל כך על
זה, בעשור הפיגים הקרוב, וזה אחד הדברים המבדין את מנדתנו, מנוקדת מבט שלנו.

כאמור שמעתי מה, כי במגיישה עם הבולגה גריין להסביר ולענוד
(ודיבר על זה משה ולעוזם העצין אני, כמובן, משבים עמו) וכי יש לחביד ש恒
בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש - פשומ מה אין זה דעתה לי כי אם גם דות
התסבירה הנאה והלה הם האמצעים שיש לנתקם כלמי יהודי אירופאי על אותו כמה
ובכמה לא כלפי יהודי אמריקה. אבל היזה מושיר דאם לי יהודי אירופאי ולהיהודים

באמריקת השוניות והרבנות. מה שאנו רואת להו סימן מה הוא שיש להפעיל לפחות בישראל על קיומה של ישראל בת 5 מיליון נפש, בסוף העשור הזה, ועל ההתחזזה שיכולה להיות איטית כמו שהייא, ככלור, מהגידול העצמי שלו, הגדול העצמי היהודי והגידול הלא-יהודי שהוא דבר יותר, כמובן, באופן יחסית על אף כל השאלה וסתמוכות ותכונות הבוטחים בכך.

העומש שביתה. אכן חשב, כי במלגמת מועל א"ז וдолרי גם בכל איבור הפעלים וחארץ, יש זיכות אשר לבביו אזכור משא, כי צריך לחתים ולחשוב. (משה שרתו לא אמרתי אם זה. ארגובה אמר שאריב לחתם ולחשוב.) אכן חשב, שאני חייב, כמובן, להסביר כאן מה מין הריבוחים שלו עד פכשו. זה לא היה ויכוח בין ישראל לבין העם היהודי בגולה.

אנך מחששך דרכיהם, אין לאorgan, אין לתקים את העם היהודי בגולה, על-מנת שיהיה ישראלי וזרבי (כי על כך חפיד יהיה שם) אין לתקים חיים לאנשיים בכלל, שהם יצליחו לבוא גם עוזרות בדרכים ועליה לישראל. אם היה ויכוח – היה ויכוח מה הוא הכל, אם יש למ谈起 על ההשתדרות ההיונית או לא, או יותר נכון, אם לא זה – מה במקומו זה?

ביחד עם חיטה הארץ עסוקה, גם מא"ז היתה קצת עסוקה בклиיטם אוthon חלק של העם היהודי שודר, או היהណל' לחזור לישראל, ואוthon צריך היה לקלוט.

חדרתי אן המאוחר – מה גוראה לנו חוץ עשר השבים האלה, מה יקרה אם כל תקומה זו, כי זאת חייב את ישראל, מחייב את מא"ז בישראל ובעם היהודי להיחלוות או לסתירות, או כל מלה שנמשש בה – לחזקת כפולה, לא רק חזקה שבוח"ל, ועוד עוד אגד משלו על התקדים הדעת נחו"ל. אני רואת חיבעה כמראה וחובת גמרא, בראשית, של הסחרות ישראל עצמה על העם בישראל, מנקדחה השקפה של מגועה מעבודה, מבוגדת השקפה של מא"ז ודרך במשמעותו בשנדט,

כטבורה נחתה את הדרכן לעם עזובך.

אמרנו אם דאת כמה פעמיים בפומבי, בכתב ובעל-פה. לא אמרנו לאנו המזפן, אבל אזהה הקבוצה שהיאת לבו לקלות טיליזין ורביע, כי הם שhortו באן ואיך שhortו באן, עט יכלה, השכלתו ומתרגום שhortן באן – אך זה בלע אה כל היכולת של אותו חלם בישראל, ומהיברו עסוקים במחשבות ובחיפותיו דרכן יסודית של בנין ותקמם בעבורות בארץ. ובם החומר – אם משתמשים במליה זאת – גם האדם שחביע אלינו זקוק לאזרמי הסקה רבייס, להזכיר אה המגורד החברתי, המושבתי, האידיאי, כדי לעצב מהחומר הזה (אולי בדור הראשון אין זה בכלל בגדה בידוע, אבל אני מחקיל לאיזה עט תזרור השני, אותו אילדיים שחביעו ארבעה בהירותם אלדים בני 3 – 2 או 5, שטן כתם בני 20 – 17) אה פרזונת ופוכגה הרוחני, החברתי, האוטיאלי של ישראל ב-1965 וב-1970 – דבר זה רואין שניצן עלינו דעchner וגוראהו כבעה חמורה.

כל הרוצה להשווים את פרטאות של ישראל מיום, לפניה בשחר מגועצנו – ולפוחר לפרש בשמו של מכיה הייסודות של חנוך, עם יציאתנו לכיבושו של העם, לכיבושה של ישראל, לכיבושה אל העם בישראל, ואיננו בא בmundum לאחרים ואך לא לעצמי. לאיפרן: לעתים מלמד אני זכות ומסביר, כי געפיה עובדה בדולה שבורה מסורית, שניצן לעשות אול' פעם אחת, ועוד לא יכולנו לשמור על כל חוררות, והפרנו אה המרות ועשינו אה המלאכה. אם כשור הפערת של הפליה המוגנית שאנו לא שמו לה, של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, ובמ-200 אלף בשנה (וגם זאת פעם), אם אנו באים לבעד זה במשנה מזקף, כדי למלא אותה השלים וגאות הדרכן אשר קיבלו על עצמם וחזרנו אליה ופילטו לה נתיבות בימי הראטוגים, ומוחרם גם להביד – עד היום הזה.

וזה דבר השני – בידולה של ישראל. מאיין חבדל ישראל אם לא יהיה עם יחוידי, לאמר חיסול כל הגלויות הערביות, ואנו מחלים אוחז, אם איזכרי פזעה, ואט אני פזעה יתקדו אותו יודעי דבר – עוד 3, 5 או 7 שנים נחסל אותו. וזה היה הדאגה מוקדמת שקטה ישראל, של ישראל, לא של עם ישראל, זו דאגה אשר חייבה לא לחם מגורחת מחייהם. כי אם חיים, בעם לחץ העליה של 70 – 60 אלף,

בהתוואה לעם של בני מיליוון צוריך להיות ימסית יותר קצץ מחלוץ שהיה עלייבו כאטר היינו 700 – 650 אלף, ובאו 200 – 150 אלף יהודים לשנה, והיו לנו מעברות ובדרכיהם ופחוותיהם וכל מה שחייה.

באחת הישיבות בעבר, כאשר ישבנו ביבנין, הבעתי בו פסקותי. אני מוכן להזדמנות, כי אני יותר עכשווי מאשר מטהה, אשר בילה שבושים וחדרים בביירות בחטויות בדולות בארצות היהודים עמיינות האוכלוסין. אמרתי אז כי הסתדרות ציונית כמו שתיא, או כמו שעלה למידות דבריה אודיל להטעור, לשוט ולמה.

יש לי מחרגה שאנו מביעים לכך הדברית, לכך נושא שבעיטה הישראלית, שנאסר ונאסר עד קוט המדיינת כבושא ועינויו, כבושא עוד – גוף זה כלת וחולף. העם היהודי הזה בריך, חייב וצבול להקיט מהווים אנשיים רבים – מעלים חזשים – אודיל בזרות אחרות. אבל לא שוכם שארותן מכוונות המשורר ההבראהו הנטזיאלית מרובה, שמתם יצאו אשי העליה השניה ובש אמש בפל"ג אודיל אילם עוד בעולם, ויתכן שגם קיימים ופועלים באורה אחר.

אנו צריכים ל%;">הידרך בשתי דרכים לחצר, לבגדל, להדרים אה ישראל לאורח הבונבון האברמי שעלייר חלמנו, למטרת שאורת הגבג לפלנין ועדיין לא עשינו כברת-דרך רבת שנים מללו.

משמעותי, אם ישראל אדריכת ומספרגלם לעשות זאת. אבל אם אמם יש לאל ידה לעשות כן, כי אז עיריך באיזה מקום טחה מסויים אשר ינסה לשדר המערכות של פלאי או של כל איבוד הפועלם, לא אכנים לו זיכרות אם "חלוץ" אחיד או "לוֹצָ-לָא-אַחִיד", אם ההסתדרות הביצנית תהיה אמידה או לא אמידה, מפלבות או לא מפלבות – אני מוכן להציג ולהסביר לכל צורה של מקשיירים ומכוופים. הימן חזא גדול מצד ויש לנצלו ככל האפשר.

אבל במידה מפוזרת יס לסייעו ככלוי עצמגרא. אמי שואל ומישתו
צריך לשפט על המדובב הצעת ולהציגו - מי הם האנשיים שיינצאו מכל חוץ מפעולו
ומני האזעירים אשר יתבצעו מעורלות,ומי הם האנשיים, זמי החלק אשר יתבצע
פעחה ויתמסר לבורך חזש, אשר קו פועלם הרמה המברחת של ישראל, הריקמה האידלאית
וקיפצת איזורי הבולה בישראל?

امي יודע כי המדבר איננו רק באנשיים, אלא גם באנשיות. שמעתי
שrob על המכון המקצועי של הסוכנות היהודית, דבריהם אלה אינם למסוס. זה הפוך
עתה יותר מטהיר אותו משא. אם לעשות חיבורן גדק זה לא 25%, אבל נכון כי
הסוכנות מטלה במספרים אל עדרות ומאות מיליוניהם. אם ניגשים בראיינה לעניין
בדיר אולי לאחיד, ויכולת הסוכנות להגדיר, כי כל מה שיש וכל מה שהיה עיטה -
זה יהיה מידות "איך" פילוניים, ומילוניים אלה יוקשו לעובדה החיבוך הצעת,
לעכודה הארבוך, כי אכזר דוחק הזמן יותר מאשר לפני 20 שנה או לפני 15 שנה,
או עשר שנים. ב-15 השנים האחרונות היינו שקרים בעבודה עצומה של קידוץ בלדיות,
כי פו"ס זה האטיות של האיזוגות והבשתחות.

אנו אריכים להכיר ולהבין דור או דורות. ולהואי ואהבתה
ולא גרביש טחאות המשקע בין פועלם הפועל ותקלית החדולה שחייהם, שחובלה
פירושיה מתנה לנו, ובין עליה ברוכת, בחומר ובגוף של יהודים שהבולות שלהם
איננה דרכיה עוד ואינה דוחתם אונתם לכלם לישראל.

כלומר, ההבוגות בהזורה, מתוך נקודת השקפת מה יהיה בעוד עשור
עשור אחד, ואולי גם יותר מאשר שנים - ואולי זו בעצם הפליתות וזה החזקיד
המרכזי של אותו ארבעון שקרה הקדבור הציגוני, ואני מסביר עם משה: זה
הבמה, זהה הבמה של עם היהודי לאיוגות ולישראל לעשור הקרוב, ואולי זה
נעשה יותר מרכז וירומר מtbody אטילו מאשר המשpool בקיימות העליה. האם יודעים
כי באים יהודים ויבאו. איבגי רזונה להגיד כי האיזוגות לא מapple בכך, אלא

לחשבייש את חשביו. בכל זאת, בידי הקובברים האזרחיים, בידי המתחדרות האזרחיות גועלומית, עם כל חולשותיה ועם כל מה שיש לה ומה שקיים לה — נמצא הסבירות הגדולה. גם על פז האמגה מחייב מיא מכשיר לארכון העם היהודי לככל מה שיידר. רצוננו לומר בלה, כי אולי הופיע הזמן שבמראך הבודד של פועלחת אל פוטנציה היהודית, עם המבגרון שיש ועם הקדיבים שישנו, גם אם זה יהיה על ארכון העובדה שהסוכנות תאפשר לארץ זו לא להיות כפוף לשיכון (ט. טרמן: איך מיא תוציאו כפוף? באיזה טיסאות תיאחידם בטעות, ביחד באזנות הברית). עם פיטמן חמיבור נצברי באירופה?atum הבקיה). אם אכן את יהודיה אמרידיקת הדורות, ואם נכח את יהודיה אידרות — אם בכלל אין דוגדים בשורת דבר, כי אז בכלל איננו יודע מה יהיה.

אנדי רואת את העניין, שאבחו יק מטהחרדים מדאורה יום גום ואחרוזה וממבעסיהם לחשוב אם הפוחבת הדעת — אנדי רואת את העניין ראייה חמורה רטטיירה. אם החתלי בביבול בלשון שקטה, שבסוף העשור הזה נראה לי שישראלי העופר לפניו ימים, חדשים ושכדים — אילו אילו איזו קסטטרומה שאיבכו מכם לתוכה — באנק-מעקה בשרות הקלייטה, הרי אין דבר יותר מחריד ומסעיר את ישראל בימינו אלה. אך צリין היה לחיות בה מנוקדת השקפת של בטחון, גם מנוקדת השקפת של החיצים התרבותיים, הרוחניים ותיכלליים. אם של שלושים מיליון או עשר ארבעה מיליון, או אם של חמישים מיליון. לדבר בלשון פשטות: משלמי מפים לכל התוడחות הבאהוגינה וכל יתר הדברים; שבי מיליון מילוני משלמי מסים או שלושים מיליון או ארבעה מיליון — זה אהרטן. משלמי מפסים, הנה אומר מיטנה כיבלה מפורמתה שיבולה לשאת אותו.

אנדי אומר לישראלים ובם ללא-ישראלים: יש לנו עת בעקביהם פקוחות, אין דבר יותר מצער, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר מחריד לישראל בבעגה, בגידולה, באשר לראות למגניה את החמונה הדעת.

הגה פבר שבעתם מפני מי שטפטל בעליה בסוכנות היהודית, וחותם אומרו
בשנה שכאה יכולדים להיו עשרים, עשרים וחמשה, שלושים אלף. דהיינו בשנה
הבא, ואנו לודע לי עד חמישים שבים עד סוף העשור הזה.

אם כן, כשאנחנו מבארדים את האכזריים ייחידי, לא חסירה מחשבה על ישראל
וחום היהודי. אייננו יודעים בדיזון איך לגשת לעבירות, איך לארכן אה העניים.
מה פדר בעכשו בהגנה טובה ומעמידה על הממלגות האזינוות ועל התתדרויות
חצירויות שישגן בעולם.

יבול להיות שחולוץ בארץיה הברית אייננו מה שהיה בפולין ולא ממי שיחיה
בأمérica הדרומית. אבל בארצות הרווחה הברוליה, איינן מופיע אלא באידיאות
ואם אנחנו מצד שבי נטה את ישראל, שהיה תיענה ותידמת לאחת המדינות
החברתיות אשר רצינו לבנותה, יש לנו מה להביע לנוער בארץ הארץ. לא
במאות אלפיים, אבל למאות אלפיים, ואולי זה יביע לרבותם.

אני רוצה בכך לסייע אם הערותי, ואם הרטפי משוו, מורי זה, כדי שלא
ניבטל מכיקתם אמצעים בדיליט; שימוש תדבש בדורות האקראיים. כמויה ישראלי
חמור אנשים מארצו הרווחה להתקיע - הם יבואו. כאשר חלילה מורם השוט,
אנחנו רואים כולם מחבושים, מאות אלפיים. ולאחר כך מסתבר שכאשר שקט
מצב הרוח, שוקם הגל. אלה הם היהודים. אך היו ابوותינו ברוטsie.
הם אינם יותר ברועים, הם אכן יותר טובים.

פַּרְיוֹנִיקוֹרְג

פַּרְיוֹנִיקוֹרְג יִזְרְעָאֵל אַדְמָלִסְטָרְג אַרְבָּנְשָׁטֶר פָּרְבָּאָן
 91027 יִצְרָאֵל 03-54.0.91
 אַלְחָלְפָּלְטָכָר צִיּוֹנִיסְטִיכָּר אַרְכָּסְטָרְפָּרְטִיכָּר. הַתְּאָהָדָה,

U N I O N

of the Jewish Socialist Labour Confederation POALE-ZION (united with Z.S. Federation) and of the Zionist Labour Party JU'TACHOOT.

תל-אביב,
ח.ד. 1487
טל. 324788
נוב. 1983

לכבוד
החבר
חבר יקר,

רצ"ב סאג' גורחת דברין ביום העיון, שתקייםם ב"בית ברל",
ביום חמ"ה, 1.12.83.

נודם לך כי אם מعتبر על החומר ותחkan את הדברים
הצעוניים חיקויו,
נבקש להזכיר לנו את החומר הכספי חוך שבוע ימים,
כى בכוונהתו להזכיר את הדברים בחומרת ולהביאה בין דברינו לחו"ל.

בברכה,

שולמית נילך

•

•

ל. אשכול:

קשה קצת להיכנס לוינר, כי מסופקבי אם יש פה אחד אשר אייננו מסכימים לכל אשר תיאר שרת ולמה שאמר ארגרוב. אייננו יודע על מי אבחן הטערכו פה. אבי רואה שליטה וחצי אנשים שהם באילו באים פן הגולה. אולי אייננו בתוך ח"טבה" הדת של ההיכרות. זלבן, עיר איזו הערות מתוך האשכבים שלו, מתוך המazziים שלו.

אבי רוצה לעיר, קודם כל, לשוטט לב החברים מה מעסיק ומה חייב להעסיק אותו. גם כאן לא חדש, כי חלק מארגוני אורי יודע זאת, כי זאת. בז' העשור הזה, אבי סבור כי ابو בקרב בקושי למספר של 3 מיליון נפש, ושהם יכולים להיות יהודים, אלא יהיה זה גם כה אמאות אלפיים של לא-יהודים. ורק מהוד, ככל אופן, להעלות על דל שפטים, שאבחן מגיעות בז' לך עלייה המוגנית בימייבו אלה, בעשור הזה.

אבי ברוחה להגיד לעצמי ובוחח להגיד גם במגisher. עם אנשים, מתוך 20 שבת מעצמי אבחן עשוים להגיד ל-4 מיליון יהודים, אם הדברים יתפתחו ללא קיטטרופות גדולות בקרב היהודים בארץותיהם. ואיננו רוצים להיכרות מקיטטרופות. אבי מוכן לקרה לקיטטרופה, שהיה אורי שובה לכל ילדים, לאפשרות של עלייה עממית גדולה פרוטית. פה ושם נשמע מדבריו בקשר זה, ויש גם מי שמדובר כאילו בטהון על זה. ככל אחד פן הבניין הנפשי שלו לדבר בעניין זה. אבי לא כל כך ברוחה על זה, תוך עשר השבים הקרובות. וזה אחד הדברים הפן הצד הישראלי יכול לא לחת מברחה.

כאשר שמעתי פה, שבפגישה עם הגולה אמריך שלא סביר ולעוזר (ודיבר על זה מטה) שטע שלו עצם העבין אבי בודאי מסכימים) וכי יש להגיד שנהנה, בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש, הרדי משומם מה לא בראה לי שקווי ההסברת ואלה הם האמצעים בפועל לפדי יהודי אירופה וביחוד לא כלפי יהודי אמריקה. אבל את זה הייתי. משאיך ליהודי שמשקם אירופה וליהודים אמריקות או יותר השובות והרבבות. מה שאבי רוצה מה להוציא הרא הצד שבדבר שאריך להרות לחץ שאריך לבוא ישראל על קירמה של ישראל ב-3 מיליון בפט, בסוף העשור הזה, וההתהתקחות שיכולה להיות איטית כמו שהיא יכולה להיות מהגידול העצמי שלו, הגידול העצמי היהודי והגידול הלא-יהודי שהוא רב יותר, בפורנזה, כטורן, עם כל השאלות והספקות והסבירות שישן כאן.

יום עיון של האード העולמי
27.7.63 - ל. אשכול - 44 - 45 -

הערה שביה. איבבי רושב, שפלה בועל אוי רואלי גם
בכל ציבור הפעלים והארץ, יט ריכוח שלגביהו אומר מטה, שדריך להתיישב
ולחשוב. (ב. סרת: לא אמרתי את זה. ארගוב אמר שדריך למתיישב ולחשוב.)
איבבי רושב, שאבי חייב כביר להסביר. כאן מה הריכוחם שלבו עד עכשו.
זה לא היה הריכוח של ישראל והעם היהודי בגולה.

(המשך דבריה רשות ע.ס.ז)

חח' ל. אשכול (המשך)

חיבורי דרכיהם, אויר לארכן ובין הקים את העם היהודי בגולה, שהו ייה ישראלי, ציוני והוא יהיה תמיד טם. יהיו חיים לאומיים באלה שמהם יוכלו לבוא גם קדרים גדולים ועליה לישראל. אם היה ויכו - היה ויכוח מה הוא הכליל, אם יש לסגור על הסתדרות הבוגרת או לא, או יותר נכון, אם לא זה - במקום זה מה?

בightים הארץ היה עסוקה, ג' מפאי' היה קצת עסוקה בקליטת אותו חלק של העם היהודי נכון עמו, או היה נאצ' לחת את עמו להביע איזראלי, ואותו גריין היה קלוט.

לעת המחלמי בקצת מה גראה לנו חוץ עט' העוני האלה, מה קרה אוננו בחור תקופה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את מפאי' בישראל ובעם הישראלי להיחלאות או להסתערות, או כל מלה שנחטט בה - לחזית כטולת, לא רק החזית שבחו"ל, ואני עוד-agid מהו על החזית הדעת בחו"ל. אני רואה חvíעה גברתית-רוחנית נמרצת, בראשיתה של הסערות על ישראל אלה עצמה על הגם בישראל, מנוקדת השקפה של הנועת העברודה, מנוקדת השקפה של מפאי' ודרך משך עשרון שנים מכובנת את הדרך לעמ' עובד.

אמרנו אם דקה כמה פעמים במומבי, בכח ובעל פה. לא אבד לנו המאנן, אבל אותה העבودה הייתה לנו לקלוט מיליאון ורבה, כפי שהוא בא ואיך שהוא בא, עם יכולתו, השכלתו ומהארצאות שמתן בא - זה בלע את כל היכולת של אותו חלק הי-ראל, והיינו עוסקים בכך בורות ובחיפוי דרך יסודית של בנין והקמת עבودה בארץ. גם התומר - אם מסתפשים במל' דקה - גם האדם שהביע אליו גריין היה הרבה הומרי השקעה, להפסיק את התנור החברתי, החטבי, האידאי, כדי מתחופר זהה, אולי בדור הראשון זה כלל לא ניתן, אבל אני מאמין ל' יות' עם הדור החגיגי, אורחם הילדים שהביעו ארצה בעולם ילדים בני כ-2 או 5, שהם כעת בני 20-17 - פרטופה ותוכנה הרווחני, החברתי, הסוציאלי של ישראל בבניינה, ב-1965 וב-1970 נזנחה מקומו רב לדאגה, ודאגה גדולה.

אם נעם רוצחים להשוו את פרטופה של ישראל של היום, לאום צהנו בשחר תנועתנו - ואני לא מיר לזכיר שטוח, מנגה היסודות של תנועתנו, עם שחר ימי-הבר לכיבושו של העם, לכיבוסה של ישראל, לכיבושו של העם בישראל. ואני לא בא בטענה לאחרים וגם לא לעצמי, להפר אמי לעתים מלבד זכות ומסביר, כי נשתת עבודה גדולה, עבודה הסטורית, שנימנה להישת אולי עם אותו עם, וזה לא יכולנו לומר על כל המוריה, והפרנו את

התורנות ועשינו ח המלאכה. אם כטוען הטענה של העליה התמונני, לאני לא שמה לה, של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה, וגם זה הימם, אם אנו באים לפחות זה במשגה תזקף, למען למלא אותה השליחות ואחתה הדרך אשר קבלנו על עצמנו והתוכנו לה ופלו לנו לה בחיבתו ביבים הרשודים, וסותר גם להגדיר עד היום זה.

והדבר השני - גידולה של ישראל. מאין תגדל ישראל אם לא יהיה עם יהודי, לאחר גמר כל הבלתי הערביות, ואנו גומרים אתך, אם אינני טועה ואם אני טועה יחקנו יהודי יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7 שנים נגמר לך. וזאת היא הדאגה מנקודת השקפה ישראל, כל ישראל, לא כל עם ישראל, זו דאגה אשר הייבת לא לחת מכוחה מהיום. כי גם היום, בעקבות חוץ העליה של 70 - 60 אלף, בהשוואה לעם של שני מיליון הוא בפרופורציה אריך להיות יותר קטן מההלך שהיה עליינו כאשר היינו 650 אלף, ובאו 200 - 150 אלף יהודים לנו, והיו לנו מעברות ובדרכיהם ומחוננים וכל מה שהיה.

באותה היישובות לפני זמן, כאשר ישבנו בינינו, הבעתי גם טרובי. אני מוכן להזדמנות, שceği יודע עבורי בחום ספסה, אשר בלילה שביעות וחודשים בבדיקות גדולות בארץ היהודים מרובי האוכלוסין, אמרתי אז שהויבת הזה כן הסדרות ציונית כמו שהיה, כמו שיכולה להיות הסדרות ציונית, ככל דאת הימה כאן ועידת של הסדרות האזינו באפריקה, עם כל הרוח הטובה שרבינו להקים, עם השבחים והគומפלימנטים מלאוה בנטיה ותקווה, שיחזור אולי הגם זה ויעשה ויתן.

זה היה לפניו יהודים אחדים. אינני שיר לבעי האמונה הגדולים שהסבירה זאת והסבירו הללו ירימו לנו את העם בטיולו, כי זה מה שנחוץ לנו - ברמת המילוניים, יא-קדם כל להמן קיומו עם יהודי בגולה, מה גם חלקיים שיבואו לישראל, יבואו לישראל אנשים, יבואו לישראל בניווטים עם חבור, השכלה, ידע והזדעה ובכל מה שיתדרכ אירופה וארצות הברית יש לה, כי כל מה שזיה רסבונו עד עכשו לא הביא אותנו אליו. אולם 700 - 650 אלף היהודים שאנו פה עד כוון הפרינה, אוחחותה הגומי, אותו הגוף שהיה בו עסם חיים, גם חברתיים, גם אידאולוגים, כל זה צריך היה לאו להחמתה ולבלוא אותו הומר הארץ אחר הגול הזהה. היתה יכולה להביא לנו.

יש לי ההרגשה שאנו מביעים לפחות הדברים, לפחות השורר שביניהם היידרלי שהצטבר ונガבר עד קום המדינה כנורא רעינונות, כנושא י עוד, הוא מביע לעבר אותנו. והעם היהודי הזה אריך, חיים ויכlol, אולי בנסיבות אחריות, אני לא שוכב אותן, הביעות השתרור החברתיות ובויאליות הרבות מהם יראו אנשי העליה הגדיה וגם אנשי ביל"ו, אולי אף הם חיים בעולם, אולי ישם באורחות אחרות.

ההרגשותנו אריכה להיות של שני ה"פרונטטים": לחן, לבדל, להרים את ישראל לאוֹתוֹ הגובה החברתי עליו חלמננו, על מנת אותה תגבורו לפנינו ואנו לא תקרבנו בהרבה בשנים הללו, הור עבדה דבה ובידולה וצמיחה של חיים בגלויות, הגלויות שיאנו, שנפנאו ואשר יכולת לחת לישראל אם גידולה ולעם היהודי את קיומו והמשכו כשם היהודי בגולה.

מספקני אם ניחן פה, גם ארבען כאחד הוא מנה את 20 או 25 הסעיפים שלו לא נתן, ואין לי עדרין הרשות שיש מישנו שמייע לנו כבר את המנוח אשר יש לבנו, את המנוח לני הדברים יחד. אני מוכן לדבר עכשו על המנוח \neq החוץ-לארצי, איך מדרימות את העניין.

אם זה בינוי קר, שאומרים כי י-ראל צריכה לעוזת את דקה - יש לי אפילו ספק אם זה נכון. אבל אם זה בכוונה - אז צריך לו ביחס מטה אשר יגסם לסדר את הכוחות של מפא"י או של כל אבורי הפעלים, לא לאכנס לו יוכוח אם חלור אחד או חלוץ לא אחד, אם התאחדות הביגוניה תהיה איחוד או לא איחוד, מפלגות או לא מפלגות, אני מוכן להציג ולהסביר לכל צורה של מכבידים ומגופים. חיים הוא גדול מאד ואחריך שתמים הזה לאוב.

אבל מפניה מטויימת טטענה טעה לעצמו, זה אולי הדבר הטוב והיפח שבדברים. אני שואל ומיכחו צריך לבת ליד הטסוכה הדקה ולהציג - מי אנשים שיוציאו מכל חוג הפעלים ובין העמידים אשר יתנווה לפועלות, בן המעסמה שהוא לא קטן, ישראלי זו של מפא"י עז היום, ומהם האנשים, וכי חלק אשר מעבשו מחייבים ומשליך את ערכו לכור חדש של רמת הבניין החברתי, מסוציאלי של ישראל, הנידאי, ובנינה של הגולה בישראל?

אני יודע כי זה לא רק אגושים, כי אם זה גם אמצעים. והגייתי יותר לאנשים שעוסקים בטלאתה הביגונית פכיינו בסוכנות היהודית, אם כי אני יודעי, אבל טטעני עוד פעם על המכוב הכספי של הסוכנות היהודית, הם לא לפרסום, זה עוד יותר קהן מזה מה שעה

יום עיון של האיחוד העולמי
29.7.63
ל. א. בול

עמ

- 50 - 49-

חאר אוthon, אם לעשוות חיבורן אדק זה לא 25%, אבל נכוון כי הטעכנות מטפלת במפעדים של
שרות ומאות מיליונים. אם נשים ברבינות לענין צרייך אולי להגדיל ובכולה הטעכה להגדיל,
כי כל מה שיש וכל מה שעוזה - יהיה מיגום "איקס" מיליונים, ומיליאונים אלה מוקדשים
לעבודה החגורה הדעת, לעבודה הארגונית, להקים את הדעת, כי עכשו הזמן יוחר מאוחר לפני
20 שנה או לפני 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 שנה זו הצלחה היינץ שוכעים בעבודה עצומה
של קבוץ גלויות, כי זו זו הבטול של האיזונת והגבשנותה.

(גמר דבריו ל. אשכול - רשם אד(3)

ואז להכין דור או דורות, ולהלאי ראתבה ולא נרגים פתאום הפסקה בין פעולת העליה ותקניתה הגדולה שהרתה, שהגולה הדורית נתנה לנו, ובין עלייה ברוכת בתומר ובגורע של יהודים-שהגולה שלהם ארינה דורייה וארינה דוחפת אותם ללבת לישראל.

כלומר, ההבנות עכשו, מחרך נקודת השקעה מה יהיה בעוד עשר שנים, ואולי גם יותר מעשור שנים - ואולי זו בפעם הטליתות וזו התפקיד המרכיבי של ארצו ארגון שנקרה הקובgars הזרוני; ואני מסכימים עם משה: זה הייחודה, וזה חכמה של העם היהודי לצירונתו ולישראל. לעוד הקרוב, ואולי זה נעשה יותר מרכיבי ורותר חסוב אפילו מאשר הופיע בຄירת העליה. אתם יודעים שבאים ויראוו. לא אני רוצה להגיד שהצירונת לא תסכל בכך. אבל אני רוצה להגיד את החשיבות. בכל זאת בידי הקובgars הזרוני, בידי הסתדרות הזרונית העולמית, עם כל חוממותה ועם כל מה שיש לה ומה שארין לה - היא היא המכשיר זהה. גם על פי האמגה היא המכשיר לארגון העם היהודי. ככל מה שתירוך לענייני ישראל ולענני צירונתך. דומני - ואנחנו התבוננו עכשו, ובחליל לחפש אחד אצל השמי, כי ארגני יודע, בשושאלים: מי הם האחראים? רצוני לומר בזאת שאולי הרגע הזמן שברוך הבודד של פועלתה של הסוכנות היהודית, עם המנגנון שיט ועם תקציבים טריים, גם אם זה היה על השבון העובדה סהוטרכנות תטריך להגיד: אז יש לי פchorה בסך לשיכון (מ. שרת: איך היא תחורים בספרים? באיזה סיסמאות היא תגליים בספרים, ביחסן לארכיות הברית; אם סיסמת החינוך העברי באירופה? זאת הבירה). אם כך אתה יהודי אמריקת הדורות, ואם כך אתה יהודי אירופה - אם בכלל אין רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל איןני יהודי מה יראה. אני הרי אינני מציע, ושם אדם לא יציג שגה צריך בשנה הרטוגנה - אם אנחנו כך מלחיפים - לתה מיד ולהוציא חמשים מיליאון לרשות או עשרים וחמש מיליאון לירות. מיליאון, שני מיליאון ושלושה מיליאון, ואבעה וחמשה מיליאון גומפים לפעלה הזאת לשנים הללו, עד שבדרך

לרחוב ולבבות ולקהילות היהודיות, ועד שגמזה אנטישם צעררים פה ושם שיתאחדו ויתגברנו לגדיינטס, ויתחילה לחיות הגורם החוסם בעירן זה, אשר יסנה את מזב הרוח ברחוב היהודי; עד אז, אפרילו הסכומים, לא רק טל רשות אמריקה - אלה השווים כל מיני סאלות וחוויות, כי יש עוד הרבה ארצות טהן הרבה יותר פשרות וצירוניות ופחות "סופיסטייטד" ביחס לבסיסים ובירות לישראלי.

אני דואת את הצעירן, שאנחנו רק מתחדרים מdagות רום רום אחריה ומתקננים לחזור את המחביה הזאת - אני רואה את העבר ראייה חמורה ומסעירה. אם הchallenge-ביבוכו בלשון שפה, שבושא העשור הזה גראה לי שישראל תעמוד לפניו ימים וחודשים ושנים - אם לא איזו קססטרופה שאריגנו מפירים לה - באפס-מעשה במדה הקלאסית, הרי אין דבר יותר מחריד וمسעיר את ישראל בימינו אלה. אך צרייך היה להיות, גם מוקד מוקד מוקד התקפה של בטחון, גם מבוקדת התקפה של התירים התרבותיים, הרוחניים והבלבולאים. עם טליתה מילוון או עם טליתה ארבעה מילוון, או עם טליתה מילוון. הדבר בלשון פטורה: משלמי מסים לכל הזראות הבתווניות וכל יתר הדברים; סני מילוון משלמי מסים או שלשה מילוון או ארבעה מילוון - זה אחרת. משלמי מסים, הרוח אופר פישנה כלבלה מפוחחת שיכולה לסתות אותן. כל מה שמתהרו סבירנו, באותו המיקום שאנחנו עדים מושל עליינו לחיות הרבה שנים בודאי כך. אם אנחנו הוושבים - ואני יודע שאשר חמפס-עשרה שנים שפלנו בזאת ספרואידית; פיהם במרכז המפלגה, אך או אחרת, אבל בינותיהם אפשר להחניהם שבאו טאה אלף או מאה ועשרים אלף יהודים בסנה.

אבל אני אומר לישראלים רוגם לאו - ישראלים: ים לראות זאת בעיניהם פקוחות, ואין דבר יותר מציע, אין דבר יותר מסכין, אין דבר יותר מחריד לישראל בבניו, בגידולה, מאשר לראות לנו ייה את המרינה הזאת.

לרחובות ולבבות ולקהילות היהודיות, ועוד שבסמוך אנטישם צעירים פה ושם מיתחדרו ורתחרעו לגדערנים. ויתחדרלו לחיות הגורם התומס בעניין זה, אשר יפנה את מצב הרוח ברחוב היהודי; עד אז, אפרלו הסכומים, לא רק של יהדות אמריקה - אלה השוואלים כל מיני שאלות ותשובות, כי יט עוד הרבה ארצות טהן הרבה יותר פשרות וצironיות ובחרת "סופיסטי-קידט" ביחס לכසפים וביחס לישראל. אני רואה את העניין, כשהאננו רק משתחררים מדאגרה רום רום אהרות ומטענים לחזור את המחשבה הזאת - אני רואה את הרגע דאריה חמורה ומסעירה. אם התחלמי-ביבוכו בלשון שפה, שבוסף העשור הזה נראתה לי ישראל חמוד לפניו ימים וחדשים ושנים - אם לא איזוז קסטפרופה שאריגנו מקרים לה - באפס-מעטה בטדה הקליטה, הרי אין דבר יותר מחריד ומסעיר את ישראל בימינו אלה. אך ברייך היה להרות, גם מוניטין מגוקרת השקפה של בשווין, גם מגוקרת השקפה של החירם התדרותירם, הרוחנירם והכלליים. עם טליתה מיליאון או עם טליתה מיליאון, או עם טליתה מיליאון. אדבר בלשון פשוטה: משלמי מסים לכל הזראות הבתוחנויות ובכל יתר הדברים; שני מיליאון משלמי מסים או טליתה מיליאון או ארבעה מיליאון - זה אחרת. משלמי מסים, הרוח אומר שישנה כלבלה מפורחת שיכולה לטאת אותם. ככל מה שמתהווה סביר בוגר, באורתו המיעוט שאנחנו עוד מושל עליינו לחיות הרבה שנים כודאי כך. אם אנחנו חושבים - ואני יודע שעדר חמיש-עשרה שנים שפלנו בזאת ספרואידית; פעם במרכז המפלגה, אך או אחרת, אבל ביגנתרים אפשר להתגונם שבעו מאה אלף או מאה ועשרים אלף יהודים בשנה.

אבל אני אומר ליפראלים וגם ללאו-ישראלים: גם לראות זאת בעיניהם פקוחות, ואין דבר יותר מזעزع, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר מחריד לישראל בבריבת, בגידולה, מאשר לראות לנו יה את התמונה הזאת.

הנה בבר שמעתם מפי מי שטפל בעליה בסוכנות הייהודית,
וזהו אומר: בשנה הבאה יוכולים להירות עשרים, עשרים וחמשה,
שלושים אלף-זאת בשנה הבאה, ואני לוקח לי עוד חמוץ-תש-
שנים, עד סוף העשור הזה.

אם כן, שאנחנו מדברים את הענינים
יהודי, לא הסדרה מחשבה על ישראל והם הייהודי. אנחנו
יהודים בדוק אין לגשת לעניין, אין לארגן את העניין.
משה מדבר עכשו בחגנה טרבה ומעמיקה על המפלגות הציוניות
וכל הסתדרויות הציונות שיטנו בעולם. נדמה לי שם
ניכנס כנימה מזמן, אנחנו בישראל והעולם הייהדי בגורלה –
לו יוכלתי להשאיר את הסתדרויות הציונות הקירמות,
וביחוד אני מדבר כל ארחות-הברית. אם יש סיכוי ועתיד
לנו בישראל מן המילויים הרבים בארץות הרווחה הגדולה,
תגידו מה שתגידו, אני אמרין וברנה על הנופר ועל
הצערדים ועל החלוץ בדור זה ובדור אחר. יכול להיות
שהחלוץ בארץות-הברית אנחנו מה שהיה בפולין ולא מה שהיה
בأمérica הדורומית. אבל בארץות הרווחה הגדולה, רק באידיאות
אני אמרין. ואם אבחן מכך שני נפתח את ישראל, שהיה מעבה
ותידמה לאוותה הדמות החברתית אשר רצינו לבנותה, יש לנו מה
להגיד לנודר בארץות הברית. לא במאות אלפיים, לא במילויים,
אבל במאות אלפיים, ואולי זה יהיה לרבות.

אני רוצה בעצם לסרים את הערות,
ואם הרסתי משהו, הרי זה, לא לארהן מלקייה אמצעים
גדולים; לטין את הדגש על הדורות הצערדים. הדורות המבורגרים
הלא-ציירים, במרדה ישראל המפוך אנטים מארצות הרווחה
להתקיע – הם יבוארו. כאשר חילתה מודם הפט, אבחן רואים:
כולם מתגעשים, מאות אלפיים. ולאחר כך מסתבר שבאשר שקט
מצב הרוח, סוקט הגל, אלה הם חרי היהודים. כך היו בתי-
abort טלנו ברפירה. הם ארנים יותר גרוועים, הם ארנים יותר
טריבים.

אם כן, לפנים לב לשנים, עטרו עשרים
ואורי יותר אחר כך. לפני דגש להציג ללב הדרות העדרים
בגולה הגדולה, הייחודית, שטחארה לנור בוגלה הרווחה.

(המשך י. צור - ד.א.ג.)

אַיִלְמָזֶר

פַּרְעִירִינִיקְוֹרג

כְּלֵי תְּבִיבָה וְתְּבִיבָה
שְׁוֹלָה וְשְׁוֹלָה מִכְּלֵי תְּבִיבָה
אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת

אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת
שְׁוֹלָה וְשְׁוֹלָה מִכְּלֵי תְּבִיבָה
אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת אַלְמָזֶנְטִיכְסֶרֶת

U N I O N

of the Jewish Socialist Labour Confederation POALE-ZION (United with Z.S. Federative) and of the Zionist Labour Party "BERTACHOT"

תַּלְ אביב,
צָהָב 1383
צ.ד. 1607
מַסְנָה 224785
טל. 03-525-0000

לכבוד
החבר

חֲבָר זָקָר,

רָאַבְּגָן סְטָנוּבָּרָמָת דְּבָרִיךְ בְּיוֹם הַעֲזֹזָן, שְׁתַּפְקִידֵיכְם בְּבֵית נְרָלָה,
בְּיוֹם כְּיָמָן, כְּיָמָן.

גָּדוֹלָה לְךָ כָּאֵל אֵם תָּעֲבֹור עַל הַחֹכֶר וְתָהַקֵּן אֶת הַדְּבָרִים
הַפְּרוּגִים חִקּוּלָה.

כְּבָאָלָה לְהַחֲזִיר לְכָךְ אֵם הַחֹכֶר הַמְּתוּקָן חָזָק שְׁבוּעַ יְצָאָה,
כִּי בְּכוֹנוֹבָהָנוּ לְהַדְּבִּיךְ אֵם הַדְּבָרִים בְּחוֹבָרָה וְלְהַמִּיאָה בֵּין יְבָרִיכָּנוּ בְּחוֹלָל.

כְּבָרְכָה,

נְוֹלָנִית בְּיַלְךָ

ל. אשכול: קשה קצת להיבננס לוייכרוו, כי מסופקנו אם יש פה אחד אשר אייבנבי מסכים לכל אשר תיאר שרת ולמה שאמר ארగוב. אייבנבי יודע על מי אבוחבו הסטערברג פה. אבי רואה שלושה וחצי אבושים שהם כאילו באים מן הגולה. אולי אייבנבי בתוך הי'מטבח' הזה של ההכבות. ולבן, איןיר איזו הערות מתוך האשנבים שלי, מתוך המכנים שלי.

אבי רוצה להעיר, קודם כל, לחשוט לב החברים מה מעציק ומה חייב להעניק אורטבו. גם כאן לא חדש, כי חלק מאטבו אולי יודע זאת, כי זאת. בקשר העשור הזה, אבי סבור כי ابو נתקרב בקרושי למספר של 3 מיליון נפש, ושלא כולם יהיו יהודים, אלא יהיה בזאת גם כמה אמאות אלפיים של לא-יהודים. וקשה מאד, בכלל אורטן, להעלות על דל שפטים, שאבוחבו מביעים בזאת לך עלייה המובהקת בימייבו אלה, בעשור הזה.

אבי בוחג להגיד לעצמי ובוחג להגיד גם בפוביות עמו אבושים, שתוך 20 שנה מעכשיו אבוחבו עשרים להציג ל-4 מיליון יהודים, אם הדברים יתפתחו ללא קשיטרונות גדולות בקרב היהודים בארצותיהם. וαιיבנבי רוצחים להיבבות מקטרנות. אבי מוכן לקרוא לקשיטרופה, שהיא אולי טובת בכלל נבדדים, לאפשרות של עלייה עממית גדולה פרוסיה. מה רשם נטמע מהו בקשר זה, ויש גם מי שדבר באילו בטהרין על זה. כל אחד פן הבבין הנפשי שלו מדבר בעבין זה. אבי לא כל כך בוכה על זה, תוך עשר השבים הקרובות. וזה אחד הדברים המכחיד הישראלי יכול לא לחת מברחת.

כאשר שמעתי פה, שבפגישה עם הגולה צריך של סביר ולוורר (ודיבר על זה מטה פגש קלעטם העבini אובי בוודאי מסכים) וכי יש להגיד שתהה, בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש, הרי משומן מה לא בראה לי שזורה? ההסברת ואלה הם האמצעים בשעה לפני יהודי אירופה וביחוד לא לפני יהודי אמריקה. אבל את זה הייתי משאיד ליהודי ששתקם אירופה וליהודים בארה'יקת אortho. שברבות ותרבות. מה שABI רוצה מה להוציא הוא הצד שבדבר שצראך להנות לחץ שצראך לבוא מישראל על קיומה של ישראל ב-3 מיליון בפט, בסוף העשור הזה, ולהתפתחות שיכולה להיות איטית כמו שהיא יכולה להיות מהגידול העצמי שלו, הגידול העצמי היהודי והגדיל הלא-יהודי שהוא רב יותר, במילרוציה, כMOVE, עם כל השאלות והספקות והסבירות שישבן כאן.

הערת שבייה. איבבי מושב, סטטולגת פועלית אמי וארלי גם
בכל ציבור הזרים וארץ, יש ריכוז שלגביהו אומך מטה, שדריך להתישב
ולחserve. (ט. שרת: לא אמרתי את זה. ארగוב אמר שדריך למתיישב ולהשrob.)
איבבי הוּסֶב, שאבי חייב כביבול להסביר כאן מה הריבוחיק שלבו עד עכשו.
זה לא היהתו של ישראל רהעם היהודי בגבולות.

(המשך דבריה רשות ע.ס. 3)

הה' ל. אַפְּכָוֶל (המ"ג)

היפטשי דרכיהם, אין לארכן ולאין היהים את העם היהודי בוגלה, שהו י היה ישראלי, ציוני והוא היה תמיד שם. יהיו חיים לאומيين ככלא שמהם יוכל לבוא גם קדרים גדולים ועליה לישראל. אם היה ויכוח - היה ויכוח מה הוא הכליל, אם יש לספר על הסתדרות האזונית או לא, או יותר נכון, אם לא זה - במקומות זה מה?

בימים הארץ הייתה עסוקה, בפ"א"י הייתה עצמה עסוקה בחלוקת אותו חלק של העם היהודי נתן לו עצמו, או היה גאץ' לחזור עמו להגיא לישראל, ואותו גירך היה לקלות.

לעתה החלה בקאה מה נראה לנו מזמן ערך הרים האלה, מה יקרה אנחנו בתוך תקופה זו, כי זה מחייב אותנו ישראל, מחייב אותנו פ"א"י בישראל ובעם הישראלי להיחשאות או להסתערות, או כל מלה שנחטמש בה - לחזית כבולה, לא רק החזית שבוויל, ואני עוד אגיד מהו על החזית הדתית בחו"ל. אני רואה חכינה נטראנ-רוונה נטראנת, בראשיתה של הסערות על ישראל שלא עטה על העם בישראל, מנוקדת השקפה של הנועת העבודה, מנוקדת השקפה של פ"א"י ודרך המשך עשרה שנים כמכורנת את הדרך לעם עובד.

אמרנו את זה כמה פעמים בפומבי, בכתוב ובעל פה, לא אבד לנו המean, אבל אותה העבודה שהיתה לנו לקלות מיליון ורבעה, כדי טהור בא ואיך שהוא בא, עם יכולתו, הסכלתו ומהארציות שטן בא - זה בלע את כל היכולת של אותו החלק הי ראל, והיינו עסוקים במחבויות ובחיפושים דרך יסודית של בנין וחקמת עבודה בארץ. וגם התומר - אם משתמשים במלה זאת - גם האדם שהגיע אליו גירך היה הרבה חומרה השקפת, להסביר את התיבור החברתי, החבוי, האידאי, כדי מהחומר הזה, אולי בדרך הריאוון זה בכלל לא ניתן, אבל אני מתחילה ליזות עם הדור הצעני, אותו הילדים שהגיעו ארץ בעולם ילדים בני 3-2 או 5, שהם כעת בני 20-17 - פרצופה וחוכגה הרוחני, החברתי, הסובייטי של ישראל בבנייניה, ב-1965 וב-1970 נחתה מקום רב לדאגה, ודאגה בוגלה.

אם דענו רוגדים להשווות את פרצופת של ישראל של היום, לאום האחרון בשחר חנווננו - ואני לא גירך לזכיר שמות, מניה היסודות של חנווננו, עם שחר גאיינו לכיבושו של העם, לכיבושה של ישראל, לכיבושו של העם בישראל. ואני לא בא בטענות לאחרים וגם לא לעצמי, להזכיר לעחים מלמד זכות ומסביר, כי נעה עבודה גדולה, עבודה הסטוריה, שביאנה להישנותו أولי עם אחת עם, ועוד לא יכולנו למות על כל התורות, והפכנו את

החרות ועסינו ח המלאכה. אם בשור הספירה של העליה המונחי, שאנו לא שמח לה, של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה, וגם זה היה מפעם, אם אנו באים לצעד זה במשנה תוקף, למען למלא אותה חשליחות ואווחה הדרך אשר קבלנו על עצמנו והתכוונו לה ופלסנו לה נתיבות בימים הראשונים, ומוחרר גם להגידי - עד היום זה.

והדבר העני - גידולה של ישראל. מאיין הבדל ישראל אם לא

יהיה עם יהודי, לאחר גמר כל הגלויות העבריות, ואנו גומרים אתן, אם איבנני טועה, ואם אני טועה רקנו אותו יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7 שנים נגמר אתן. וזאת היא הדאגה מנקודת השקמה ישראל, כל ישראל, לא כל עם ישראל, זו דאגה אשר חייתה לא לחת פגיעה מהיום. כי גם היום, בעקבות לחץ העליה של 70 - 60 אלף, בהשוויה לעם של שני מיליון הוא בפרופורציה בריך להיות יותר קטן מלהן שהיה עליינו כאשר היינו 700 - 650 אלף, ובאו 200 - 150 אלף יהודים לנו, והיו לנו מעברות ובדרכיהם ומחוגים וכל מה שהיה.

באותה היישובות לפני זמן, כאשר יטבנו ביבינו, הבעתי גם סדרותי.

אני מוכן להודות, שאנו יודיע עכשו פחות ממש, אשר בילה שבועות וחודשים בביורים בתפוצות גדולות בארץות היהודים מזרבי האוכלוסין, אמרתי אז שהויכוח הזה כן הסתדרות ציונית כזו היה, כמו שיכולה להיות הסתדרות ציונית, בכל זאת היה כאן וצדקה של הסתדרות הציונית באפריקה, עם כל הרוח הטובה שרבינו להקים, עם השבחים והקומפליקציות מלאה בגמיה ובתקוה, שיחזור אולי הגע זה ויעשה ויתן.

זה היה לפני הדAYS אחדים. איננו שיריך לבני האתונה הגדולים

שהמסגרת הזאת והמסגרות הללו ירימו לנו את העם במליבו, כי זה מה שנחוץ לנו - ברמת המילויים, יצא קודם כל להנשך קיומו עם היהודי בגולה, מדה גם חלקיים שיבואו לישראל, יבואו לישראל אנשים, יבואו לישראל בניינים עטם חנוך, חכלה, ידע ותודעה וכל מה שהדעת אירופאית ואמריקאית יש לה, כי כל מה שהיא וספגו עד עכשו לא הביא אותנו אליו כלל. אולם 700 - 650 אלפי היהודים שהיינו מה עד קום המדינה, אורחותיכת הגומי, אותו הגוף שהיה בו עסיק חיים, גם חברתיים, גם אידאולוגים, כל זה אריך היה לאט להמתה ולבלוא אותו חומר האדמה אשר הגול הדעת היה יכול להביא לנו.

יש לי החרגשה שארגוני מגייעים לכך הדברים, לכך השעור שביעיסת היטרללי שהצבר ונאגר עד קום המדינה בנווא רעינונה, בנוסא יעוד, הוא מגייע לעבר קבחו. והעם היהודי הזה צריך, חיים וכיול, אולי באורחות אחרות, אני לא שוכח אותן תנועות השחרור החברתיות ה-זוציאליות הרבות מהם יראו אנשי העליה הגדית וגם אנשי ביל"ו, אולי אינם חיים בעולם, אולי ישנים באורחות אחרות.

ה安排נוגותנו אריכה להיות של שני ה"פרונטים": לחןך, לבדל, להרים את ישראל לאוות הגובה הארץ עליון הלאנו, למטרת אורה ההגבנו לפנינו ואנו לא המקרבנו בהרבה בסוגים הללו, תוך עבודה רבה וגידולה והצמחת של חיים בגלויות, הגלויות חיינן, שנשאנו ואנשד ימולת לתחם לישראל את גידולה ולעם היהודי את קיומו והטבבו כעם היהודי בגולה.

מסופקנו אם ניתן מה, גם ארכוב כארח הוא מנה את 20 או 25 הסעיפים שלו לא נחן, ואין לי עדרין הרגשה שיש מיהו שמציע לנו כבר אם המגובה אשר יש לבננות, אם המגובה לבי הדברים ייחדו. אני כוכן לדבר עבשו על המגנט \neq החוץ-לאומי, אין מרכיבים בו העניין.

אם זה בניין בר, שאומרים כי ישראל אריבה לעוזה אם זאת – יש לי אבל אם זה בכוונה. אבל אם זה בכוונה – אז צריך לחת באייזה מקום איזה מטה אמר יגשם לפדר אה הבוחות של מפא"י או של כל אבור הפעילים, לא רק אכם לויצוה אם תלוך אחיד או חילוץ לא אחיד, אם ההסתדרות האירוגית מתחיה אחידה או לא אחידה, מפלגות או לא מפלגות, אני מוכן. להצעיך ולהסביר לך כל צורה של מכנים ומנופים. חיים הוא גדול מאד וצריך מהים הזה לאורב.

אבל בפינה מסוימת ישמעה טענה לעצמו, זה אולי הדבר הטוב והיפות שבדברים. אני שואל ומיהו צריך לחת ליד המסוכה הדאת ולהביע – מי אנשים שיוציאו מכל הוג הפעולותומי הצעירים אשר יתוציאו לפועלות, מן המעמות שהיא לא קתנה, שישראל זו של מפא"י או זה היום, ומיהם האנשיים, מי החלק אשר מעבשו מחייבים ומשליך אם עצמו לכור חדש של רמת הניבוי החברתי, סוציאלי של ישראל, האידיאי, ובנינה של הגולה מישראלי?

אני יודע כי זה לא רק אנשים, כי אם זה גם אנשיים. והייתי אומר לאנשים שעוסקים במלאה הצווגנית עכ' ייו בטוכנות היהודית, אם כי אני יודע, אבל טמעתי עוד מעם על המכוב המכוב של הסוכנות היהודית, הם לא מפרטים, זה עוד יותר קה משור מה

יום עיון של האיחוד העולמי
29.7.63
ל. א. כובל

עמך

- 50 - 49-

תאר אותו, אם ליעשותו דוחן דרך לא 25%, אבל נכון כי הסוכנות מטפלת במספרים של
עשרות ומאות מיליונים. אם גושים ברצינות לענין צרך אולי להביד ומכולה הסוכנות להגיד,
כי כל מה שיש ובול מה שיעיר – יהיה מינום "אייקס" מיליוניים, ומיליוניים אלה מוקדים
לעבודה החגורה הדעת, לעבודה הרגשית, להקים אתצ'אט, כי עכשו הזמן יותר מואדר לפניו
20 שנה או לפני 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 ח' ב' תאליה היינו מעוניינים בעבודה עצומה
של קחו גלוות, כי סוד זה הבוטרי של האיגונות והហשאותה.

(גמר דבריו ל. א. כובל – רשם אד(3)

ואז להכין דור או דורות, ולהלוואי ואחברה ולא נרגיש
מתארם הפסיק בין פועלות העליה ותקבילה הגדולה
שהיתה, שהגולה הדורית נחגה לנו, ובין עליה ברכחה
בחומר ובגוף כל יהודים שהגולה שלהם איבנה דורייה וארינה
דורחת אותם ללכת לירדן.

כלומר, ההכנות עבשים, מחרך נקודת
הטפה מה י היה עוד עשר שנים, ואולי גם יותר מעשר
שנתיים - ואולי זו בעצם השילוחות דזה המפקייד המרכיבי
של אותו ארගון שנקרה הקובגרם הזרוני; ואנו מסכימים
עם משה זוחי הבמה, זוחי הבמה של העם היהודי לצירוגות
ולירדן. לעשור הקרוב, ואולי זה נטה יתרה מרכיבי וירוח
חשוב אפילו מאשר הטיפול בקיימות העלייה. אתם יודעים שבאים
ויראו. לא שאני רוצה להגיד לאצירוגות לא חטף בכך.

אבל אני רוצה להגיד את החשיבות. בכל זאת בידי הקונגרס
הזרוני, בידי התאחדות הצירוגות העולמית, עם כל חולשתה
ועם כל מה שיש לה ומה שאין לה - היא המכתר הזה.

גם על פי האמנה היא המכתר לארגון העם היהודי לכל
מה שירצק לעברני ישראל ולעבורי צירוגות. דומני - ואנחנו
ההכנות עבשים זבל נתחיל לחפש אחד אצל הטני, כי
אינני יודע, בשושאלים: מי הם האחרים? דומני לומר בזאת
שאولي הגיע הזמן שבמבחן הכרוב טליתת של הסוכנות
הרודית, עם המגבון שיט רעם תקצירים טשנים, גם אם
זה י היה על השבור הבודח סהוטנות השדרך להגיד: אז
אם לי מחות בסך לטיuron (מ. טבת: איך היא תגידים בספנים?
באיזה סימאות היא תגידים בספנים, ביהود בארץ הארץ;
שם סימנת חינוך העברי באירופה? זאת הבURA). אם נתק
את היהודי אמריקן הדרוםיה, ואם נתק את היהודי אירופה -
אם בכלל אין רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל איןני יודע
מה י היה. אני החלט אינני מוציא, ושם אדם לא יציע
שהנה צרייך בשנה הריאונגה - אם אנחנו כך מחייבים - לחת
מיד ולהוציא חמציים מיליאון לירוח או שטרים וחמש מיליון
לירוח. מיליאון, שבי מיליאון וטלותה מיליאון, ואגבעה
וחמשה מיליון גוספים לפועלה הזאת לשנים הלו, עד שנחדרו

לרחוב ולבבות ולקחילות יהודיות, ועוד שנמצאו אונסים צפירים פה ושם סייחתו ויתגרענו לגרעינים, ויתחילו להירות הגורם התוסס בעניין זה, אשר ישנה את מצב הדות בחרוב היהודי; עד אז, אפרילן הסכומים, לא רק של יזרות אמריקה - אלה הם אלים כל פנוי פאלות וחסכונות, כי אם עוד הרבה ארצות שהן הרבה יותר פשוטות וצינורות ופחות "סופיסטייטד" ביחס לכרכים ובירות לישראל. אני רואה את העניין, שאנו רק מתחדרים מdagות רום יומם אחרות ומתקנסים לחורב את המטהה הזאת - אני רואה את העניין דאייה המורה ומשמעותה, אם התחלאי-ביבול בלשון טקסט, שבוסף הקטור הזה נראה לי שישראל חמוד לפניו ימים וחדשים וטנים - אם לא איזו קטסטרופה שאירוגן מפחים לה - באפס-משה במידה הקליטה, הרי אין דבר יותר מחריד ומשמעותה שהיא ביריבנו אלה. אך כדי היה להיות, גם שטח מגודת התקפה של בטחון, גם מגודת התקפה של החרים המתבאים, הרוחניים והכלכליים. עם של שטח מיליאן או עם של ארבעה מיליאן, או עם של משנה מיליאן. לדבר בלשון פשוטה: משלמי מסים לכל הוצאות הבשכנירות ובכל רוח הדברים; בני מיליאן משלמי מסים או שטח מיליאן או ארבעה מיליאן - זה אחרת. משלמי מסים, הרוח אומר שישנה לבלה מפורטת טיבוליה לטאת אורתם. כל מה שמתהווה סבירנו, באופן המיעוט שאנו עוד מושל עליינו לחירות הרבה שנים בודאי כן. אם אנחנו הושבים - ואני יודע שעשר דהמ"עשרה שנים טפלו לנו בזאת ספרוארית; פים במרכז המפלגה, אך או אחרת, אבל ביגנתרים אפשר להתגונם שבער מאה אלף או מאה ועשרים אלף יהודים בסנה. אבל אני אומר לישראלים וגם ללא-ישראלים: אם לראות זאת בעיניהם פקוחות, ואין דבר יותר מזעע, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר מחריד לישראל בבריגת, בגידולה, מאשר לראות לפיה את המונתה הזאת.

הנה כבר שמעתם מפי מי שטפל בReLUה בסוגנות היהודית, והוא אומר: בטענה הבאה יכולים להירוח עשרים, עשרים וחמש, שלושים אלף. זאת בשעה הבאה, ואני לוקח לי עוד חמישים שנים, עד סוף העשור הזה.

אם כן, אם אנחנו מבדירים את הענינים

יהדיו, לא חסrah מחשבה על ישראל והעם היהודי. אנחנו יודעים בדרכך איך לגשת לנוין, איך לארגן את העניין. מה פדר בעכשו בהגבה טובה וממעמיקה על המפלגות הציוניות ועל ההסתדרויות הציוניות שישנן בעולם. נדמה לי טעם נרבעם בנסיבות מזמיקה, אנחנו בישראל ובעולם היהודי ב글ה - לו יוכלתי להשאיר את ההסתדרויות הציוניות הקיימות, וביחוד אני מדבר על ארץ-הברית, אם יש סיכוי ויתריד לנו בישראל מן המילוונאים הרבים בארץ הרווחה הגדולה, תגידו מה שתגידו, אני מאמין ובונה על הנוף ועל העיריים ועל החלוץ בזרחה זו ובזרחה אחרת. יכול להגיד מהchlוץ בארץ-הברית אנחנו מה שהיה בפולין ולא מה שהיה אמריקהadrómית. אבל בארץ הרווחה הגדולה, רק באידיאותי אני מאמין. ואם אנחנו מעד שני נפתחת את ישראל, שהיא תעננה ותידמה לאורה הדמות החברתית אשר רצינו לבנותה, יש לנו מה להגיד לנווער בארץ-הברית. לא במאות אלפיים, לא במילוונאים, אבל למאות אלפיים, ואולי זה יגיע לרבעות.

אני רוצה בעצם לסרים את הערותי, ואם הווטחי מטהו, הרי זה לא לחי בה מלקיחת אמצעים גדולים; לטים את הדגש על הדורות העיריים. הדורות המבורגרים הלא-עיריים, במרדה שישראל תמושך אנטים מארצת הרווחה להשקיע - הם יבראו. לאחר חילתה מורות הארץ, אנחנו דואים: כולם מתגעשים, מזאת אלפיים. ולאחר כך מסתבר שאחר סקט מכב הרוח, שוקט הגל. אלה הם חייו היהודים. כך היו בכתיבת אבותת שלנו ברכסיה. הם ארנו יותר גרוועים, הם ארנו יותר טרבורים.

אם בזעם לטרם לב לשנים עשר, עשרים
ואנולי יותר אחר כך. למשל דגם להציג ללב מודרומ הצעיריהם
בגROLה הגדרלה הייחודית, שמשארה לנו בגROLה הרווחה.

(המשך י. צור - ד.א.ג)

הכתובת: תל-אביב, שדרות יוסלעמן 110, מילוי: 03-545-1111. משלוח: 03-545-1111.

פַּרְיוֹנִיקוֹן

סניף אוניברסיטאי יוניברסיטת תל-אביב אוניברסיטה טכנית ומדעית
טכניון (מואודים טכניון אוניברסיטה אוניברסיטת תל-אביב)
וועדת תרבות פוליטית של אוניברסיטת תל-אביב וטכניון

U N I O N

of the Jewish Socialist Labour Confederation POALE-ZION (united with Z.S. Federation) and of the Zionist Labour Party MITACHROT

תל-אביב,
ט' ינואר 1973
טל. 224789, ס. 20
ת. 1407, ס. 20
מ. 1407, ס. 20

לכבוד
החבר

תבריך זכרך

רא"ב סאנגונדקה דבריך ביזון העזון, שהתקיימו ב"בית ברל",
בדרום תל-אביב, ב-

נודה לך אם מתעבורה אל החוכר ותחקן את הדברים
המשמעותם מכך

נבקש להזכיר לנו אם החוכר הבהיר לנו שבוע יפה
כדי בכוננותנו להודיעם אם הדברים בחרברת ולהביאם בין דברינו לבין "

בברכה,

זולטינש נילר

ל. אשכול: קשה קצת להיכנס לוויכוח, כי מסופקנו אם יש פה אחד אשר איבנבי מסכימים לכל אשר תיאר שרת ולמה אמר ארגרוב. איבנבי יודע על מי אבחו הסתערבו פה. אבי רואה שליטה וחצי אבושים שהם כאילו באים מן הגולה. אולי איבנבי בתוך ה"מטבח" הזה של המכנות. ולכן, עיר איזו הערות מתוך האשכבים שלו, מתוך המכנים שלו.

אבי רוצה לעיר, קודם כל, לתשומת לב החברים מה מעסיק ומה חייב להעסיק אורתו. גם כאן לא חדש, כי חלק מתבור אורלי ירדע זאת, חי זאת. בקצב העשור הזה, אבי סבור כי ابو בתרב בקדושים למספר של 3 מיליון בשטח, ולא יכולים להיות יהודים, אלא יהיה זה גם כמה אמורות אלףים של לא-יהודים. ורקה מארד, ככל אוthon, להעלות על דל שפטים, שאבחנו מגיעים בזאת ל^קץ עליה תפוגת בימיibo אלה, בעשור הזה.

אבי ברוח להגיד לעצמי וברוח להגיד גם בפוביות. עם אבושים, שתוך 20 שנה מעכשו אבחו עשרים להגייל 4-5 מיליון יהודים, אם הדברים יתפתחו ללא קטסטרופות גדולות בקרב היהודים בארץותיהם. ואיבנבי רוצים להיבנות מקטסטרופות. אבי מוכן לקרנו לקטסטרופה, שהוא אולי טובה לכל יהודים, לאפשרות של עלייה עצמית גדרלה פרוטיסית. פה ושם נשמע משהו בקשר זה, ויש גם מי שմדבר כאילו בטהון על זה. כל אחד מן הבניין הבמש שלו מדבר בעין זה. אבי לא כל כך ברוחה על זה, תוך עשר השבים הקרובות. וזה אחד הדברים מהן הצד הישראלי יכול לא לחת מברוחה.

כאשר שמעתי פה, שבוגיטה עם הגולה צרייך שלא סביר ולעוזר (ודיבר על זה מטהן שטעם העבין אבי בודאי מסכימים) וכי יש להגיד שהבה, בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש, הרוי משום מה לא בראה לי טקוה החסברה ואלה הם האמצעים בפועל יהודי אירופה וביתוד לא כלפי יהודי אמריקה. אבל את זה חייב משאיר ליהודי שטחים אירופת ולהיהודים אמריקת ארתו השונות והרבנות. מה שaby רואה פה לחוסיפה הוא הצד שבדבר צרייך להרשות לך, צרייך לבוא בישראל על קיומה של ישראל ב-3 מיליון בשטח, בסוף העשור הזה, וחתמתחות שיכולה להיות איטית כמו שהיא יכולה להיות מהגידול העצמי שלו, הגידול העצמי היהודי והגידול הלא-יהודי שהוא רב יותר, בפורנדייה, כמורן, עם כל השאלות והספקות והסבירות שישbn כאן.

הערה סביה. איבני חותם, שטפלת פועל אמי וארדי גם בכל ציבור הפועלים והארץ, יש ריכוז שלגביהו אוור משא, שצרייך להתיישב ולהחcorp. (ב. שרתו: לא אמרתי את זה. ארגדוב אמר שצרייך למתישב ולהחcorp.) איבני חותם, שאנו חייב כביכול להסביר כאן מה הוויכוחים שלנו עד עכשוו. זה לא היה הויכוח של ישראל והעם היהודי בגורלה.

(המשך דבריה רשות ע.ש. 3)

חח' ל. אשכול (המשך)

היפני דהכימט, אויר לארגן ולאין הקיים את העם היהודי בגולה, שהוא יהיה ישראלי, ציוני והוא יהיה תמיד שמו. יהיה חיים לאומניים בכלל שמהם יוכלו לבוא גם קדרים גדולים ועליה לישראל. אם היה ויכוח - היה ויכוח מה הוא חביבי, אם יש לספר על החתדרות הביזנטית או לא, או יותר נכון, אם לא זה - במקום זה מה?

בינתיים הארץ הייתה עסוקה, גם מפא"י הייתה קצת עסוקה בחלוקתו אוותו חלק של העם היהודי שנותן את עצמו, או היה נאץ לחות את עצמו להביע לישראל, והואו צריך היה לקלוט.

לפניהם התחילו בקצת מה נראה לנו תוך עשור תולדת המילון הארץ, מה יקרה ואחריו בחור תקופה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את מפא"י בישראל ובעם הישראלי להיחשפות או להסתערות, או כל בלה שנחשב בה - לחזיה כטוליה, לא רק החזיה טבוחו"ל, ואני עוד אגיד מטהו על החזיה הדעת בחו"ל. אני רואה חביעה נמרצת וחובבת נמרצת, בראשיתה של הסחרות על ישראל אלה עבירה על העם בישראל, מנקודת השקפה של חנוכה הפעודה, מנקודת השקפה של מפא"י ודרךה מראש עשרה שנים מכובנת את הדרך לעמ' עובד.

אמרנו את זאת כמה פעמים בפומבי, בכתוב ובעל פה. לא אבד לנו המפטן, אבל אותה העבודה שהיתה לנו קלות מיליון ורבה, כדי שהיא בא ואיך שהוא בא, עם יכולתו, הסכלתו ומחארצאות שתהן בא - זה בלע-את כל היכולת של אותו החלק הי ראל, והיינו עסוקים בטהבות ובחיפושים דרך יסודית של גזין וحكمة בעבודה בארץ. גם תומר - אם טהומשים במקרה - גם האדם שהביע אליו צריך היה הרבה חומר הסקה, להסביר את התיבור ההברתי, החתני, האידאי, כדי מתחומר הזה, אולי בדרך הראמון זה במלל לא ניתן, אבל אני מתחילה לιוח עם הדור החני, אותם ילדים שהביעו, ארצה בעולם ילדים בני 3-2 או 5, שטם בוני 20-17 - פרטופה ותוכנה הרוחנית, החברתי, הסוציאלי של ישראל בבריגניה, ב-1965 וב-1970 נוחנה מקומות רב לדאגה, ודאגה ברולה.

אם פעם רוצאים להשוות את פרטופה של ישראל של היום, לאום צהנו בשחר מנוחנו - ואני לא אזכיר לדביר שטוח, מבית היסודות של חנוכתנו, עם שחר יציאתנו לביבושו של העם, לביבושה של ישראל, לביבושו של העם בישראל. ואני לא בא מטענו לאחררים ובם לא לעצמי, להפרק אני לעתים מלבד דבורה ומסביר, כי נעה עבודה גדולה, עבודה הפטורית, שבוחנת להיעשות אולי פעם אתה לעם, וזה לא יכולנו למות על כל התורות, והפרנו את

התורה ועשינו ת המלאכה. אם כשור הסערה של העליה ההמונית, שangi לא שמה לה, של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה, וגם זה היה מטעם, אם אכן באים לבעד זה במשגה חוקף, למען למלא אותה השילוחות ואחתה הדרך אשר קבלנו על עצמנו והתכוונו לה ופלסנו לה נתיבות בימים הראשונים, ומוחרם גם להביד - עד תום זה.

והדבר השני - גידולה של ישראל. מאין חבדל יישראלם אם לא

יהיה עם יהודים, לאחר במור כל הגלויות הערביות, ואנו גומרים אתן, אם אכן טעונה, ואם אני טעונה יתקנו אוהי יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7 שנים נגמר אתן. וזאת היא הדאגה מנקודת השקפה ישראל, כל ישראל, לא כל עם ישראל, זו דאגה אשר חייתה לנו מהנזהה מתיום. כי גם היוטע עצמו לחץ הعليיה של 70 - 60 אלף, בהשוואה לעם של שני מיליון הוא בפרופורציה אריך להיות יותר קטן מהחן שהיה עליינו כאשר היינו 700 - 650 אלף, ובאו 200 - 150 אלף יהודים לנו, והיו לנו מעברות ובדוגמים ומחנות וכל מה שהיה.

באחת היישבות לפניו צפן, כאשר ישבנו ביניינו, הבעתי גם טפירותי. אני מוכן להזדהות, שאני יודע עכשו פחות ממנה, אשר בילה שבאותו וחד ים בביבורים בתפוצות גדולות בארץות היהודים מרובי האוכלוסין, אמרתי אז שהזיהות הזה כן הסתדרות ציונית כמו היה, כמו שיכולה להיות הסתדרות ציונית, בכל זאת היה כאן ועידת של הסתדרות האזינו באמריקה, עם כל הרוח הטובה שרצינו להקים, עם השבחים והקומפלימנטים מלאה באפייה ובקווה, שהעוזר אולי הגוף זה ויעש ויתן.

זה היה לפניו הדברים אחדים. איבגניאל שיק לבעי האמונה הגדולים

שהמסגרת הזאת והמסגרות הללו ידרימו לנו את העם במילוניים, כי זה מה שנחוץ לנו - ברמת המילוניים, יצא קודם כל להמשך קיומו עם היהודי בגולה, מזה גם חלקים שיבואו לישראל, יבואו לישראל אנשיים, יבואו לישראל בניואים עם חנוך, הרכלה, ידע וחודעה ובכל מה שיחדoot אירופאית ואמריקאית יש לה, כי כל מה שחי ונסבנו עד עכשו לא הביא אותנו אליו. אולם 700 - 650 אלף היהודים שהיינו מה עד קום המדינה, אוחחחית הגומי, אותו הגוף שהיה בו עסיקים חיים, גם חברתיים, גם אידאולוגים, כל זה אריך היה לאט להמתה ולבלوغו אותו הומר הארץ אשר הגול הדעת היה יכול להביא לבו.

27.7.63

ל. אשכול

עמ' 3

- 48 -

יש לי החרגשה שאני מביעים לפחות הדברים, לפחות חסוך שביקשתי

הישראלית שהאטבר ובאזור עד קום המדינה כנושא רעיהנות, כנושא יעד, הוא מביע לעבר קדשו. והעם היהודי הזה צריך, חיים ויבול, אולי בזורה אחוריה, אני לא שוכח אותו,aines הבודאות השחרור החברתיות הוציאלאליות הרבות מהם יבואו אנשי העליה הבנית וגם אנשי בי"ג, אולי אינכם תיומם בעולם, אולי ישכם באורות אהרות.

הטראגונתנו צריכה להיות של שני ה"פרונטיטים": לחצר, לגדל,

להרים את ישראל לאותו הגובה החברתי עליו חלמנו, עלמטרה אותה האבינו לפניו ואננו לא התקרנו בהרבה בשנים הללו, תוך עבודה רבה וגידולה והצמתה של חיים בגבולות, הגלוויות, חיינן, שפנאו ואשר יכולת לחתם לישראל את גידולתה ולעם היהודי את קיומו והמשכו כעם יהודי בגולה.

מסופקני אם ניחן מה, גם ארבעוגן כאשר הוא מנה את 20 או 25 הטיענים

שלו לא נכון, ואני לי עדין הרגשה שיש מיהו שמאיו לנו כבר את המנוח אשר יש לבנו, את המנוח לני הדברים יחד. אני מוכן לדבר עכשו על המנוח ≠ החוץ-לאומי, איך מרים את העבינים.

אם זה בוגרי כך, שאומרים כי ישראל צריכה לעוזה את דם – יט לי

אפשרו ספק אם זה בכוונה. אבל אם זה בכוונה – אז צריך לbeth באיזה מקום איזה מטה אשר

יגשם לסדר את הכוונות של מפא"י או של כל אבור הפעלים, לא לאכנס לויכוח אם חלוץ אחדיך או חלוץ לך אחיך, אם המהדרות האיגניות תהיה אחיזה או לא אחיזה, מפלגות או לא מפלגות, אני מוכן להציג ולהסביר לכל צורה של מקרים ומקרים. חיים הוא גדול מאד וצריך מהים הזה לאובב.

אבל בczyה מסויימת שמעה טענה לעצמו, זה אולי הדבר הטוב והיפה שבדברים. אני שואל ומהו ארייך לbeth ליד המסובה הדמת ולחכיש – מי אנשים שיוציאו מכל חוג הפעולות וממי הבעיריים אשר יתוויסו לפעולות, מן המעמסה שהיא לא קסנה, שיישראל זו של מפא"י עז הימים, ומיהם האגשיות, וכי החלק אשר מעבשו מתחייב ומשליך את עצמו לכבוד חדש של רמת הביבו החברתי, מסוציאלי של ישראל, האידיאי, ובנינה של הגולה בישראל?

אני יודע כי זה לא רק אנשים, כי אם זה גם אמצעים. והייתי אומר

לאנשים טוטקים במלאת הבירונית עביו בסוכנות היהודית, אם כי אני יותר, אבל שמעתי עוד פעם על המכבי המכבי של הסוכנות היהודית, הם לא לפרסום, זה עז יזכיר קהן מזאך מטה

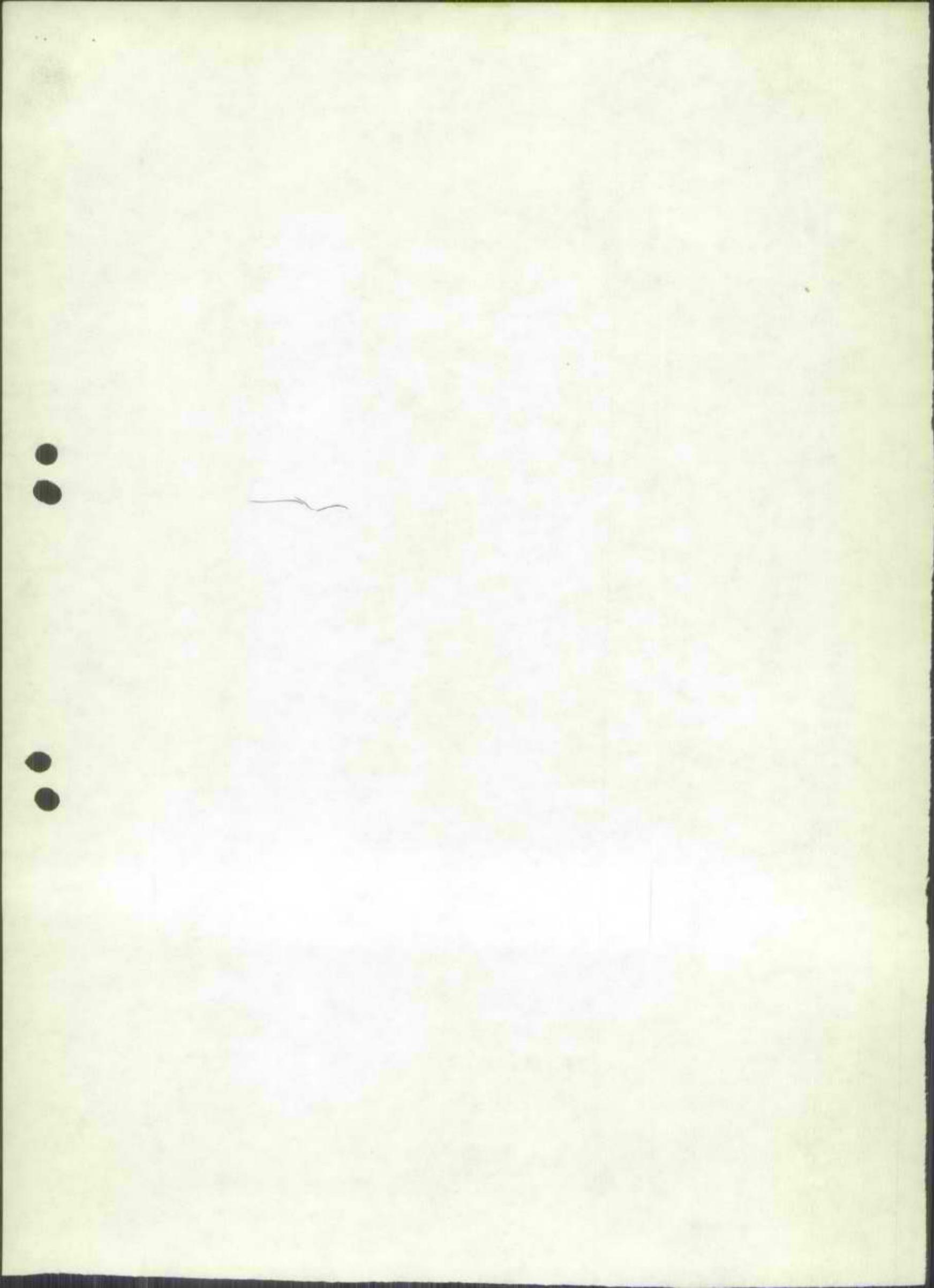
יום עיון של האיחוד העולמי
29.7.63
ל. א. בול

324

- 50 - 49-

תאך אותו, אם לעזות השבזן אך זה לא 25%, אבל נכון כי הסוכנויות מטפלת במספרים של
עשרות ומאות אלפיות. אם נשים ברצינות לעבזן צדיק אולי להגיד וככל מה הסוכנויות לחביד,
כדי כל מה שיעש ובכל מה שעשו - יהיה פיננס "אייקס" מיליאונים, ומיליאונים אלה מוקדים
לעבודה החיבור הדעת, לעבודה הארבעון, להקים אתקאה, כדי עכשו הדעת יותר. מאזור לפניו
20 שנה או לפניו 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 ת'ג'ה האלה היינו שוקעים בעבודה עצומה
של קבוץ גלאות, כי זו זה הבטול של ההיוגה וההגשומה.

(גמר דבריו ל. אשכול - רעם אד')

ואז להכין דור או דורות, ולהוציא ואותבה ולא נראים פתאום הפסיק בין פעולת העליה והקליטה הגדולה שהיתה, שהגולה הדורית נחנה לנו, ובין עלייה ברוכח בחומר ובגוף של יהודים שהגולה שלהם ארננה דורייה וארינה דוחפת אותם ללכת לישראל.

כלומר, ההבנות עכשווית, מחרך נקודת

השפנה מה יהיה בעוד עשר שנים, ואולי גם יותר מעשר שנים - ואולי זו בעצם הש寥חות וזה התפקיד המרכז של אותו ארגון שנקרא הקובגדם הציוני; ואנו מוכרים עם משה: זה היה אבמה, זה היה הבמה של העם היהודי לפירוניות ולישראל. לפחות הקדוב, ואולי זה געה רוחר מרכזיו וירוחר חשוב אפילו מאשר הטיפול בклиחת העלייה. הם יודעים שבאים וירבו. לא שאנני רוצה להגיד שהצירות לא תספל בכך.

אבל אני רוצה להגיד את החשובות. בכל זאת בידיו הקובגדם הציוני, בידיו הסתדרות הציונית העולמית, עם כל חלופותיה ועם כל מה שיט לה ומה שאין לה - היא המכטיר זהה.

גם על פי האמנת היא המכטיר לארגון העם היהודי לכל מה שיש לך ישראל ולענינך ציון. דומני - ואנחנו

המכנסנו עכשווי, ובכל נחילה לחפש אחד אצל השני, כי ארגני יודע, בשווהלים: מי הם האחרים? רצוני לומר בזאת שאולי הירע הזמן שבתרבז הכלב של פועלתה של הסוכנות היהודית, אם המגנים שיט ועם קצינים טישנים, גם אם זה יראה על השבורן עזובתה בסוכנות הטרך להגיד: אז יש לי פחדות בסוף לשיכון (ט. טבת: אין היא תגרים בספרים?

באיזה ס��ות היא תגלי בספרים, ביחס בארכוזה הברית; שם סימת החינוך העברי באירופה? זאת הבעה). אם נתקאת יהודית אמריקת הדרום, ואם נתקאת יהודית אירופה -

אם בכלל אין רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל אינני יודע מה יראה. אני הרי ארגני מציק, ושום אדם לא רציע

שהנה צרייך בשבש הרשות - אם אבחן כך מחליטים - לחתם מיליאון, שני מיליאון ושלושה מיליאון, ואהבה מיד ולהוציא חמישים מיליון לירות או שטרים וחמש מיליון לירות. מיליאון, שני מיליאון ושלושה מיליאון, וחמש

וחמשה מיליאון בוטבים לפועל ההזאת לסוגים הללו, עד שנחדר

לרחוב ולכבוד ולקהילות יהודיות, ועד סגנונות אנשיים
יפויים פה ושם טיחאחדו ויתגדרענו לאגרעינימ, ויתחילה
להיות הגורם התורם בעניין זה, אשר יטנה את מצב הרוח
ברחוב היהודי; עד אז, אפרלו הסכומרים, לא רק של
ישראל אמריקה — אלה השוואלים כל מיניسائلות ושאלת
כדי יש עוד הרבה ארצות טהן הרבה יותר פשוטות וצינורות
ופחתה "סופיסטיקייטד" ביחס לבספירים וביהם לישראל.
אני רואה את הענין, כשהאנחנו רק מתחדררים מדאגרה
יום יום אחירות ומחבכים לחזור את המחשבה הזאת — אני
 רואה את הענין דאריה המורה ומסעירה. אם החקלאי-ביבוכו
בלסונ שקסה, שבוסף הקטוע הזה נראה לי שישראל חטעוד
לפנוי ימם וחדשים וטנים — אם לא איזו קסטרוופה שאנחנו
מצפים לה — באפס-מעפה בסדה הקליטה, הר או אין דבר יותר
מחריד ומסעיר את ישראל בירינו אלה. כך צרייך היה להיות,
גם קצת מגוקדמת השקפה של בשוזן, גם מגוקדמת השקפה
של חווים התרבותיים, הרוחניים והכלכליים. עם טל
שלמה מילרין או עם טל ארבעה מילרין, או עם טל חמשה
AMILRIN. אדבר בלשון פטואה: בני מילרין מילרין מסרים או
הבטחוניות ובכל יתר הדברים; בני מילרין מילרין מסרים או
שלמה מילרין או ארבעה מילרין — זה אחרת. מילרין מסרים,
הורה אומר שישנה בלבלה מפרחתה שיכולה לשאת אורתם. כל
מה שמתהרו סבירנו, באortho המיעוט שאנחנו עוד מוטל
עלינו לחרות הרבה שנים ברודאי כך. אם אנחנו חופכים —
ואני יודע טשר-חמנעשרה שנים טלנו בזאת ספרואידית;
פאם במרכז המפלגה, כך או אחרת, אבל ביגתאים אפשר להתגנחות
שבאו מה אלך או מה ועשרים אלך יהודים בשגה.

אבל אני אומר לישראלים רג'ם לאו —
ישראלים: יס' לראות זאת בעיגרים בקוחות, ואין דבר יותר
מצעץ, אין דבר יותר מסכין, אין דבר יותר מאשר מחריד לישראל
בבנינה, בגידולה, מאשר לראות לנו ייה את התמונה הזאת.

הנה כבר שמעתם ממי מיר שטפל בעליה בסוכנות היהודית,
זה הוא אומר: בשנה הבאה יכטלים לחיות עשרים, עשרים וחמש,
שלושים אלף. זאת בשנה הבאה, ואני לוקח לי עוד חמישים
שנים, עד סוף העשור הזה.

אם כן, סטאוחנו מבדים את העברנים
יהדרו, לא חסנה מחשש על ישראל והעם היהודי. איננו
יהודים בדיק איך הגיע לפניו, איך לארגן את העגין.
מה פדר כשרו בהגנה טובה ומלמיקה על המפלגות הציוניות
ועל הסתדרויות הציוניות שיבנו בעולם. נדמה לי שגם
ברבגנס בוגר מימי קהן, אוחנו בישראל והעולם היהודי בדור זה –
לו יוכל לומר להשאיל את הסתדרויות הציוניות הקיימות,
וביחור איני מדבר על ארץ-הברית. אם יש סיכוי ועתיד
לנו בישראל מן המילוניות הרבים בארץ הרווחה הגדולה,
תגידו מה שתגידו, אני מאמין וברוגה כל הנוער ועל
הציירים ועל החלוץ בזורה זו ובזורה אחרת. יכול להיות
שהחלוץ בארץ-הברית איננו מה-טהרה בפולין ולא מה-טהרה
באמריקה הדרומית. אבל בארץ הרווחה הגדולה, רק באידיאה
אני מאמין. ואם אוחבר מכך שני נפתח איה ישראל, שהיא מעבה
ותידמה לאורה הדרות החברה אשר דיבנו לבנותה, יט לנו מה
להגיד נועד בארץ הארץ הברית. לא במאות אלפיים, לא במילוניים,
אבל למאות אלפיים, ואולי זה יגיד לרבות.

אני רוצה בעצם לסרים את הערות,
ואם הופתע משהו, הרי זה לא לחרה בהל מלכתח אנטזלים
גודלים; לשים את הדגש על הדורות הצעירים. הדורות הטעונים
הלא-צעירים, במרדה ישראל תטוך אונסרים מארחות הרווחה
להתקיע – הם יבאו. כאשר חילתה מודם הפטש, אוחנו רואים:
בולם מHIGH, מאות אלפיים. ולאחר כך מסתבר שכאשר שקט
מצב הרוח, טוקן הגל. אלה הם חייו היהודיים. כך היו בתורה –
אבותינו שננו ברפואה. הם ארנים יותר גרוועים, הם ארנים יותר
טוררים.

אם כן לשימוש לב לשננים, עטר, עשרים
וארבעה יותר אחר כך. מטרם דגש להזכיר ללב הנדרות העציריות
בגבולות הגדולה היהודית, שבשארה לנור בגבולות הרוחחה.

(המשך י. צור - דאנס)

הכתובת: מיל'רוב, תל'רוב, פ.א. 110 Hayarkon St., P.O. Box 77, ISRAEL (איל'רוב, תל'רוב, פ.א. 110 Hayarkon St., P.O. Box 77, ISRAEL)

לאלומות: מיל'רוב, תל'רוב, פ.א. 110 Hayarkon St., P.O. Box 77, ISRAEL

פַּרְוָנוּקָנָג

פַּרְוָנוּקָנָג ייִדְעָן אֲדֵיאַלְטֶשֶׁן אַרְבָּנָטֶר שָׂרָבָן

פַּרְוָנוּקָנָג ייִזְרְעָאֵל (פַּרְוָנוּקָנָג מִתְּחָדָה)

פַּרְוָנוּקָנָג צִיּוֹנִיסְטִיכָּר אַרְבָּנָטֶר פָּרָטָן (פַּרְוָנוּקָנָג מִתְּחָדָה)

U N I O N

of the Jewish Socialist Labour Confederation POALE-ZION (united with Z.S. Federation) and of the Zionist Labour Party „MITACHROT”

תל'רוב,
ח.מ. 1407
טל. 224785
ב.ס. 552

חבר יקר,

רצ"ב סגן שר הדתות דברין ביום העזון, שהתקיים ב"בית ברל",
ביום 3.7.1963.

נודע לך שארם עזון על החוכר ותתכן את הדברים
הצעוגים תיקולו.

נבקשך להזכיר לנו את החוכר הסתוון חור שבוע ימים,
כדי בכוננהו להדפסם אלה הדברים בחוברת ולהפיצה בין חברינו בחו"ל.

בברכה,

צולנית כילד

ל. אשכול:

קשה קצת להיבנות לויכוח, כי מסופקנו אם יש פה אחד אשר איבנו ממכים לכל אשר תיאר שרת ולמה שאמר ארגרוב. איבני יודע על מי אבחנו המתעדבו פה. אבי רואה שליטה וחייב אבשים שהם באילו באים כן הגולה. אולי איבני בתוך ה"משבח" הזה טל המכבות. ולכן, עיר איזו הערות מתוך האשכבים טלי, מתוך המכנים שלוי.

אבי רוצה לארץ, קודם כל, לתשומת לב החברים מה מעסיק רמת חייב להעסיק אורטבו. גם כאן לא חדש, כי חלק מתבגר אורלי יודע זאת. חי זאת. בקצ' העשור הזה, אבי סבור כי ابو התקרב בקושי למספר של 3 מיליון נפש, ושלא כולם יהיו יהודים, אלא יהיו בהם גם אלפיות אלףים של לא-יהודים. קשה מאוד, בכלל אופן, להעלות על דל שפטים, שאבחו מגעים זה לazz עלייה המונית בימינו אלה, בעשור הזה.

אבי ברוח הגיד לעצמי. ובווגג להגיד גם בפogיות. עם אבשים, שתוך 20 שנה מעבשו אבחו עשוים להגייל ל-4 מיליון יהודים, אם הדברים יתפתחו ללא קיטטרופות גדולות בקרב היהודים בארץותיהם. ואבחו רוצים להיבנות פקטטרופות. אבי פרוץ לקרה לקיטטרופה, שהיה אולי שוכת לכל יהודים, לאפשרות של עלייה עצמית גדולה מרוטיה. פה רשם בשם משה בקשר לזה, ריש גם מי שדבר כאילו בביטחון על זה. כל אחד בן הבניין הבטשי שלו מדבר בעניין זה. אני לא כל כך ברוחה על זה, תוך עשר השבטים הקרובות. וזה אחד הדברים המכחיד היישראלי יכול לא לחת מברוחה.

כאשר שמעתי פה, שבפגיטה עם הגולה צריך להסביר ולעורר (ודיבר על זה ממש) ~~שש~~ שלעדים העבין אבי בודאי ממכים) וכי יש להגיד שהבה, בכל זאת, יהודים יושבים על הר-געש, — הרי מושם מה לא בראה לי טזיה החברת ואלה הם האמצעים בפועל לפני היהודי אירופה וביחוד לא כלפי היהודי אפריקה. אבל את זה היתי. משאير ליהודי שטשעם אירופה וליהודים באפריקת אורתו הרובות. מה שאבי רוצה פה להוציא הוא הצד שבדבר צריך להורות לחץ צריך לבוא מישראל על קירבה של ישראל ב-3 מיליון נפש, בסוף העשור הזה, וההתפתחות שיכולה להיות איטית כמו שהיה יכולה להיות מהגידול העצמי שלנו, הגידול העצמי היהודי והגידול הלא-יהודי שהוא רב יותר, בഫדרציה, כרבען, עם כל השאלות ותשובות והסכנות שישבן כאן.

הערה סביה. איבגי הושב, שטפלגת פועלן אוי וארלי גם בכל ציבור הפועלים והארץ, יט ריכוז שלגביהו אומר משה, שצרייך להתיישב ולהחשב. (כ. שרת: לא אמרתי את זה. ארgeb אפר שצרייך למתישב ולהחשב). איבגי הושב, שאבי חייב כביבול להסביר. כאן מה חוויכוחיק לנו עד עכשו. זה לא היה הינו בורח של ישראל ועם היהודי בגולה.

(המשך דבריה רשות ע.ס. 3)

חח' ל. אשכול (המשך)

היפני דרכיהם, אויר לארגן ובין החקים את העם היהודי בגולה, שהוא יהיה ישראלי, ציוני והוא יהיה תמיד טם. היה חיים לאומניים באלה שמהם יוכלו לבוא גם קדרים גדולים ועליה לישראל. אם היה ויבכו - היה ויבחו מה הרוב הכללי, אם יש לספר על התסתדרות הציונית או לא, או יותר נכון, אם לא אה - במקום זה מה?

בינתיים הארץ הייתה עסוקה, כי מפא"י הייתה קצת עסוקה בקליטה אותו חלק של העם היהודי נתן לו עצמו, או היה נאץ לתוכו את עצמו להגיאו לישראל, והוא צרייך היה לקלוט.

לפניהם החלמי בקצת מה נראה חוץ ערד הרים האלה, מה יקרה אתנו בחוץ תקופת זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את מפא"י בישראל ובעם הישראלי להיחלצות או להסתערות, או כל אלה שנחטש בה - לחזיה כטוליה, לא רק החזיה שבחו"ל, ואני עוד אגיד מהו על החזיה חזאת בחו"ל. אני דואח חביעה נמרצת וחובה נמרצת, בראשיתו של הסתערות על ישראל שלא עצמה על העם בישראל, מנוקודה השקפה של הגאות העבודה, מנוקודה השקפה של מפא"י ודרך במשר עשרה שנים מבוגרת את הדרך לעמ עובד.

אמרנו את ذات כמה פעמים בפומבי, בכח ובעל מה. לא אבד לנו המאנך, אבל אותה העבודה שהיתה לנו לקלוט מיליון ורבה, כפי שהוא בא ואיך שהוא בא, עם יכולתו, הסכלתו ומהארצאות שטהן בא - זה בלע את כל היכולת של אותו החלק הי דאל, והיינו עסוקים בנהבורה ובחיטוי דרך יסודית של בניית והקמה בעבודה בארץ. ובמתרומר - אם משתמשים במלה זאת - גם האדם שהגיע אליו צרייך היה רבה חומר הסקה, להסביר את ההנור החברתי, החשבתי, האידאי, כדי מהחומר הזה, אולי בדרך הראוון זה בכלל לא ניתן, אבל אני מאמין לו יותר עם הדור הצעיר, אולם הילדים שהגיעו ארץ בעולם ילדים בני 3-2 או 5, מהם כעת בני 20-17 - פרצוות וחוכמה הרווחני, החברתי, הסוציאלי של ישראל בוגרינה, ב-1965 וב-1970 נזהנת מקום רב לדאגה, ודאגה בדולח.

אם פעם רוצים להשוות את פרצופה של ישראל של היום, ליום אזנו בשחר תנועתנו - ואני לא צריך לזכיר שנות, מנגה היסודות של תנועתנו, עם שחר יציאתנו לכיבושו של העם, לכיבושה של ישראל, לכיבושו של העם בישראל. ואני לא בא בטענות לאחרים וגם לא לעצמי, להפרק אני לעתים מלבד זכות ומסביר, כי געשית עבודה גדוֹלה, עבודה הסטודית, שניתנה להישגוה אולי פעם אתם לעם, וזה לא יכולנו למות על כל המורחות, והפדרנו את

27.7.53

ל. אנטול

עמץ

- 47 -

ההורות ועשינו ת המלאכה. אם כשור הסערה של העליה התברבי, שאנכי לא שמח לה, של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, ובמ 200 אלף בשנה, וגם זה הימנע, אם אנו באים לצעד זה במשנה חוקף, למען למלא אותה הטליות ואחתה הדרך אשר קבלנו על עצמנו והמכוננו לה ופנסנו לה נחיבותם הראשונים, ומזהר גם להגדיר - עד היום זה.

וחדרי חסני - בידולות על ירושלים. מאין תגדל ישראל אם לא יהיה עם יהודי, לאחר גמר כל הגלויות העבריות, ואנו גומרים אתן, אם איבנגי טועה ואם אבוי טועה יתקנו אותו יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7 שנים גמור אתן. וזאת היא הדאגה מנקודת השקפת ישראל, של ישראל, לא של עם ישראל, זו דאגה אשר חייבת לנו מהות מוגהה מהיום. כי גם היום, בעקבות לחץ העליה של 70 - 60 אלף, בהשוואה לעם של שני מיליון הוא בפרופורציה אריך להיות יותר קטן מחלץ שהיה עליינו באשר היינו 650 אלף, ובאו 200 - 150 יהודים לנו, והיו לנו מעברות ובדרכיהם וטהוניות וכל מה שהיה.

באחת היישבות לפניהם זמן, כאשר ישבנו בינינו, הבעתי גם ספרותי. אני מוכן להודות, שאני יודע עכשו פחות מטה, איך בילה שבורות וחדים ב ביקורים בחפוזות גדולות בארץיה היהודים מרובי האוכלוסייה, אמרתי אז שהויכוח הזה בין הסתדרות ציונית כמו כן, כמו שיכולה להיות הסתדרות ציונית, ככל דאת היה כאן ויעידה של ההסתדרות האזינו באמריקה, עם כל הרוח הטובה שרבינו להקים, עם השבחים והקומפלימנטים מלאה באפקה ובתקווה, שיתעורר אולי הגע זה ויעשה ריחן.

זה היה לפניהם הדים אחדים. איבג'יל שיריך לבני האמונה הגדולים שהמסגרת הדאת והמסגרת הללו ירימנו לנו את העם במילוני, כי זה מה שנחוץ לנו - ברמת המילוניים, יבא קודם כל להטש קיומו עם יהודי בגולה, מדה גם חלקיים שיבואו לישראל, יבואו לישראל אנשים, יבואו לישראל בניואים עטם חנוך, הכליה, ידע וחודעה ובכל מה שיתהוו אירופאית ואמריקאית יש לה, כי כל מה שהיה וסבגו עד עכשו לא הביא אותו עליינו כלל. אותו 700 - 650 אלף היהודים שעליינו מה עד קום המדינה, אורחהחטיבת הבודמי, אותו הגע שהוא היה בו עסים חיים, גם הברתאים, גם אידאטיים, כל זה אריך היה לסתה ולבלו אותו הומר האדם אשר הוביל זאתה היה יכולת להביא לנו.

27.7.63

ל. אשבול

עמץ

- 48 -

יש לי חחרגשה שנייה מבייעים לקץ הדברים, לפחות הטעור שביעיטה

הישראלית שהצבר ונאגר עד קום המדינה כנראה רעיגות, כנופא יעוד, הוא מביע לעבר קאהו. והעם היהודי הזה אריך, חיים וכי יכול, אולי בנסיבות אחרות, אני לא שוכח אותן, הנזקנות השורר החברתיות ה-זובייאלית הרבות בהם יראו אנשי העליה הגדית ובם אנשי ביילין, אולי אינכם חיים בעולם, אולי ישכם באורות אחרות.

ההרגנזהו-צריכה להיוון על שני ה"פרונטסיטים": לחדר, לגדל,

להרים את ישראל לאומו הגובה החברתי עליו חלמנו, למטרת אומה-הצבר לפגינו ונגן לא המקדבבו בהרבה בסנים הללו, תוך עבודה רבה וגידולה והצמתה של חיים בגלויות, הגלויות שלשנו, שנשאו ואנשך יכלה לחתם לישראל את גידולה ולעומם היהודי את קיומו והמשכו בעם היהודי בגולה.

מספקני אם ניתן מה, גם אורגנו כאשר הוא מנה את 20 או 25 הפעמים

שלו לא נתן, ואני לי עדרין הרבה שם מיהו שמייע לבנו כבר את המנוח אשר יש לבנותו, את המנוח לבני הדברים יהוד. אני מוכן לדבר עכשו על המנחה \neq החוץ-לאומי, איך ברימים הוא חביבין.

אם זה בניי לך, שאומרים כי י-ישראל בראה לעוזה גת דאת – יש לי

אפשרו ספק אם זה בכוונה. אבל אם זה בכוונה – אז צריך לשבת באיזה מקום איזה מטה אשר

יגשם בסדר את הכוונות של פא"י או של כל אבור הפעלים, לא רקנו לויבוח אם חלוך אחד או אחד לא אחד, אם התמודדות הבינונית תהיה אחת או לא אחת, מפלגות או לא מפלגות, אני מוכן להציג ולהסביר לכל צורה של מושרים ומונאים. חיים הוו גדול מאד וצריך מהים הזה לשוב.

אבל במיוחד מסויימת בשמעה טענה לעצמו, זה אולי הדבר הטוב והיפה שבדברים. אני שואל ובמיוחד צריך לשבת ליד המוסבה הדאת ולהביע – מי אנשים שיוציאו מכל הוג הפעולותומי הצעירים אשר יחווטו לפועלות, אין המעמסה שהיא לא קתנה, שירdeal זו של פא"י עוזה חיים, ומהם האנטים, וכי החלק אשר מעבשו מתחייב ומטליך אותו עצמו לכור חדש של רמה הניבו החברתי, סוציאלי של יסוד, האידאי, ובנינה של הגולה בישראל?

אני יודע כי זה לא רק אנשים, כי אם זה גם אמצעים. והייתי אומר

לאנשים שעוסקים בטלאה הבינונית עכ"י בסוכנות היהודית, אם כי אני יודעי, אבל שמעתי עוד מעם על הצעם הכספי של הסוכנות היהודית, הם לא לפרש, זה עוד יותר קה מאמר מה

יום עיון של האיחוד העולמי
29.7.63
ל. א. בול

3uy

- 50 - 49-

חادر אותו, אם-לעתות חשבו אדק זה לא 25%, אבל נבורן כי הסוכנות מטפלת במספרים של
עשרות ומאות מיליון. אם גושים ברצינות לעבון ציריך אוולי להגדיל ובכולה הסוכנות לחגיד,
כי כל מה שיט וכל מה שיעור - יהיה מיניהם "איקס" מיליון, ומיליאונים אלה מוקדים
לעבודה החנוך הדעת, לעבודה הארגון, להקים אתלאת, כי עכשו הדעת יזהר מאמר לפני
20 שנה או לפני 15 שנה, או עשר שנים. 5-15 הוא הائلת הידנו שעוזים בעבודה עצומה
של עדר גלויות, כי זו"מ זה הבטוח של האיגוד והגשtheta.

(גמר דבריו ל. א. בול - ראם אד)

ואז לחייב דור או דורות, ולהלאר ואותבה ולא נרגים פתאום הפסיק בין מעולח העלה ותקליטה הגדרלה שהיתה, שהגולה הדוריה נתנה לנו, ובין עליה ברוכת בחומר ובגוף של יהודים שהגולה שלהם ארננה דורייה וארינה דוחפת אותם ללכנת לישראאל.

כלומר, ההכרה עצמה מתחך נקדחת

המקשה מה יהיה בזוז עשר שנים, ואולי גם יותר מעשר שנים - ואולי זו בעצם הטלהות רזה ההפקיד המרכזי של אותו ארגון שבקרה הקובגדס הציגוני; ואנו מסבירים עם מה: זו יהי הבמה, זו יהי הבמה של העם היהודי לפירוניות ולישראל. לשורר הקروب, ואולי זה געטה רוחה מרבי רירות חרב אפרלו מאשך הטרפולד בклиמת הקליה. אתם יודעים שבאים ורבעו. לא שאני רוצה להגיד שהפירוניות לא תספל בכך.

אבל אני רוצה להזכיר את התשיבו. בכל זאת בידיו הקובגדס הציגוני, בידיו הסתדרות הירונית הפלמיה, עם כל חילופרותה ועם כל מה שיט לה ומה שאינו לה - היה הוא המכטיר הזה.

גם על פי האמגה היה המכטיר לארגון העם היהודי לכל מה שיירק לעניבנו ישראל ולענינו צירוניות. דומני - ואנחנו החבנסנו עכביונו, ובבל נחילה לחפט אחד אצל הטני, כי אירנוי יודע, בשוואלים: מי הם האחרים? דומני לומר בזאת שאולי היה הזמן שברבב הבודד של פועלתה של הסוכנות היהודית, עם המגנים שיט ועם תקצירים טושנים, גם אם זה יהיה על חשבון העורבה שהסוכנות ת策ך להגיד: אז ים ליר פחרה כסף לשיכון (ט. שבת: איך היה חגורים בספיים? באיזה סימאות היה תגליים בספרים, בירוד בארץ הארץ; שם סימנת החינוך היהודי באירופה? זאת הבעה). אם נקה את יהודי אמריקה הדרומית, ואם נקה את יהודי אירופה - אם בכלל אין רוצחים בשום דבר, כי אז בכלל איןני רודע מה יהיה. אני הרי אירנוי מציק, ושום אדם לא יציע שהנה צרייך בשגה הרשותה - אם אנחנו כך מחליטים - לחת' מיר ולהרץ המשים מיליוון לירוט או טריטים וחמס מיליוון לירוט. מיליוון, שני מיליוון ושלושה מיליוון, ואבעה וחמשה מיליוון גוטפים לפועלה זאת לטנים הלא, עה שנחדר

לרחוב ולבבוחות ולקהיילות הייחודיות, ועוד שגמצע אנטים
צעריהם פה רשם שיתאחדו ויתחברו לגדעונים, ויתחייבו
להיות הגורם התומם בעניין זה, אסר ישנה את מצב הרוח
ברחוב הייחודי; עד אז, אפרילן הסכומים, לא רק של
רשות אמריקה - אלה השוואלים כל מיני טאלות וחסכונות,
כדי יט עוד הרבה ארצות שהן הרבה יותר פשוטות וצינורות
ושחוות "סופיסטריקייפד" ביחס לבקרים זרים לישראל.
אני רואה את העניין, שאנחנו רק מתחדרים מdegות
ירום יומם אחרות ומתכנסים לחשוב את המהשבה הזאת - אני
רוואה את העניין ראייה חמורה ומשמעותה. אם התחלאי-כביבול
בלטוט טקלה, טבוקה השור הזה נראת לי ישראאל חמוד
לפנוי ימים וחדשים ושנים - אם לא אריזו קיטטרופה שאנו
משפים לה - באפס-מעשה במדה הקלייטה, הרי אין דבר יותר
מחריד ומשמעות את ישראל בימינו אלה. אך צדיק היה להיות,
גם שטטט מכוורת התקפה של בשווין, גם מכוורת התקפה
של החבירים החרותאים, הרוחניים והכלליים. עם של
שלטה מילרין או עם של ארבעה מילרין, או עם של חמיטה
מילרין. הדבר בלטוט שיטה: משלמי מסים לכל הוצאות
הביטחוניות וכל יתר הדברים; שני מילרין משלמי מסים או
שלטה מילרין או ארבעה מילרין - זה אחרת. משלמי מסים,
הוועה אומר שישנה כלכלת מפוחחת שיכולה לטאת אותם. כל
מה שמתהווה סביר בוגר, באותו המיוזט שאנו עוזר מושל
עלינו לחיות הרבה שנים בוגדי כך. אם אנחנו הוועדים -
ואני יודע שעשר חמוץ-עשרה שנים טלנו בזאת ספרראדי;
פעם במרכזה המפלגה, כך או אחרת, אבל בנסיבות אפשר להתגונם
שباء מאה אלף או מאה ועשרים אלף יהודים בסנה.

אבל אני אומר לשוואלים וגם לפחות
ישוואלים יט לראות זאת בעיבורים פקורות, ואין דבר יותר
מציע, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר מחריד לישראל
בבניהם, בגידולה, מאשר לראות לנו יה את התמונה הזאת.

לרחוב ולבבורה ולקיים רוחה הירודית, וכך שגמגא אונסים צפירים פה ושם פרח אחד ריחתגרענו לגרעינאים, ורוחה הילן להירות הגורם התווסט בפנין זה, אשר ישנה את מצב הרות ברחוב היהודי; עד אז, אפילו הסכומים, לא רק של יהדות אמריקה - אלה הטואלים כל מיני שאלות ותשובות, כי יש עוד הרבה ארצתן טהן הרבה יותר פטרונות וצירוניות וPATCH "סופיסטיקראט" ביחס למספרים וביחס לישראלי.

אני רואה את העניין, כשהאננו רק מתחדררים מdagot רום יום אחריה ומתקנים לחושב את המחתבה הזאת - אני רואה את העניין דאייה חמורה ומסבירה. אם התחלטי-ביבוכו בלשון טקלה, שבוסף הפשור הזה נראה לי שישראל תלמוד לפניו רמים וחדשים וטנים - אם לא איזו קיטסטרופה שייגנץ מצלפים לה - באפס-מעטה בסדה הקליטה, הרי אין דבר יותר מחריד ומסביר את יישראל בירינו אלה. אך צדיק היה להירות, גם שטח&מנקודה התקפה של בשורנו, גם מנקודה התקפה של התירים הדרובתיים, הרוחניים והכלכליים. עם של טלה מיליאון או עם של ארבעה מיליאון, או עם של חמישה מיליאון. אדבר בלשון פטרונית: משלמי מסים לכל הרצאות הבתchnיות ובכל יתר הדברים; שני מיליאון משלמי מסים או שלמה מיליאון או ארבעה מיליאון - זה אחרת. משלמי מסים, הרוח אומד שיפנה כלכלת מפוחתת טיכולה לטאתם. כל מה שמתהרו סבירנו, באחות הניעוט שהאננו עוזר מושל עליינו לחיות הרבה שנים בודאי כך. אם אאננו חושבים - ואני יודע שעשר - חמיש עשרה שנים טפלנו בזאת ספרואידית; פלאם במרכז המפלגה, אך או אחרת, אבל בירנתירים אפשר להתגנום שבאו מאה אלף או מאה ועשרים אלף יהודים בשעה. אבל אני אומר לישראלים וגם לפחות ספראלים: יש לדאות זאת בעיניהם פקוחות, ואין דבר יותר מזעزع, אין דבר יותר מסכן, אין דבר יותר מחריד לישראל בלבנון, בגדולה, מאשר לדאות לפשיה את התמונה הזאת.

הנה כבר שמעתם מפי מי שטפל בעלה בסוכנות היהודית, ומדובר אורה: בטענה הבאה רכובלים להירות כסרים, עסרים וחמשה, טרופים אלה. זאת בתeva האטה, ואני לוקח לך עוד חמוץ-טש טנים, עד סוף העשור הזה.

אם כן, כשאנחנו מברים את הנסיבות ותדריו, לא חסדה מחייב על ישראל והעם היהודי. איננו יודעים בדרך איך לגשת לעניין, איך לאorgan את העניין. משה מדבר עבורי בהגנה טובה ומלמיקה על המפלגות הציוניות ועל הסתדרויות הציוניות שיטנו בעולם. נדמה לי שם כיבנס כנימה מעמידה, אנחנו בישראל והעולם היהודי בגולה - לו יצליחו להשאיר את הסתדרויות הציוניות הקיימות, וביחוד אני מדבר על ארץ-הברית. אם יש שירות ותיריד לביראlein מני המילרונים הרבים בארץות הגדלות, תגידו מה תהגידו, אני מאמין ובונה על הנוער ועל הצעירים ועל החלוץ בזורה זו ובזורה אחרת. יצליח להירות שחלוץ הארץ-הברית איננו מה שהיה בפובלין ולא מה סיירה אמריקה הדרומית. אבל בארץות הרווחה הגדולה, רק באידיאות אני מאמין. ואם אנחנו מצד שני במחאת ישראל, שהרא תענה ותיריד לאורה הדמות הבלתי אשר דצינו לבנותה, יש לנו מה להגיד לנוער בארץ הארץ-הברית. לא במאות אלפיים, לא במילרונים, אבל למאות אלפיים, ואולי זה יגיא לרבבות.

אני רוצה בפעם לסרים את הערות, ואמ' הווטחי משנו, הרי זה לא להיות בכל מלקיחת אמצעים גדולים; לשים את הדגש על הדורות הצעירים. הדורות המבורגרים הלא-צעירים, במודה ישראל תמושך אנשים מארצות הרווחה להתקיע - הם יבוארו. כאשר חילתה מורם השוט, אנחנו רואים: כולם מתגים, מאות אלפיים. ואחר כך מסתבר שכשהר טקם מכב הרוח, סוקט הגל. אלה הם תייר היהודיים. כך היה בתיאר אבותינו לנו ברפיה. הם ארנו יותר גרוועים, הם אינן יותר טוביים.

אם כן, לשין לב לשנים, עשר, עטירים
ווארלי יותר אחר כן. לשין דגש לחגייל לב הדרות הפעיריות
בגולם הדרותה הרודית, שמשארה לנו בגורלה הרווחה.

(המשך י... צור - ד.א. 3)

פַּרְזָוְנוּקָרְג

פון אלטשולטשטיין ז'ילטן ארגנטינאי ארכיטקט ארכיטקט
 ווילג' צ'יז'ן וברל'ינקס פיס. ג. ס. 5.
 אוניברסיטת צייניסטיינס ארכיטקט-פראטוי "החברות"

U N I O N

of the Jewish Socialist Labour Confederation POALE-ZION (fused with Z.S. Federation) and of the Zionist Labour Party MITACHROT

תל אביב,
 נ. 1697, 7. 7. 1963
 טל. 224788 Tel. 555-522

לכבוד
 חבר זכר,

רצ"ב סגן שר הדתות דב ריק ביום ה'זון, שהתקיים ב"בית ברל",
 ביום 7. 7. 1963.

נודה לך מאך אם תעבור על החומר ותחזור אם הדברים
 העובדים חיקון.

נבקש להזכיר לנו אם החומר המתווך הווע שבוע ימינו,
 כי בכוונתנו להציג את הדברים בחוברת ולהפיצו בין חברי תחן".

בברכה,

טולמייה נילר

ל. אשכול:

קשה קצת להיכנס לוויכוח, כי מסופקנו אם יש פה אחד אשר אייבבו מ███ים לכל אשר תיאר שרת ולמה שאמר ארగוב. אייבבי יודע על כי אבוחבו הסתערבו פה. אבוי רואה שליטה וחזיה אנשים שהם באילו באים מן הגולח. אורלי אייבבי בתוך ה"מטבח" הזה של ההכבות. ולכן, אולי איזו הערות מתוך האשנבים שלי, מתוך הכאפים שלי.

אבי רוצה להעיר, קודם כל, לתשומת לב החברים מה מעסיק ומה חייב לחסיק אוטובו. גם כאן לא חדש, כי חלק מאטבוי אורלי יודע זאת, כי זאת. בקצב העשור הזה, אבי סבור כי ابو בתקרב בקורס למספר של 3 מיליון בשפט, ושלא כולם יהיו יהודים, אלא יהיו בזאת גם כמה אמורות אלפיים של לא-יהודים. ורקה מאד, בכל אופן, להעלות על דל שפטים, שאבוחבו מגיעות בזאת ל-קץ עליה המוגנית בימייבו אלה, בעשור הזה.

אבי ברוחה להגיד לעצמי וברוחה להגיד גם במגירות. אם אבושים, שתוך 20 שנה מעכשיין אבוחבו עשוים להגיע ל-4 מיליון יהודים, אם הדברים יתפתחו ללא קסטרופות גדולות בקרב היהודים בארץותיהם. ואייבבו רוצים להיבנות מקטנרטות. אבי מוכן לקרה לקסטרופה, שהיא אורלי שותה לכל גדרדים, לאפשרות של עלייה עממית גדולה מרוסיה. פה רשם נשמע משהר בקשר לזה, ויש גם מי שפדר באילו בטהרין על זה. כל אחד מן הבניין הנפשי שלו פדר בעניין זה. אבי לא כל כך ברוחה על זה, תוך עשר שנים הקדיבות. וזה אחד הדברים המצדדיים יכלה לא לחתם פברחתה.

כאשר שמעתי פה, שבפגישה עם הגולח צריך של סביר ולוורך. (ודיבר על זה מטהן ~~שטען~~ על עצם העניין אבי בודאי מ███ים) וכי יש להגיד שהנה בכל זאת, יהודים יושבים על הד-געש, הררי משומם מה לא בראה לי שקווי התסבירה ואלה הם האמצעים בשעהם כלפי היהודי אירופי וביחוד לא כלפי היהודי אמריקאי. אבל את זה חיתתי. משאיד ליהודי שטשוף אירופת וליהודים אמריקת השרבנות והרבנות. מה שabei רוצה מה להוציא הוא הצד שבדבר צריך להורות לחץ צריך לבוא לישראל על קיומה של ישראל ב-3 מיליון בשפט, בסוף העשור הזה, וההתפתחות שיכולה להיות איטית כפו שהיה יכול להיות מהגידול העצמי שלו, הגידול העצמי היהודי והגידול הלא-יהודי שהוא רב יותר, במדורורציה, כמובן, עם כל השאלות והספקות והסבירות שישבן כאן.

הערה שביה. איבבי הושב, שטפלגת פועלן אשי וארלי גם
בכל ציבור הפועלים והארץ, יש וכיורו שלגביהו או מ' מטה, שצרייך להתיישב
ולחשוב. (ב. שרת: לא אמרתי את זה. ארבוד אמר שצרייך להתיישב ולחשוב.)
איבבי הושב, שאבי חייב כביבול להסביר כאן מה הריכוזים שלבו עד עכשו.
זה לא היה הריכוז של ישראל והתעם היהודי בגולה.

(המשך דבריה רשמה ע.ש. 3)

הה' ל. אַשְׁכּוֹלָן (הפסך)

חיפשי דרכיהם, אין לארכן ואין הקיימים את העם היהודי בגולה, שתו יתיה ישראלי, ציוני והוא יהיה תמיד טב. יהיו חיים לאומניים בכלל. שמהם יוכל לבוא גם קדרים גדולים ועליה לישראל. אם היה יכול — היה ויכול מה הוא הכליל, אם יש לספר על המתרdroות הציונית או לא, או יותר נכון, אם לא מה — במקום זה מה?

בינתיים הארץ הייתה עסוקה, גם מפא"י הייתה קצת עסוקה בקיימת אותו חלק של העם היהודי שנותן את עצמו, או היה גאץ' לחה את עצמו להגיא לישראל, והואתו גריין היה לקלות.

לפניהם הוחלמי בקצת מה נראה חור עשר הימים האלה, מה יקרה אהנו בתוך תקופה זו, כי זה מחייב את ישראל, מחייב את מפא"י בישראל ובעם הישראלי להיחלצות או להסתערות, או כל מלה שנחטש בה — להזית בפולח, לא רק החזית בחוץ, ואני עוד אגיד מהו על החזית הדעת בחו"ל. אני רואה חיבעה נמרצת וחוובת נמרצת, בראשיתו של הסערות על ישראל אלה עצמה על העם בישראל, בנקודת השקפה של הנועת הפבודה, בנקודת השקפה על מפא"י ודרך ממש עשרה במניינים כפכו אותה את הדרך לעם עובד.

אמרנו את דאת כמה פעמים בפסקבי, בכתוב ובעל פה, לא אבד לנו המבפק, אבל אותה העבודה שהיתה לנו לקלות מיליון ורבעה, כפי שהוא בא ואיך שהוא בא, עם יכולתו, הפלתו ומחזרתו שתחן בא — זה בלע את כל היכולת של אותו החלק הי-ראל, והיינו עסוקים במתבוקש וביחסוי דרך יסודית של בניין והקמת עבודה בארץ. גם החומר — אם מתחמשים במלה זאת — גם האדם שביע אלינו גריין היה הרבה חומר הסקה, להסביר את התכוורת החברתי, החשבתי, האידאי, כדי מהחומר הזה, אולי בדרך הראazon זה בכלל לא ניתן, אבל אני מתחילה לירוח עם הדור הצעיר, אותם ילדים שהגיעו ארזה בעולם ילדים בני 3-2 או 5, עם בעה בני 20-17 — פרטופה ותוכנה הרווחgi, החברתי, הסוציאלי של ישראל בבניינה, ב-1965 וב-1970 בוחנה מקום רב לדאגה, ודאגה גדרלה.

אם דעך רוזרים להשווות את פרצופת של ישראל של היום, לאום אהנו בשחר תנוועchner — ואני לא אזכיר לזכיר שפטות, מדיניות הבסיסות של תנוועchner, עם שחר יכיאתנו לכיבושו של העם, לכיבושה של ישראל, לכיבושו של העם בישראל. ואני לא בא בטענות לאחררים, וגם לא לעצמי, להפוך אני לעתים מלמד זכות ומסביר, כי נעתם עבדה גדרלה, עבדה הסורית, שניתנת להיששות אולי פעם אחריו יעם, ועוד לא יכולנו לモור על כל התורות, והפרנו את

הchodrotot ועטנוו ת המלאכה. אם בשור הסערה של העליה ההמוני, עטנוו לא שמה להו של 100 אלף ו-150 אלף בשנה, וגם 200 אלף בשנה, ובום זה היה המשמע, אם אכן באים לצעוד זה במשנה תזקף, למען למלא אותה השליחות ואחתה הדרך אשר קבלנו על עצמנו וחתכוונו לה ופלסנו לה נחיבותם בימים הראשונים, ומוחרם גם להגדיל - עד היום הזה.

והדבר השני - בידולה של ישראל. מאין חבדל ישראל אם לא יהיה עם יהודי, לאחר גמור כל הגלויות הארץיות, ואנו גומרים אתן, אם אייננו טועה, ואם אני טועה יתקנו אותנו יודעי דבר - עוד 3, 5 או 7 שנים נגמר אתן. וזאת היא הדאגה מוקודת השקפה ישראל, כל ישראל, לא של עם ישראל, זו דאגה אשר חייבות לא לתה מנוחה מהיום. כי גם היום, בעזם לחץ העליה של 70 - 60 אלף, בהשוואה לעם של שני מיליון הוא בפרופורציה אריך להיות יותר קטן מההלך שתיה עליינו כאשר היינו 700 - 650 אלף, ובאו 200 - 150 יהודים לבנה, והיו לנו מעברות ובדוגמם ומחנות וכל מה שהיה.

באות היישובות לפני זמן, כאשר ישבנו ביניינו, הבעתי גם טרורתי. אני מוכן להודות, אני יודע עכשו פהות ממנה, אשר בילה שביעות וחדשים בבדיקות בדולות בארץ היהודים מרובי האוכלוסין, אמרתי אז שהויבכות הזאת בגין הסדרות ציונית, כמו שיכולה להיות הסדרות ציונית, בכל זאת הייתה כאן ועידה של החסדרות האיגנית בארה"ב, עם כל הרוח הטובה שרצינו להקים, עם השבחים והקומפלימנטים מלאה בפה ובטקופה, שיתעורר אולי הבב' זה ויעשה ויתמן.

זה היה לבני חדשים אחדים. אייננו שיר לבעי האמונה הגדולים שהסגרת הזאת והסגרות הללו ירימו לנו את העם במילוני, כי זה מה שנחוץ לנו - ברמת המילוניים, יצא קודם כל להשתן קיומו כעם יהודי בגולה, מזה גם חלקם שיבואו לישראל, יבואו לישראל כאנשי, יבואו לישראל בניושאים עם חנוך, הטבלה, ידע וחודעה וכל מה שיתהוו אירופאית ואמריקאית יש לה, כי כל מה שעיה וספנו עד עכשו לא הביא אותו אליו כללה. אולם 700 - 650 יהודים שאנו באה עד קום המדינה, או התחתייה בגומי, אותו הגוף שהיה בו עסיק חיים, גם חברתיים, גם אידאיסטים, כל זה צרי היהಆ להתחנה ולבלוא אותו הומר הארץ אשר הגול הזהה היה יכול להביא לבו.

27.7.63

ל. אטבולד

עמך

- 48 -

יש לי ההרגשה שאנו מביעים רקם הדברים, רקם העור שבעיסת
הישראלית שהצבר ובאזור עד כוּם המדרינה כנושא רעיון זה, כנושא יעד, הוא מופיע לעבר
קצתו. והעם היהודי הזה בריך, חיים ויכול, אולי בנסיבות אחרות, אני לא שוכן אותן
כגון השחרור החברתיות ה-זוציאלית הרבות מהם יראו אונשי העליה ה-גנית ובם אונשי בילוי,
אולי אינכם חיים בעולם, אולי ישנים באורות אחרות.

ההרגשותנו צריכה להיות של שני ה"פרונטים": לחג, לבול,
לחרים את ישראל לאותו הגובה החברתי עליו הלמינו, עלטורה אותה הנבנו לפניו ואנו ל-
הקרבנו בהרבה בשנים הללו, תוך עבודה רבה וגידולה והצמתה של חיים בגבולות, הגלויה
שישנו, שטחנו ואנו יכוליםatham לישראל את גידולו ולעומם היהודי את קיומו והמשכו
כעם יהודי בגולה.

משמעות אם ניתן פה, גם ארבעה כאשר הוא מנה את 20 או 25 הסעיפים
שלו לא נזה, ואין לי עדין הרגשה שיש מיהו שמייע לנו כבר את המגוף אשר יש לבנות,
את המבוקש ל-ני הדברים ייחד. אני מוכן לדבר עבשו על המגוף ≠ החוץ-לאומי, אין מקרים
את העניין.

אם זה בינוי בר, שומרים כי י-ישראל בראיה לעותם דה – יש לך
אפשרו ספק אם זה בכוונה. אבל אם זה בכוונה – זו בריך ל-בת באיזה מקום איזה מטה אשר
יגשם לסדר את הכוחות של מפא"י או של כל אביר הפועלים, לא לאכנס לויזוח אם חלוץ
אחד או חלוץ לא אחד, אם התהדרות האיגודית תהיה אחידה או לא אחידה, מפלגות או
לא מפלגות, אני מוכן להציג ולהסביר לכל צורה של מיטרים ומגופים. הימ הום גדול מאד
ואריך מהים הזה לאנוב.

אבל במידה מסוימת נשמעה טענה לעצמו, זה אולי הדבר הטוב והיפח
שבדברים. אני שואל ומיתחו בריך ל-בת ליד המוסכה הדעת ולהביע – מי אנשים שפוזנו מכל
חוב הפטולות וממי הגעריהם אשר יהוו לפועלות, מן המעמתה שהיה לא קטנה, שייראל זו
של מפא"י עז ה-יום, ומהם הקונטים,ומי החלק אשר מעכסיו מחייבים ומשליך אה עצמו לכור
חדש של רמה הבניון החברתי, סוציאלי של ישראל, האידאי, ובנינה של הגולה בישראל?

אני יודע כי זה לא רק אונשים, כי אם זה גם אמצעים. והיחסן זכר
לאנשים שעוסקים במלאת האירוגית עכביו בסובבם היהודית, אם כי אני יהודי, אבל טעמי
עוד מהם על המכוב המכוב של התרבות היהודית, הם לא לפרסום, זה עוד יותר קהן מ-ה-טעה

יום עיון של האיחוד העולמי

29.7.63

ל. א. בול

עמ' 3

- 50 - 49-

תאך אחריו, אם לעוזה השבון אדק דה לא 25% , אבל נכון כי הטענות מטפלת במספרים של
שכרות ומספרות מיליוןיות. אם נשים בראגנות לעבון אריך אולוי להגיד וככל הטענות להגיד,
כי כל מה שיט וכל מה שיעשה - יהיה מינום "איקט" מיליוןיות, ומיליאוניים אלה מוקדשים
לעבודה החברתית, לעבודת הארגון, להקים אחותאות, כי עמשו הזמן יותר מאמר לפניו
20 שנה או לפחות 15 שנה, או עשר שנים. ב-15 ה-ג-ה האלה היינו שוכנים בעבודה עצומה
של קומץ בליזות, כי סו"ה זה הבטול של הביזוניות והגשומה.

(גמר דבריו ל. אטבול - רשם אד)

וזא לאכין דוד או דורות, זהלווי ואתבדה ולא נרגים מתארם הפסיק בין פעולה העלה והקליטה הגוזלה שהיתה, שהגולה הדוריה נתנה לנו, ובין עליה ברוכת בחומר ובגוף של יהודים שהגולה שלהם ארננה דורייה וארננה דוחפת אותם ללבת לישראל.

כלומר, ההכנות עכשווי, מתוך נקודת

השפה מה יירה בעוד עשר שנים, ואולי גם יותר מאשר שנים - ואולי זו בעצם הפליחות וזה התפקיד המרכזי של אortho ארגון שבקרה הקובגרם הצירוני; ואבי מסכים עם משה: זוהר הבמה, זוהר הבמה של העם היהודי לאירוניות ולישראל. לפחות חקרו, ואולי זה געה יתרה מרכזית ויזה חסוב אפילו מאחר הופיע בຄירטה העלה. אתם יודאים שבאים ויראו. לא שאנני רוצה להגיד שהצידנות לא תסفل בכך. אבל אני רוצה להגיד את החברות. ככל זאת בידי הקובגרם הצירוני, בידי הסתדרות האירונית העולמית, עם כל חולשותיה רעם כל מה שיט לה ומה שארין לה - היא היא המבטייר הזה.

גם על פי האמנה היא המבטייר לארגון עם היהודי בכל מה שיש לעברי ישראל ולעניני צירונות. דומני - ואנחנו הכנסנו עכשווי, ובכל נחילה לחפש אחד אצל המתני, כי ארבני יודע, כשהוא לומד בזאת שאולי הגיע הזמן שבמבחן הבודד של פולחתה של הסוכנות היהודייה, כמו המבוגרן שים רעם תקציבים טרנס, גם אם זה יירה על השבון העובدة שהסוכנות תצרך להגיד: אז ים לי מחרות כסך לשיכון (ט. טרת: איך היא תגידים בסיפורים? באיזה סיסמות היא תגליים בסיפורים, בירתוד בארץ הארץ; שם סיסמת החינוך העברי באירופה? זאת הבירה). אם בקח את היהודי אמריקה הדרוםית, ואם נכח את היהודי אירופה - אם בכלל אין דואים בשום דבר, כי אז בכלל ארבני יודע מה יירה. אני הרי ארבני מציע, ושומם אדם לא רציע שהנה צרייך בשגה התאושנה - אם אנחנו כך מחליפים - מתחת מיד ולהוציא חמשים מיליאון לירות או שדרים וחמש מיליאון לירות. מיליאון, שני מיליאון ושלושה מיליאון, ואהבה רחמה מיליאון גושרים לפולחה זאת לשנים הלאו, עה שנחדר

לרחובות ולבבות ולקהילות היהודיות, ועד שנמזה אונסים
עירדים מה רשם שיחחו ריתגרען לגדענינים, ריתחהילו
להיות הגורם המושם בעניין זה, אמר ישנה את מצב הרוח
ברחוב היהודי; עד אז, אפיקו הטעמים, לא רק של
ישראל אמריקה - אלה הטואלים כל מיני שאלות ותשובות,
כפי יט צוד הרבנית ארץות טהן הרבנית יותר פשות וצironיות
ופחות "סופיסטייפד" ביהם לבסרים ובירות לישראלי.
אני רואה את העניים, שאנחנו רק מתחדרים מdagות
יום יום אחרות ומחבשים לחשב את המחבאה הזאת - אני
רואה את האנין דאייה חמורה ומסערת, אם התחלטי-ביבוכול
בלשון טקלה, שבוסף השוד הזה נראתה לי ישראל תעמוד
לפניהם וחדשים וטנים - אם לא איזוז קיטטרופה שאנחנו
מצפים לה - באפס-מעה מצד הקליטה, הרי אין דבר יותר
מחריד ומסגיר את ישראל בירמינגה אלה. כך צריך היה להירוחה,
גם שטח מנקודה התקפה של בטהון, גם מנקודה הפקפה
של החדים ההרבתיים, הרוחניים והכלוריים. עם של
שלשה מיליון או עם של ארבעה מיליון, או עם של חמישה
 מיליון. הדבר בלשון פשוטה: משלמי מסים לכל הרצאות
הבטוחניות וכל יתר הדברים; שני מיליון משלם מסים או
שלשה מיליון או ארבעה מיליון - זה אחרת. משלם מסים,
הרווח אומר שיבנה כלכלת מפותחת שיכולה לסתה אותם. כל
מה שמתהווה סבירנו, באותו המיעוט שאנחנו צוד מוטל
עלינו לחירות הרבה טנים בודאי כך. אם אנחנו חוטבים -
ואני יודע טשר-חמש-עשרה טנים טלנו בזאת ספרודאדית;
כלם במרכז המפלגה, כך או אחרת, אבל בנסיבות אפשר להתבונן
שבאו מה אלך או מה ווערים אלף יהודים בסגנון.

אבל אני אומר לישראלים וגם לפחות
ישראלים: יט לראות זאת בעיניהם פקוחות, ואין דבר יותר
מציע, אין דבר יותר מסכין, אין דבר יותר מחריד לישראל
בבניה, בגידולה, מאשר לראות לנו יהה התמונה הזאת.

הנה כבר שמעתם מפי מי שספק בעריה בסוכנות היהודית,
וזהו אומר: בינהה הבאה יכולים להיות עשרים, עשרים וחמשה,
שלושים אלף. זאת בשנה הבאה, ואני לרוקח לי עוד חמישים
שנים, עד סוף העשור הזה.

אם כן, אגננו מבדים את הענינים

יחדיו, לא חסנה מתחבה על ישראל והם היהודים. אגננו
ירודים בדיק איך לגשת לעניין, איך לארכן את העניין.
מה מדבר עכשו בהגנה טובה וטמירה על המפלגות הציוניות
ויל ההסתדרות הציונית טרינגן בעולם. נדמה לי שם
ביבוג בוגר ממעייקה, אגננו בישראל והעולם היהודי בוגלה –
לו יוכלו לייחס את ההסתדרות הציונית הקירומת,
וביתו אני מדבר אל ארצות-הברית. אם יש סיכוי ועתיד
לגור בישראל מן המילוונים הרביעים בארץ הרווחה הגדולה,
תגידו מה שתגידו, אני מאמין וברונה על הנורע ועל
הכערדים ועל החלוץ בזורה זו ובזורה אחרת. יכול להיות
שהחלוץ בארץ-הברית אגננו מה שהיה בפרלון ולא מה שהיה
באמריקה הדרומית. אבל בארץ הרווחה הגדולה, רק בארץ
אני מאמין. ראם אגננו מעד שבי נפתח את ישראל, שהוא תענה
ותידמה לאורה הדמות החברתית אשר רצינו לבונתה, יש לנו מה
להגיד לגורען בארץ-הברית. לא במאות אלפיים, לא במילוונים,
אבל למאות אלפיים, ואולי זה יגיע לדובבות.

אני רוצה בעצם לסרים את הערותי,

ראם הרסתי משנו, הרי זה לא להיות מלקיית אמצעים
גדולים; לטעם את הרגס על הדורות הערדים. הדורות המבוادرים
הלא-ציירים, במרדה טירואל המשוך אגנום מארצות הרווחה
לחטיק – הם יבראו. כאשר חילתה מודם הפט, אגננו דואים:
בולם מהגעדים, מאות אלפיים. ולאחר כך מסתבר שכאסר טעם
מצב הרוח, טוקן הגל. אלה הם חרי היהודים. אך היו בתרי –
אברה לגור ברפתקה. הם ארנו יותר גרוועים, הם ארנו יותר
טרובים.

27.7.63

ד. אסכול

ד.א.3

- 54 -

אם כן, לטים לב לשנים, עטרא, כשרים
ונגלי יותם אחר כך. כשיהם דגש להגיון ללב הדררות הפעיריות
בגולה הגדרלה. הי הדרית, שפוארה לנור בגורלה הרווחה.

(המשך י. צור - ד.א.3)